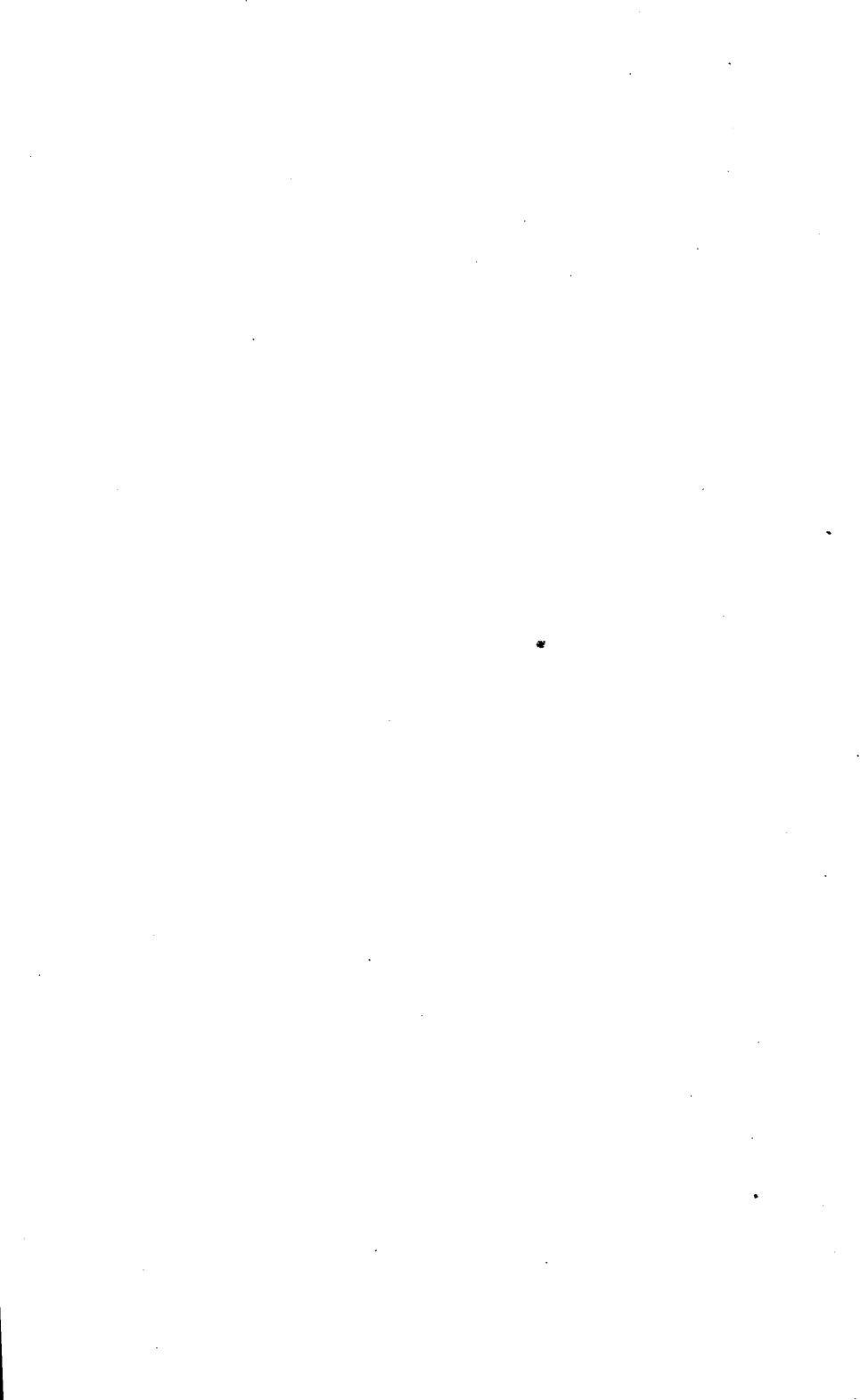

BS
3594
P4
1850
COP. 2

The University of Chicago
Libraries

American Bible Union Collection

THE

GOSPEL OF LUKE

AND

THE ACTS OF THE APOSTLES,

IN PERSIAN.

انجيل

خداوند ما يسوع مسيح

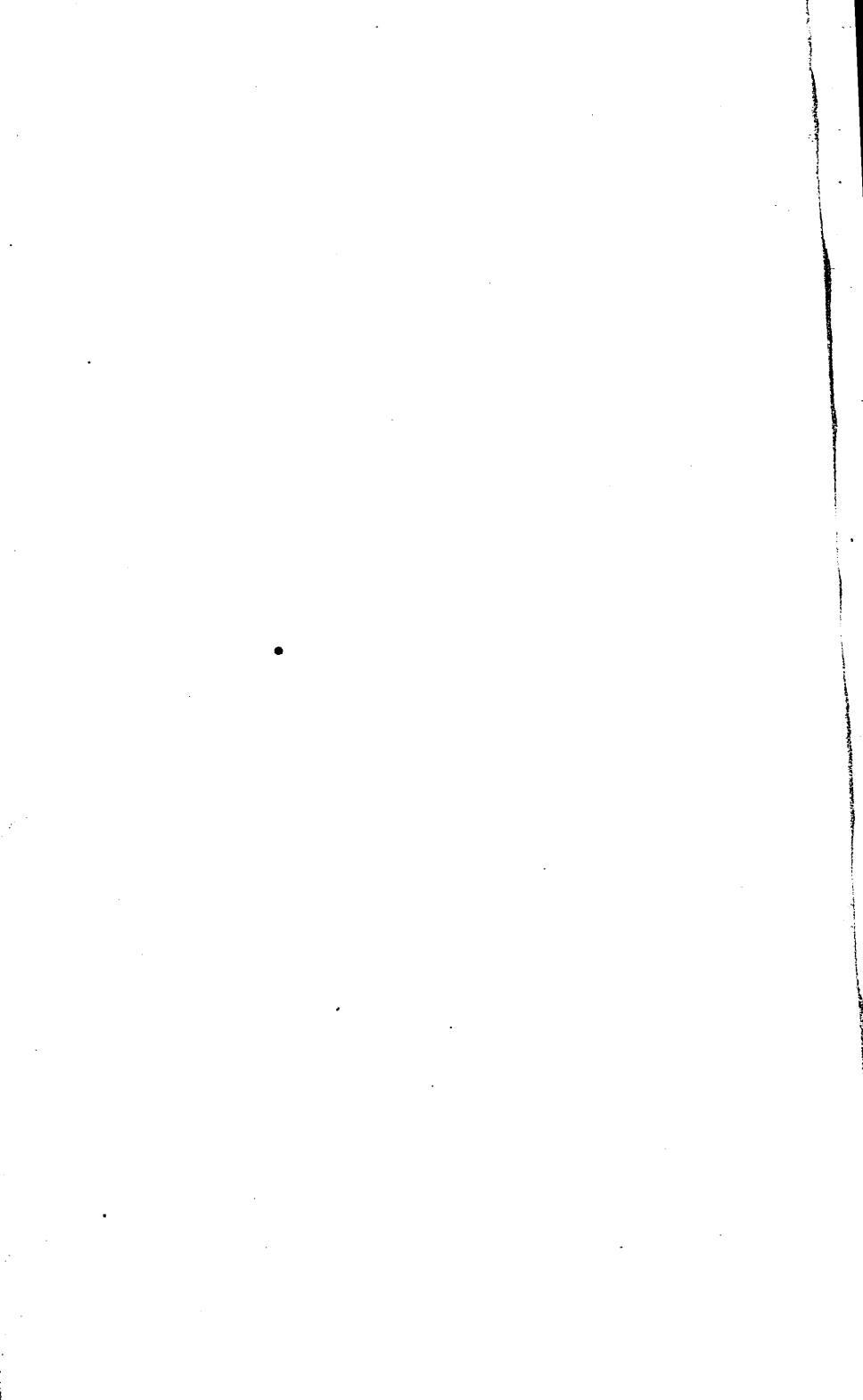
و اعمال حواريان که از لوق نوشته شده بود

بزيان فارسي

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS, FOR THE BIBLE
TRANSLATION SOCIETY, AND THE AMERICAN AND
FOREIGN BIBLE SOCIETY.

1850.

انجیل لوق

۱ باب اول

- ۱ از اینجا که جمعی شروع نموده که آن وقایعی را که در میان ما به یقین
- ۲ پیوسته است تبیین نمایند * به نهجی که آنان که ز آغاز
- ۳ چشم خود می دیدند و خادمان کلام بوده بهما رسانیده اند * من
- نیز مصلحت چنان دیدم که آن وقایع را تماما من البدایة
- کمال تبعیت نموده بر حسب اتصال شان تحریر نمایم
- ۴ برای تو ای شیو فلس گرامی * تا حقیقت سخنانی که از آنان
- ۵ تعلیم یافته دریابی * در آوان هیروود سلطان یهودیه ذکر یا
- نام امامی بود که از دسته ا. یا بود وزنی داشت از دختران
- ۶ هارون که او را نام الیشبع بود * و ایشان هر دو در نزد
- خدا ثواب کار می بودند و در تمامی فرائض و سنن خداوند
- ۷ بی دغدغه رفتار می نمودند * و ایشان را فرزندی نبود زیرا که
- الیشبع آن بود و هر دو بر عمر سبقت بسته بودند *
- ۸ چنین بوقوع پیوست که در آوانی که نوبت دسته خود
- ۹ در نزد خداوندگار بادای لوازم امامت می پرداخت * بر حسب
- آئین امامت نوبت آن شد که در هیکل خداوند در آمده

BS 3594

P4

1850

cap. 2

NOVOO PROVINCE
OF
SICILY

- ۲۱ آنها در وقت خود بوقوع خواهد پیوست * و مردم منتظر ذکر یا
 ۲۲ بودند و از بسیاری توقفش در هیکل متخیر می بودند * و او
 بیرون آمده یارای تکلم با آنها داشت پس دریافتند که
 در درون هیکل او امر غریبی را مشاهده نموده است که
 ۲۳ بآنها اشارت می کند و گنگ مانده است * و چون ایام
 ۲۴ خدمتش منقضی گشته بخانه خویش رفت * و بعد از آن
 زوجه اش الیشبع آبستن شده خود را پنج ماه پنهان داشته
 ۲۵ و گفت * که در این اوان که خداوندگار خود منظور میداشت
 باین نهیچ با من نموده تا ننگی که مرا در میان انسان می باشد
 ۲۶ بردارد * و در ماه ششم جبرئیل ملک از خدا بسوی شهری
 ۲۷ از جلیل که ناصره نام داشت * بنزد دختر دو شیرزه مریم نام که
 منسوب بود بسوسف نام مردی از دودمان داود فرستاده
 ۲۸ شد * و ملک بنزد وی آمده گفت که السلام ای شرف
 ۲۹ یافته خداوند با تو است و تو در میان زنان مبارکی * و او چون
 این را دید از سخن او مضطرب شده و در شبهه افتاد که
 ۳۰ این چه نوع سلام است * و ملک ویرا گفت که مترس
 ۳۱ ای مریم زیرا که تو یافته عزت خدا داد را * و اینک تو
 آبستن خواهی شد و خواهی زایید پسری و او را یسوع خواهی
 ۳۲ نامید * و او شخص بزرگی خواهد بود و فرزند خدای تعالی خوانده
 خواهد شد و خداوند اسه تحت پدرش داود را بوی خواهد داد *

- ۱۰ بخور نماید * و تمامی خلق در هنگام سو زانیدن بخور بیرون
 ۱۱ نماز میکردند * که یکی از فرشتگان خداوند گار برد و هویدا گشته
 ۱۲ چنانکه بر طرف راست مجمر ایستاده بود * ذکر یا از ملاحظه او
 ۱۳ مضطرب گردیده خوف بروی استیلا یافت * آن ملک
 ویرا گفت مترس ای ذکر یا زیرا که دعای تو مستجاب شده
 زوجات الیشبع پسری برای تو خواهد آورد و تو او را
 یحیی خواهی نامید * ترا خواهد بود خوشوقتی و خرمی و از تولد آن
 ۱۴ بسیاری شادمان خواهند گردید * زیرا که او در نزد خداوند گار
 بزرگ می شود و شراب و خمر نخواهد آشناید و هم از شکم مادر
 خود بروح القدس مملو خواهد گردید * و بسیاری از بنی اسرائیل را
 ۱۵ که او بسوی خداوند خدای آنها بر خواهد گردانید * و او در پیش
 روی دی بروح و قوت الیاه خواهد رفت تا که مایل گرداند
 قلوب پدران را بجانب فرزندان و نافرمان را بفهم عاقلان
 ۱۶ تا که قومی کامل را برای خداوند مهیا نماید * ذکر یا ملک را گفت
 که چه سان من این را باور کنم و حال آنکه من پیر هستم
 ۱۷ و زن من که من سال است * ملک ویرا جواب داده که منم
 جبرئیل که نزد خدا حاضر می باشم و برای همین فرستاده شده ام
 ۱۸ که با تو سخن گفته این مرده را تو سپارم * و اینک تو خاموش
 خواهی بود بلکه یارای تکلم نخواهی داشت تا روزیکه اینها
 ۱۹ واقع شود زیرا که تو سخن های مرا باور نکردی و حال آنکه

- ۳۸ می شود روح من بسبب خدا نجات دهنده من * زیرا که
 نظر مرحمت بر حقارت کنیزک خود انداخته و این است
 ازین وقت تمامی طبقات انام مرا مبارک خواهند دانست *
- ۳۹ زیرا که نموده است آن قادر کارهای بزرگ برای من پس
 ۴۰ منزله باد اسم او * و رحمت او بر کسایکه از او می ترسند
 ۴۱ پشت در پشت * و بیازوی خود قوت را پدیدار نموده آنانی را
 ۴۲ که بخیالات خود برتری داشتند پریشان نمود * و بزیر
 آورد مقدران را از تختها و خاک نشینان را برداشت نمود *
- ۴۳ و سیر گردانید گرسنگان را از خوابها و روانه نمود مسمولین را
 ۴۴ تهمی دست * و بنده خود اسرائیل را مساعدت نموده تا رحمت
 ۴۵ خود را یاد آرد * که بر ابراهیم و ذریشش تاباید خواهد بود چنانچه
 ۴۶ به پدران ما فرموده است * و مریم قریب سه ماه بومی بوده
 ۴۷ پس برگشت بخانه خود * و ایشبع را وقت وضع حمل
 ۴۸ رسیده پس زائید سری را * و شنیدند همسایگان و خویشان
 که خداوند بروی بسیار رحمت نموده پس ایشان نیز
 ۴۹ با وی خرمی نمودند * و در روز هشتم بجهت ختنه طفل آمده
 ۵۰ او را با اسم پدرش ذکر یامی خوانند * مادرش گفت نه بلکه
 ۵۱ خوانده شود به یحیی * و ایرا گفتند که نیست از خویشان تو
 ۵۲ شخصی که خوانده شود باین اسم * پس پدرش را اشارت
 ۵۳ نمودند که به چیست و اهیشت که نامیده شود * او تخته را

- ۳۳ و بر دو دمان یعقوبی تا ابد سلطنت رانده سلطنتش را نهایت
 ۳۴ نخواهد بود * مریم ملک را گفت که چگونه این تواند شد و حال
 ۳۵ آنکه من مردی را یافته ام * ملک جواب داد که روح القدس
 بر تو نازل خواهد نمود و خدای تعالی بر تو سایه افکنده از انجا است
 ۳۶ که آن مولود مقدس فرزند خدا خوانده خواهد شد * و این است
 الیشبع خویش تو نیز در پیبری به سری بارور است
 ۳۷ و این ماه آنکس را که آسم می دانند ماه ششم است * زیرا که
 ۳۸ نزد خدا هیچ امری محال نیست * مریم گفت اینک کنیزک
 خداوند بشود بر من بروفق کلام تو پس فرشته از نزد وی
 ۳۹ جدا گشت * و مریم برخاسته دران اوان بشوی کوهستان
 ۴۰ بجانب شهر یهودا شتافت * و در خانه ذکر یا در آمده
 ۴۱ الیشبع را سلام نمود * چون که الیشبع سلام کردن
 مریم را استماع نموده طفل در رحم او حسد و الیشبع
 ۴۲ بروح القدس مملو گشت * و باواز بلند تکلم نموده گفت که
 ۴۳ در میان زنان مبارکی و مبارک است ثمره رحم تو * و کجا
 ۴۴ مرا که مادر خداوندم بنزد من آید * چون آواز
 سلام تو بگوشهایم رسید طفل در شکم من از خرمی
 ۴۵ بحرکت آمد * و خوشحال زنی که ایمان آورده است زیرا که
 ۴۶ سخنانی را که از جانب خداوندگار است بوی کمالی میباشد * و
 ۴۷ مریم گفت که جان من خداوندگار را شنای گوید * و خوشنود

ترحم خدای ماکه بجهت آن روشنی صبح از عالم علو بر ما هویدا
 ۷۹ گشت * تا آنانی را که در تاریکی و سایه مرگ نشسته بودند
 روشن گرداند و قدمهای ما را بر راه آرام راه نمائی نماید *
 ۸۰ و بزرگ می شد آن طفل و در روح قوت می یافت
 و تا اوانی که بر بنی اسرائیل ظهور نمود در اطراف یبایانها
 می زیست *

۲ باب دوم

۱ و دران اوان چنین اتفاق افتاد که از جانب قیصر اوگوستس
 ۲ حکم شد که در همه بلاد اسم نویسی نمایند * و این نخستین
 ۳ اسم نویسی بود که در او اینکه قرینیوس حاکم شام بود شد * و
 ۴ بجهت آنکه اسمی نوشته شود هر کسی بشهر خود رفتندی * و یوسف
 نیز از جلیل از شهر ناصره به یهودیه بشهر داود که به بیت اللحم
 ۵ اسمی است رفت زانرو که او از دودمان و قبیلۀ داود
 ۶ می بود * تا نوشته شود اسمش بازن منسوب بخود مریم
 ۷ که آبتن بود * و دران اوان که ایشان در انجا بودند
 ۸ ایام وضع مجلس رسید * پس زانید نخستین سر خود را
 و او را در قناده پیچیده در آخور خوابانید زیرا که نبود در اندرون
 ۹ کاروان سر اسکانی برای آنها * و دران زمین شبانان می بودند
 که گله خود را حراست نموده در شب بنوبت کشیک
 می کشیدند * ناگاه فرشته خداوند بر آنها نزول نموده نور خداوند

- خواسته بران نوشت که اسم او است یحیی و همگی متخیر
 ۶۴ گردیدند * و دران زمان دهن و زبان وی باز شده به حمد خدا
 ۶۵ تکلم فرمود * و برهمگی آنان که بر اطراف وی می بودند خوف
 عارض گشت و درهمه کوهستان یهودیه ازین وقایع گفتگو
 ۶۶ میرفت * و آنان که شنیدند همگی متفکره بوده میگفتند که آخر
 ۶۷ این طفل چه خواهد بود و با وی بود دست خداوند * و پدرش
 ۶۸ ذکر یا بروح القدس مبتلی گشته بالهام گفت * خداوند خدای
 اسرائیل مبارک باد زیرا که نظر رحمت انداخته برای قوم خود فدیه
 ۶۹ مقرر فرمود * و در خانه بنده خود داود شاخ نجاتی برای ما برپا
 ۷۰ داشت * چنانچه بر زبان انبیای بزرگ و از خود از اوان سلف
 ۷۱ فرموده است * یعنی نجات از دشمنان ما از دست همگی آنانیکه
 ۷۲ کینه می ورزند با ما * تا آنکه بجای آرد رحمت خود را بر پدران ما
 ۷۳ و تا آنکه یاد آرد عهد مقدس خود را * یعنی سوگندی که بجهت
 ابراهیم پدر ما خورده است که بما این بخشش را خواهد فرمود *
 ۷۴ تا آنکه ما از جنگ دشمنان خود مستخلص شده بینخوف او را
 ۷۵ بندگی ننماییم * و تا همه زندگانی خود را بپاکیزگی و صواب کاری
 ۷۶ در نزد او باشیم * و تو ای کودک رسول خداوند تعالی
 خوانده خواهی شد زیرا که تو پیش روی خداوند خواهی رفت
 ۷۷ تا آنکه راه های او را آماده نمایی * و تا آنکه عطا شود بقوم او
 ۷۸ شناسائی راه نجات که با آمرزش گناهان است * از غایت

- و همان نام است که قبل از تقررش در رحم ملک بان
 ۲۲ نایش خواند * و چون ایام تطهیر ایشان رسید بر حسب
 آئین موسی او را به یروشالم آوردند تا نزد خداوندش برها
 ۲۳ دارند * چنانچه نوشته شده است در آئین خداوند که هر آن
 ذکوری که نخت باز کند رحم را برای خداوند منزه خوانده
 ۲۴ شود * و تا قربانی گذرانند چنانچه در آئین خداوند مقرر است
 ۲۵ یا بخت حمام یا دو جوجه کبوتر * و کسی بود در یروشالم کسمی
 به شمعون که مرد عادل و متقی بود و منتظر تسلی اسرائیل
 ۲۶ می بود و روح القدس بر او بود * از روح القدس الهام یافته
 که پیش از آنکه مسح کرده خداوند را نه بیند مرگ را
 ۲۷ نخواهد دید * پس براه نمائی روح در هیکل درآمد در هنگامی که
 والدین یسوع طفل را باندرون می آوردند تا کرده شود
 ۲۸ او را آنچه موافق رسم آئین است * آنرا بر روی دست
 ۲۹ گذاشت و خدا را حمد گفت * که خداوند حالا تو بنده خود را بر وفق
 ۳۰ سخن خود سلامت رخصت میدهی * زیرا که دیده است
 ۳۱ چشمان من نجات ترا * که در پیش روی همگی قبائل مهبیا
 ۳۲ کرده * نوری برای روشنی قبائل و شان قوم خود
 ۳۳ اسرائیل * و یوسف و مادرش از سخنانی که در باره او
 ۳۴ گفته می شد متحیر می بودند * و شمعون ایشانرا دعای خیر
 کرده بمادرش مریم گفت که این کسی است که برای

- باطراف آنها درخشید و آنها بغایت مخوف گردیدند *
- ۱۰ آن ملک ایشان را گفت مترسید که اینک مردهٔ مروری بینهایت که خواهد بود برای تمامی قبائل بشما آورده ام *
- ۱۱ زیرا که نجات دهندهٔ از برای شما که او مسیح خداوند است
- ۱۲ امروز در شهر داوود متولد شد * و این است برای شما نشانی که
- یا بید طفلی را که بقصد اقامت پیچیده در آخر گذاشته شده است *
- ۱۳ ناگاه فوجی از لشکر آسمانی با آن ملک خدا را ستایش کنان نمودار شده می گفتند * که خدا راست در عالم بالا جلال و
- ۱۴ بر زمین آرام و در میان انسان رضامندی * و چون آن فرشتگان از نزد آنها بسوی آسمان رفتند شبانان گفتند
- پایکدیگر که تا به بیت اللحم رفته این واقعه را که خداوند بهما
- ۱۵ نمودار گردانیده است ملاحظه نماییم * پس بزودی روان شده یافتند مریم و یوسف را و آن طفل را در حالتی که
- ۱۶ در آخر خوابیده بود * پس ایشان ملاحظه نموده سخنی را که در بارهٔ آن طفل با آنها گفته شده بود بدرستی دریافتند *
- ۱۷ و هر آنکس که آن سخنان را از ان شبانان شنیده متعجب می شد * و مریم تمامی این سخنان را در دل جای میداد
- ۱۸ و نگاه میداشت * و شبانان خدا را حمد و ثنا گویان برگشتند
- ۱۹ زیرا که مطابق همه آنچه با آنها گفته شده بود دیدند و شنیدند * و چون
- ۲۰ هشت روز ایام ختنهٔ طفل با تمام رسید او را یسوع نامیدند

- ۳۷ نشسته است و از آنها می شنود و پرسش می نماید * و همگی
 آنانی که از او می شنیدند از ذهن و جوا بهایش متحیر می بودند *
- ۳۸ او را دیده تعجب نمودند و مادرش و پیرا گفت کودک چرا چنین
 بهمانمودی این است پدر تو و من اندوه ناک گشته در جستجوی
 ۳۹ تو می بودیم * ایشانرا گفت که چرا مرا می جستید آیا ندانسته
 ۵۰ بودید که مرا میبایست در خانه پدر خود باشم * و ایشان
 ۵۱ این سخن را که بایشان گفت نیافتند * و با آنها روان شده
 بناصه آمد و مطیع آنها بود و مادرش تمامی این واقعات را
 ۵۲ در دل نگاه می داشت * و یسوع در عقل و قامت و مهربانی
 نزد خدا و خالق ترقی می کرد *

۳ باب سیوم

- ۱ در سال پانزدهم از سلطنت تبریوس قیصر که پنتیو پیلاط
 حاکم یهودیه و هیرودریس ربع جلیل و قلپ برادرش
 رئیس ربع اتوریه و مرز و بوم تراخونی و لوسنیاه رئیس ربع
 ۲ آبلینی * و حنان و قیافا امان بزرگ می بودند کلام خدا نازل
 ۳ شد به یحیی این ذکر یا در ریابان * و آمده همگی مرز و بوم
 اطراف رود اردن را برای آموزش گناهان بنحوطه توبه
 ۴ ندای کرد * چنانچه در صحیفه اشعیا پیغمبر نگارش یافته
 است که در ریابان آواز فریاد کننده ایت که راه خداوند را
 ۵ مستعد کنید و طریق او را مستقیم سازید * هرگودی

- افتادن و برخاستن بیماری در اسراییل و برای هدفت
 مخالفان شدن گذاشته می شود * و در دل تو نیز نینزه فرو ۳۵
 خواهد رفت تا تصورات دل‌های بسیاری آشکاره شود * و بود ۳۶
 زنی نبیه حنا نام دختر فانویل از طایفه عیشیر بسیار کهن سال
 و هفت سال از اول بکریت خود باشوهر بسمر برده * و قریب ۳۷
 بهشتاد سال بود که او بیوه بود و از هیکل جدا شده باروزه
 و دعا روز و شب عبادت می کرد * آنزن در آن ساعت ۳۸
 حاضر شده خداوند را شکر می نمود و در باره او با همگی منتظران
 فدیه در یروشالم تکلم می نمود * چون جمیع رسوم را بحسب ۳۹
 آئین خداوند بجا آوردند بجانب جلیل و شهر خود ناضره برگشتند *
 و آن طفل بزرگ شده در روح قوت پیدا کرده بعقل مملو ۴۰
 می شد و باوی بود توفیق خدا * و والدین او هر ساله در عید ۴۱
 فصیح به یروشالم می رفتند * و چون دوازده ساله شد ایشان ۴۲
 موافق رسم عید به یروشالم رفتند * و چون ایام عید را تمام ۴۳
 کرده در او اینکه مراجعت می نمودند آن طفل یسوع
 در یروشالم توقف نمود و یوسف و مادرش نمی دانستند *
 بلکه از آنجا نیکه گمان می داشتند که او در کاروان است ۴۴
 یک منزل آمده در میان خویشان و آشنایانش جستجو
 می نمودند * و او را نیافته در تفحص او به یروشالم برگشتند * ۴۵
 و بعد از سه روز او را یافتند که در وسط معلمان در هیکل ۴۶

- نموده که من شمارا غوطه در آب می دهنم اما آید کسی که
 قوی تر است از من و من نیستم قابل آنکه بند نعلینش را
 کشایم آن است که شمارا در روح القدس و آتش
 ۱۷ غوطه خواهد دهنید * طبق در دست او است و خرمن خود را
 خوب پاک نموده گندم را در انبار خود جمع خواهد نمود و گاه را
 ۱۸ در آتشی که افسردگی نه پذیرد خواهد سوزانید * و باند رزهای
 ۱۹ بسیار دیگر آن گروه را نصیحت فرمود * و رئیس ربع
 هیروود که بباب هیروود یا زن برادر خود فلپ و بباب
 ۲۰ قبایح دیگر که متوجه میبود از و ملامت یافته بود * این را نیز
 ۲۱ بر آنها مزید کرد که یحیی را در زندان محبوس گردانید * و چونکه
 تمامی مردم غوطه خوردند و یسوع نیز غوطه خورده دعای نمود
 ۲۲ چنین بوقوع پیوست که آسمان باز شده * و بصورت
 جسمانی روح القدس چون کبوتری بر او نازل شده و آوازی
 از آسمان بر آمد که گفت توئی پسر محبوب من و بتو
 ۲۳ رضامند می باشم * و عمر یسوع تخمینا آغاز بسی سال
 بود و چنانچه گمان میداشتند بود پسر یوسف پسر هالی *
 ۲۴ پسر متسات پسر لیوی پسر ملکی پسر یانا پسر یوسف *
 ۲۵ پسر مطائیا پسر عاموص پسر ناخوم پسر حسلی پسر نجی *
 ۲۶ پسر مات پسر مطائیا پسر شمعی پسر یوسف
 ۲۷ پسر یودا * پسر یوحنا پسر ریسا پسر زور بابل پسر

- انباشته خواهد شد و هر کوه و تلی پست خواهد گردید و کجیها
 راست خواهد شد و راه های درشت هموار * و خواهد دید مجموع ۶
 بشر نجات خدا را * و طوایفی را که برای خوردن غوطه اش ۷
 بیرون رفتندی می گفت ای افعی زادگان که شمارا راه
 نمود که بگریزید از غضب آینده * پس بیارید ثمراتی که ۸
 شایسته توبه باشد و در دل خود شروع بگفتن نه نمائید که مارا
 پدر ابراهیم است زیرا که بشما می گویم که خدا قادر است
 بر آنکه بر خیزاند ازین سنگها فرزندان از برای ابراهیم *
 و الحال تبر بر پیخ درختان گذاشته شده است و هر درختی که ۹
 ثمر نیکو نیارد بریده و باتش افکنده خواهد شد * و طوایف ۱۰
 پرسدندش که پس مارا چه باید کرد * آنها را جواب داد ۱۱
 که کسی که دو جامه دارد آنکس را که ندارد شریک سازد و همچنین
 آنکس که نان دارد بایدش کردن * و باج داران نیز بجهت ۱۲
 غوطه خوردن آمده گفتندش که ای استاد مارا چه بایست
 کردن * آنها را فرمود که شما پیش از آنچه بر شما مقرر ۱۳
 است مکنید * سپاهیانیش نیز پرسیدند که مارا چه باید کرد ۱۴
 آنها را فرمود که هیچ کس را جبر نه نمائید و بر کسی افترا نه نموده
 و بموجب خود اکتفا نمائید * و در آشنائی که مردم در انتظار ۱۵
 می بودند و هر یک در دل های خود تصور می نمودند در باره یحیی
 که آیا این مسیح باشد * یحیی همگی را باین خطاب مخاطب ۱۶

- نه همین به مجرد نان خواهد زیت بلکه بهر نوع فرموده خدا *
- ۵ ابلیس او را بر کوه بلندی آورده تمامی ممالک ربع مسکون را
- ۶ در آبی بوی نمودار کرد * و گفت ویرا ابلیس که من جمیع
- این قدرت و شان را بتو خواهم داد زیرا که واگذاشته
- ۷ شده است بمن و هر آنکس را که خواهم دهم * و چنانچه در پیش
- ۸ من سجده نمائی این همه ترا خواهد بود * یسوع باو فرمود
- که بعقب برو ای شیطان زیرا که نوشته شده است که
- تو خدای خود خداوند را ستایش کن و او را بتنهائی بندگی
- ۹ نما * پس او را به یروشالم آورده بر کنگره هییکلش ایستاده
- نمود و گفتش چنانچه تو پسر خدا هستی خود را از اینجا پائین
- ۱۰ انداز * زانرو که نوشته شده است که او بفرشتگان خود
- ۱۱ در باره تو حکم خواهد فرمود که ترا حراست نمایند * و اینکه ترا
- بر دستها خواهند برداشت که مبادا پای تو از سنگ کوفت
- ۱۲ یابد * یسوع باوی گفت که گفته شده است که تو امتحان
- ۱۳ نمائی خداوند خدای خود را * و ابلیس تمامی امتحانات را تمام
- ۱۴ نموده مدتی از وی جدا گشت * و یسوع بقوت روح بسوی
- جلیل برگشت و آوازه او به تمامی مرز و بوم اطراف پیچید *
- ۱۵ و او در جمیع آنها را تعلیم میداد و همگی او را تحسین می نمودند *
- ۱۶ و او تا ناصره محلی که تربیت یافته بود آمده و در روز سبت
- بر حسب رسم خود در عبادتگاه درآمد برای تلاوت

- ۲۸ شلتائیل پسر نیری * پسر ملکی پسر ادی پسر قوصام
- ۲۹ پسر المودام پسر عیمر * پسر یوسی پسر ایلیعازر
- ۳۰ پسر یوریم پسر متسات پسر لیوی * پسر شمعون
- ۳۱ پسر یهودا پسر یوسف پسر یونان پسر ایلیاقیم * پسر
- ۳۲ ملیا پسر ماینان پسر مطائیا پسر ناثان پسر داوود * پسر
- یشی پسر عوبید پسر باعاز پسر سلمون پسر نحشون *
- ۳۳ پسر عنذاب پسر ارم پسر حصرون پسر فارض پسر
- یهودا * پسر یعقوب پسر اسحاق پسر ابراهیم پسر
- ۳۵ تارح پسر ناخور * پسر سارونج پسر رانا پسر فالخ پسر
- ۳۶ جابر پسر شالح * پسر قینان پسر ارکشد پسر سنام پسر
- ۳۷ نوح پسر لامک * پسر ماتوشلخ پسر اخنوخ پسر یارد پسر
- ۳۸ مهبلا لائیل پسر قینان * پسر انوش پسر شیث پسر
- آدم پسر اسد *

۴۰ باب چهارم

- ۱ و یسوع از روح القدس مملو بوده از رود اردن مراجعت
- ۲ فرموده بقوت روح در بیابان روان گشت * و مدت چهل روز
- ابلیس او را متحن می ساخت و در آن اوان مطلقا نمی خورد
- ۳ و چون آن ایام با تمام رسید در آخر گرسنه گشت * ابلیس
- گفت چنانچه تو پسر خدا هستی بفر ما این سنگ را تانان
- شود * و یسوع با وی گفت که نوشته شده است که انسان

- فرستاده نشد بنزد هیچ یک از آنها مگر بصارفته صیدا بنزد
 ۲۷ زن یوه * و در زمان الیشع پنجمبر بودند مبروص بسیاری
 در بنی اسرائیل و نشد هیچ کس از آنها مصفی مگر نعمان
 ۲۸ شامی * و چون شنیدند این سخنان را تمامی اهل مجمع
 ۲۹ غضب ناک گشته * برخاسته از شهرش بیرون نموده بدامن
 کوهی که شهر ایشان بر آن بنا شده بود آورده که از کوه
 ۳۰ سرزیرش نمایند * لیکن او از میان آنها گذشته و روان
 ۳۱ گردید * و بکپرناحوم که شهری است از شهرهای جلیل
 ۳۲ آمده در روز سبت ایشانرا تعلیم می نمود * و از تعلیم
 کردنش متحیر می بودند زیرا که کلاشس باقوت می بود *
 ۳۳ و در آن مجمع بود کسی که در آن بود روح دیو پلید باواز بلند
 ۳۴ فریاد کرد * که واگذار ما را چه کار است ترا ای یسوع ناصری
 گویا که آمده که ما را هلاک گردانی می شناسم که کیستی
 ۳۵ تو ای مقدس اسه * یسوع او را نهیب کرده که خاموش باش
 و بیرون آی از پس آن دیو او را در میان انداخته از
 ۳۶ بیرون شد و او را مطلقا ضرری نه رسانیده بود * و همگی از آن
 به شگفت آمده بایکدیگر می گفتند که این چه نوع کلامی است
 که بقدرت و توانائی بارواح پلیده فرمان داده بیرون می آیند *
 ۳۷ وصیت او باطراف مرزوبوم پیچید * و او از مجمع برخاسته
 ۳۸ بخانه شمعون درآمد و مادر زن شمعون به تب شدیدی مبتلا

- برخاست * و کتاب اشعیا پنجمبر را باو داده شد و او باز ۱۷
- نموده آن مقامی را یافت که در انجام قوم است * که بر من ۱۸
- است روح خداوند برای آن کاری که مرا برای آن مسح
- فرموده و فرستاد مرا که بنفقیران مرده آرم و دل شکستگانرا
- شفا بخشم * و دهم خبر رستگاری باسیران و بینائی ۱۹
- بکوران و آزاد سازم جراحت دیدگانرا و ندا کنم بسال
- مقبول خداوند * پس کتاب را بسته برهنگ داده ۲۰
- به نشست و همگی مجمع چشم های خود را بر او دوختند * و بانها ۲۱
- آغاز تکلم فرموده که امروز این کتاب تکمیل یافته است
- در گوشهای شما * و همه برای وی شهادت داده و از ۲۲
- سخنان مهر آمیزی که از دهانش بیرون می آمد تعجب کرده
- می گفتند که آیا نیست این پسر یوسف * و بانها گفت ۲۳
- که بی شبهه این مثل را بمن خواهید آورد که طیب خود را
- شفا بخش آنچه را که در کپرناجوم شنیدیم که واقع
- شده است در ایبجانیز که وطن تست کرده باش * و باز گفت ۲۴
- که من بدرستی گویم شمارا که هیچ پنجمبری در وطن خود
- قبول کرده نمی شود * و من به تحقیق شمارا گویم که در ایام ۲۵
- الیاه در ادانی که از آسمان مدت سه سال و شش ماه
- باران منقطع گردید بنوعی که گرانی عظیمی در تمامی زمین
- هوید اگشت بودند بیوهای بسیار در اسرائیل * لیکن الیاه ۲۶

- ۳ پس در آن نشسته مردم را تعلیم می فرمود * و چون تکلم با تمام رسید شمعون را فرمود که برانید به عیق بحر و بیند ازید
- ۵ دامهای خود را برای شکار * شمعون ویرا گفت ای مولانا تمام شب زحمت کشیده هیچ صید نه نموده ایم لیکن بفرموده^۵
- ۶ تو دام را خواهم انداخت * چون چنین کردند بقدر انبوهی
- ۷ از ماهیان احاطه نموده که دام ایشان می گسیخت * برفقای که در کشتی دیگر بودند اشاره کردند که آنها آمده کمک نمایند پس ایشان آمده هر دو کشتی را به نهجی انباشتند که مشرف
- ۸ بغرق می بودند * چون شمعون بطر این را دیده بر زانوهای یسوع افتاده عرض کرد که ای مولانا من جدا شو زیرا که من
- ۹ مردی هستم گناه گار * زیرا که بسبب شکار ماهیانیکه بچنگ آورده بودند حیرت او را و همه رفیقانش را فرو گرفته بود *
- ۱۰ و به همان قسم پسران زبدیرا یوحنا و یعقوب که شمعون را شریک می بودند و یسوع شمعون را فرمود که مترس که ازین هنگام تو مردم شکار خواهی بود * آنگاه کشتیان را بساحل کشیده همگی چیزها را وا گذاشته از عقبش روان شدند * و در هنگامیکه در یکی از شهرها بود مردی که هر بود از برص یسوع را دیده و بر رو افتاده است دعا نموده گفت مولانا
- ۱۳ اگر خواهی توانی که پاک نمائی مرا * پس دست را دراز نموده و او را لمس نموده فرمود که خواهم مصفی شو و در زمان

- ۳۹ بوده او را در باره او التماس نمودند * به نزد وی ایستاده
تب را نهیب نموده که از زائل شده او فی الفور برخاسته
۴۰ ایشان را خدمت کردن گرفت * و در غروب آفتاب همه
آنانی که کسان ایشان گرفتار بودند بنا خوشیهای گوناگون
ایشان را به نزدش آوردند و او دستهای خویش را
۴۱ بر هر یک از آنها نهاده ایشانرا شناسنامه بخشید * و از داخل
اکثری مردم دیوان بیرون رفته فریاد می نمودند که توئی مسیح
پسر خدا و او ایشانرا نهیب کرده اجازت به گفتن اینکه
دانته بودند که او مسیح است نه فرمود * چونکه هنگام روز
۴۲ آمد بیرون رفته به ویرانه رسید و طواف جستجویش نموده
باو رسیده چنگ در وی زدند که مبادا از میان ایشان بدر
رود * ایشانرا گفت که بایست مرا که مرده ملکوت خدا را
۴۳ شهرهای دیگر برسانم زیرا که فرستاده شده ام برای همین
کار * پس در مجمع جلیل پیوسته و عظمی نمود *
۴۴

۵ باب پنجم

- ۱ و چون بر کناره دریاچه گنیسرت ایستاده بود و گروهی بروی
۲ هجوم نمودند که کلام خدا را بشنوند * دید دو کشتی را که بکناره
دریاچه ایستاده بود و ماهی گیران از آنها برآمده دامها را
۳ می شستند * بر یکی از ان کشتیان که از ان شمعون بود سوار
شده ازو درخواست نمود که کشتی را از کناره اندکی دور نماید

- انسان بر زمین اختیار دارد که یا مزد گنا را به مفلوج گفت
 که ترا گویم که برخاسته و تحت خود را برداشته بخانه خود
 ۲۵ روان شو * و او فی الفور در نزد ایشان تختی را که بران
 خوابیده بود برداشته و خدا را حمد گویان بخانه خویش روان
 ۲۶ شد * و تحیر همگی را فرو گرفته خدا را سپاس نمودند و ترسناک
 گشته می گفتند که ما امروز امور غریبه مشاهده نموده ایم *
 ۲۷ و بعد از آن بیرون رفت و باج داری را که لیوی نام داشت
 دید که بر باجگاه نشسته است ویرا فرمود که از عقب من
 ۲۸ آی * و او همه چیزها را ترک نموده برخاسته از عقب او
 ۲۹ روان شد * و لیوی ضیافت عظیمی برای او در خانه خود مهیا
 نموده و در آنجا گروهی بودند از باج داران و دیگران که
 ۳۰ از هم نشینان بودند * و نویسندگان ایشان فریسان
 غوغا نموده به شاگردان او گفتند که چرا می خورید و می نوشید
 ۳۱ شما با باج داران و گناه گاران * یسوع ایشانرا جواب
 فرمود که تندرستان را احتیاجی به طبیب نیست بلکه بیماران را
 ۳۲ است * و نیامده ام من که نیکانرا به توبه صلا دهم بلکه
 ۳۳ گناه گارانرا * آنها گفتندش که چون است تلامیذ یحیی
 دایم روزه دارند و دعا نمایند و به همان دستور تلامیذ
 فریسان نیز اما شاگردان تو دایم می خورند و می آشامند *
 ۳۴ ایشانرا فرمود آیا شما سوریانرا مادی که داماد با ایشان

- برص او رفع شد * و او را فرمود که به هیچ کس مگو بلکه از اینجا رفته
 خود را بامام بنما و چنانچه موسی حکم نموده است هدیه برای
 طهارت خود بگذران تا برای آنها شهادتی باشد * لیک آوازه
 او بیشتر از بیشتر روان شده گروهی انبوه باتفاق آمده تا که
 کلامش را شنیده و شفای بیماران خود را از دریابند *
 و لیک او در صحاری متواری بوده بدعا اشتغال می نمود *
 و یک روز چنین وقوع یافت که چون او تعلیم میداد و بعضی
 از فریبیان و ققهما که از تمامی قراء جلیل و یهودیه و یروشالم
 آمده بودند نشسته و حاضر بود قوت شفا بخش خداوند *
 و کسانی چند شخصی را که مفلوج بود بر تختی آورده خواستند
 که او را باندرون آورده بنزدش گذارند * چون بسبب
 ازدحام خلق راه نیافتند که او را باندرون داخل نمایند بر بام
 رفته او را از میان طوب با تخت در پیش روی یسوع
 در وسط نهادند * چون او ایمان آنها را ملاحظه نمود ویرا گفت
 که ای شخص گناهان تو آمرزیده شده است * و نویسندگان
 و فریبیان در فکر افتادند که این کیست که کفر می گوید
 کیست که تواند گناها را آمرزید جز خدا و بس * و یسوع
 تصورات آنها را دریافت نموده ایشانرا فرمود که در دلهای
 خود چه تصور می کنید * کدام است اسهل گفتن که گنا هانت
 آمرزیده شد یا گفتن که بر خیز و بخرام * و لیکن تابانید که فرزند

- ۶ که فرزند انسان خداوند سبت نیز می باشد * و در سبت دیگر اتفاق افتاد که او در عبادتگاه درآمده تعلیم می نمود و شخصی در آنجا حاضر بود که دست راستش خشک می بود *
- ۷ و نویسندگان و فریسیان او را مترصد می بودند که شاید او را
- ۸ در سبت شفا دهد تا جای شکایت بر او یابند * و خود تصورات آنها را دریافته بآن شان فرمود که بر خیز و در میان ما بیست پس او برخاسته و ایستاد * ایشانرا گفت که چیزی شمارا بپرسم آیا نیکویی نمودن در روز سبت جائز است
- ۱۰ یا بدی نمودن را ندین نفسی را یا هلاک نمودن * پس با طرف به همگی آنها نگاه نموده آن شخص را فرمود که دراز کن دست خود را او چنان نموده آن دست چون دیگر دستش
- ۱۱ درست گردید * و آنها چون دیوانگان شده باهم می گفتند
- ۱۲ چه کنیم یسوع را * و در آن ایام چنین اتفاق افتاد که بسوی کوه بقصد نماز بیرون رفت و در دعای خدا شب را
- ۱۳ بسر برده * چون روز برآمد شاگردان خویش را پیش خوانده و دوازده نفر را از آنها اختیار فرموده بحواری سمی نمود * یعنی شمعون را که به پطرملقب فرمود و برادرش اندریا و یعقوب
- ۱۵ و یوحنا و قاپ * و برتاما و متی و ثوما و یعقوب پسر حافا
- ۱۶ و شمعون که بعیورم لقب است * و یهو دای برادر یعقوب
- ۱۷ و یهو دای اسنخر یوطی که خائن گردید * و بآنها پائین آمده در میدان

- است توانید روزه دار نمود * و لیک آید ایامی که داماد ۳۵
از پیش آنها برداشته خواهد شد و دران ایام روزه خواهند
داشت * و او مثلی برای آنها آورد که نمی دوزد هیچ کس ۳۶
برخت کهنه پارچه رخت نورا و الارخت نو نیز از ان شگافد
و پارچه نو با کهن موافقت نه نماید * و هیچ کس شراب ۳۷
نورا در مشکهای کهنه نه نماید و الا شراب نو مشکها را پاره
نموده و خود ریخته می شود و مشکهای مصرف خواهد ماند * و لیکن ۳۸
شراب نورا در مشکهای نو باید گذاشت تا هر دو باقی ماند *
و هیچ کس نیست که شراب کهنه را آشامیده نورا فی الفور ۳۹
خواهش نماید زیرا که داند کهنه نیکوتر است *

باب ششم

- دران روز شنبه که بعد از شنبه بزرگ است چنین اتفاق ۱
افتاد که چون از میان زراعتها عبور می نمود شاگردانش
خوشها را چیده بدستها مالیده می خوردند * و بعضی از فریسیان ۲
بایشان گفتند که چرا می کنید چنین کاری را که در سبت کردن
آن جائز نیست * یسوع ایشانرا جواب فرمود که آیا نخواهید آید ۳
آنچه را کرد داود و رفقای او در وقتی که گرسنه بود * که ۴
چه سان او در خانه خدا در آمده نانهای تقدیم را که خوردن آنها
جائز نیست هیچ کس را جز امامان و بس برداشت و خود
تناول نمود و رفقای خویش را نیز داد * و نیز آنها را فرمود ۵

- دشمنان خود را دوست دارید و نیکی کنید کسانی را که عداوت
 ۲۸ کنند شما را * و برکت طلبید برای اشخاصی که لعنت کنند شما را
 ۲۹ و دعای خیر بنمائید آنانی را که با شما بد رفتاری نمایند * و آنکس را
 که ترا بر رخ زند رخ دیگر را پیش آر و آنکس که می گیرد قبای ترا
 ۳۰ از گرفتن پیراهنش منع نه نما * و هر کس که سوال نماید ترا
 ۳۱ بده و ازان کس که گیرد چیزی ترا باز نخواه * و چنان که
 میخواهید مردم بشما عمل کنند شما نیز بهمان طور بایشان عمل
 ۳۲ نمائید * چه اگر دوست دارید آنانی را که دوست دارند شما را
 هر چهست مزیت شما را زیرا که بدکاران نیز دوست دارند
 ۳۳ کسانی را که دوست دارند ایشانرا * و اگر نیکی کنید کسانی را
 که نیکی کنند شما را چه چیز است فضیلت شما زیرا که گناه گاران
 ۳۴ نیز اینچنین کنند * و اگر عاریت دهید ایشانرا که امید باز
 یافتن از ایشان دارید پس چیست شرافت شما زیرا که
 گناه گاران بگناه گاران نیز عاریت دهند که عوض یابند *
 ۳۵ اما دشمنان خود را دوست دارید و نیکی نمائید و عاریت دهید
 بدون امید عوض و مرد شما بسیار خواهد بود و فرزندان
 خدای تعالی خواهید بود زیرا که او بر ناشکران و بدکاران
 ۳۶ نیز مهربان است * پس رحیم شوید آن چنان که پدر شما
 ۳۷ رحیم است * عیب جوئی نه نمائید که بر شما عیب نخواهند
 چیست و تحکم بر کسی نه نمائید که بر شما تحکم نخواهد شد بیامزید

- ایستاد و جماعت شاگردانش و گردوی و افراز تمامی یهودیه
 و یرودشالم و اطراف دریائی صور و صیدا که از برای استماع
 ۱۸ کلامش و شفا یافتن از امراض آمده بودند * و اشخاصی که از ارواح
 ۱۹ پلیده صدمه می یافتند نیز شفا می یافتند * و تمامی آن گروه
 می خواستند که او را مسس نمایند از آنجا که قوت از او نشتر می نمود
 ۲۰ و همه را تندرست می نمود * و چشمان خویش را به شاگردان
 انداخته فرمود خوشحال شما ای مسکینان زیرا که ملکوت
 ۲۱ خدا از ان شماست * و خوشحال کسانی که الحال گرسنه
 می باشید زیرا که سیر خواهید گردید و خوشحال آنکه الحال
 ۲۲ گریانید زیرا که خواهید خندید * و خوشحال شما که مردم برای
 فرزند انسان شما را دشمن دارند و جدا سازند و رسوا کنند
 ۲۳ و بیرون نمایند نام شما را چون نام بد * و در آن وقت
 خوش وقت باشید و فرح نمائید زیرا که بسیار است
 در آسمان مرد شما که کردند در آن آنها به یمنمبران مثل
 ۲۴ اینها را * لیکن وای بر شما ای کسانی که صاحب دولت می باشید
 ۲۵ زیرا که شما تسلی خود را تمام یافته اید * و وای بر شما ای
 سیر شدگان زیرا که گرسنه خواهید گشت و وای بر شما که الحال
 ۲۶ می خندید زیرا که خواهید نمود گریه و زاری * و وای بر شما و قشیکه
 تمامی خلق شما را تحسین نمایند زیرا که اجداد ایشان چنین کردند
 ۲۷ مرینمبران کاذب را * و شما را که می شنوید می گویم که

۲۷ نمی آرید * هر کس که به نزد من آید و کلام مرا شنیده بجا آرد
 ۲۸ گویم شمارا که چه کس را ماند او * آن کس را ماند که خانه را
 می ساخت و کنده و عمق داده بنیادش را بر سنگ
 نهاد چون طوفان آمد سیل بران خانه صدمه زد نه توانست
 ۲۹ که آنرا از جای کند زیرا که بنیادش بر سنگ بود * و آنکس
 که شنود و بجا نیارد آنکس را ماند که خانه بی بنیادی بر زمین
 ساخته باشد که چون سیل صدمه زد فی الفور افتاد و شکستگی
 آنخانه عظیم بود *

۷ باب هفتم

۱ و چون تمامی سخنهای خود را سمع خلق رسانیده داخل
 ۲ بکپرنناحوم گردید * و یکی از یوزباشیانرا غلامی بود که نزدیک
 وی بسیار عزیز می بود و از مرض قریب بهلاکت می بود *
 ۳ چون خبر یسوع را شنیده جمعی از شاخ یهود را نزدش
 روان نمود که ازو استدعا نمایند که آمده غلام او را نجات
 ۴ بخشد * پس ایشان بنزد یسوع حاضر شده التماس
 بابرام نموده گفتند که این لایق است آنرا که بران احسان
 ۵ نمائی * زیرا که او دوست دارد قوم ما را و خود نیز عبادتگاه
 ۶ برای ما ساخته است * پس یسوع با تفاق ایشان روان
 گردیده و در حوالی خانه آن یوزباشی رسیده بود که جمعی
 از دوستانرا بنزدش فرستاده گفت که یا حضرت خود را

- ۳۸ تا آمرزیده شوید * بدیدید تا داده شود شما را و پیمانۀ خوب
- چنانند و جنبانید و لبریز شده را بدامن شما خواهد ریخت که پیموده
- ۳۹ خواهد شد برای شما به پیمانۀ که می پیمائید * و با آنها این مثل را
- آورد که آیا تواند کوری که رهنمایی نماید کوری دیگر را آیا که
- نخواهند افتاد هر دو در خندق * و شاگرد را تفوقی بر استاد خود
- ۳۰ نیست بلکه هر کس که کامل شود مثل استادش خواهد بود *
- ۳۱ و چون است که تو آن خاشاک را که در چشم برادر تست
- می بینی و آن شاه تیر را که در چشم تست نمی نگری *
- ۳۲ چگونه است که برادر خود را توانی گفت ای برادر بگذار مرا
- که این خاشاک را که در چشم تست بیرون کنم و آن
- شاه تیر را که در چشم تست ملتفت نیستی ای حیلۀ باز
- نخستین شاه تیر را از چشم خود بیرون آر آنگاه خوب
- خواهی دید که از چشم برادرت خاشاک را بیرون کنی *
- ۳۳ نیحمت هیچ درخت نیکویی که ثمر بد بار آورد و نه درخت زشتی
- ۳۴ که میوه نیکو آرد * شناخته می شود هر درخت از میوه خود
- نه از درخت خاریابند انجیر را و نچینند از بوته خار خوشه های
- ۳۵ انگور را * و بیرون آرد مرد نیکو از خانه نیکویی دل خود چیز
- نیکو را و بیرون آرد مرد بد از خانه بد دلش چیز بد را زیرا که
- ۳۶ تکلم کند و دانش از لبریزی آنچه ویرا در دل است * و چون
- است که شما را آقا آقا می نامید و آنچه می فرمایم عمل

- می نمودند و می گفتند بیغمبری کلان در میان ما مبعوث شده است
- ۱۷ و اینکه نظر کرده است خدا بر قوم خود * پس این شهرت در باره
- ۱۸ وی در تمامی یهودیه و در همگی مرز بوم اطراف یحیی * و یحیی را
- ۱۹ شاگردانش به تمامی این چیزها خبر نمودند * پس یحیی دو نفر از شاگردان خود را طلب فرموده بنزد یسوع روان نمود و
- گفت آیا تو آنی که آمدش ضرور می بود یا دیگر منتظر
- ۲۰ باشیم * و آن مردان بنزد وی آمده گفتند که یحیی غوطه داننده ما را بنزد تو فرستاده گفته است که آیا تو آن کسی
- ۲۱ که آمدش ضرور بود یا ما منتظر باشیم دیگر * و در آن ساعت بسیار از بیمار پنهان و دردها و روحهای شریر شفا داده
- ۲۲ و بکوران بسیار پیدائی بخشید * یسوع ایشانرا جواب داده فرمود که بروید آنچه دیدید و شنیدید یحیی را خبر دهید که کوران پنهان و لنگهاروان و مبر و صین پاک و کران شنوا و مردگان
- ۲۳ بر خاسته می گردند و بفقیران مرده داده می شود * و خوشحال
- ۲۴ آنکس که در باره من لغزش نیابد * چون فرستادگان یحیی رفتند بطوایف آغاز تکلم در باره یحیی فرمود که برای دیدن چه چیز شما در دست رفتید آیا مائی را که بهوامی جنبد *
- ۲۵ و برای دیدن چه چیز بیرون شتافتید آیا که کسی که بلباس نرم ملبس است اینک کسانیکه لباس فاخر دارند و عیش و عشرت کنند در دولت خانهای پادشاهان اند * و بقصد دیدن

- زحمت مده زیرا که من شایسته آن نیستم که در زیر بام
 ۷ من در آئی * و هم ازین سبب خود را قابل آن ندیدم که
 بخدمت آمده باشم لیک یک کلمه بفرما که غلام من شفا
 ۸ خواهد یافت * که من مردی هستم محکوم در تحت دیگری
 و میدارم در تحت خود سپاهیان را هر گاه یکی بگویم برو
 رود و بدیگری بیا آید و با غلام خود که بکن این را کند *
 ۹ یسوع این سخنانرا شنیده تعجب فرمود و برگشته به جمعی
 که بعقب او می بودند فرمود که شمارا می گویم که من این
 ۱۰ چنین ایمان را در اسرائیل ندیدم * چون کسانی که
 فرستاده شده بودند برگشتند بخانه آن غلام بیمار را تندرسنت
 ۱۱ یافتند * و در روز دویم آنچهان اتفاق افتاد که بسوی شهری
 که نائین نام دارد راه میرفت جمعی که شاگردانش می بودند
 ۱۲ و گروهی انبوه با وی میرفتند * و چون بدروازه شهر نزدیک
 شد چنان شد که مرده را بیرون می آوردند که مادرش را همان
 یک فرزند بود و او زن بیوه بود و گروهی از اهل شهر با آنزن
 ۱۳ بودند * و حضرت او را دیده بروی ترحم فرمود و او را گفت
 ۱۴ گریه مکن * و نزدیک آمده تابوت را سس کرده تا حاملانش
 ۱۵ ایستادند فرمود ای جوان ترا گویم برخیز * پس آن مرده
 راست نشست آغاز سخن گفتن نمود پس او را به مادرش
 ۱۶ تسلیم کرد * پس خوف همه را فرود گرفته خدا را سپاس

- که گناه گار می بود چون یافت که او در خانه فریسی نشسته
 ۳۸ است حقه عطری پیدا نموده * پس بعقب سرا و گریان
 نزدیک پایهایش ایستاده شروع بتر کردن پایهای او
 باشک خود نموده و بمویهای سر خود خشک نموده و پایهایش را
 ۳۹ می بوسید و عطری می مالید * آن فریسی که او را خوانده بود
 این مقدمه را ملاحظه کرده با خود می گفت چنانچه اینکس پینتمبر
 بودی هر آئینه یافتی که این زن که او را سس می کند کیست
 ۴۰ و چه قسم زینست زیرا که گناه گار است * یسوع تکلم فرموده
 ویرا گفت ای شمعون چیزی دارم بتو اظهار می کنم گفت
 ۴۱ ای استاد بفرما * گفت طلبگاری را دو بدکار بودند که یکی
 ۴۲ پانصد دینار بده داشت و دیگری پنجاه دینار * چون چیزی
 نداشتند که ادا نمایند هر دو را بخشید پس بگو که کدام
 ۴۳ یک از آنها او را بیش دوست خواهد داشت * شمعون
 عرض کرد که گمان دارم که آنکس که باو بیشتر بخشیده است
 ۴۴ فرمود راست تصدیق نمودی * و بآن زن اشارت نموده
 شمعون را گفت که این زن را می بینی من در خانه تو در آدمم
 تو آب برای پایهای من نیاریدی اما او پایهای مرا باشکهای
 ۴۵ شسته بمویهای سر خود خشک نمود * تو مرا نبوسیدی و او
 از وقت آمدنم از بوسیدن پایهای من باز نه ایستاده
 ۴۶ است * و تو سر مرا بروغن چرب نه نمودی و او پایهای مرا

چه چیز بیرون رفتید آیا که پنجمبري را بلی شمارا گویم بلکه
 ۲۷ یش از پنجمبري * این است که در شان او نوشته
 شده است اینک من قاصد خود را پیش روی تو می فرستم
 ۲۸ که راه ترا در پیش روی تو مهیا خواهد گردانید * و می گویم
 شمارا که در میانہٴ ابنای نسا پنجمبري کلاتر از حیثی غوطه داند
 نیست لیکن آنکس که در ملکوت خدا کوچک تر است او است
 ۲۹ بزرگ تر از او * تمامی خلق چون این را شنیدند و باج داران
 نیز تصدیق کردند خدا را که بنوطهٴ یحیی غوطه خورده بودند *
 ۳۰ و فریسیان و فقیهان خواهش خدا را در شان خود ضایع
 ۳۱ کردند زیرا که ازو غوطه نخوردند * حضرت فرمود که من اشخاص
 ۳۲ این طبقه را بچه تشبیه کنم و آنها کراماند * آن اطفال را
 مانند که در بازار نشسته همدیگر را خوانند و گویند که ما برای
 شمائی زدیم و شمارقص نکردید و نوحه برای شما نمودیم
 ۳۳ نگریتید * زیرا که یحیی غوطه داند آمده است که نه نان
 می خورد و نه شراب می آشامید شما گوئید که دیو دارد *
 ۳۴ و فرزند انسان که آمده است خورنده و آشامنده گوئید شس
 مرد اکل می پرست هوا خواه باج داران و گناه گاران *
 ۳۵ و لیکن حکمت تصدیق می یابد از همه فرزندان خود * یکی از
 ۳۶ فریسیان ویرا سوال نمود که باوی خورده باشد چیزی را
 ۳۷ پس بخانهٴ فریسی درآمده بنشست * ناگاه زنی از ان شهر

- ۹ فریاد نمود که هر کس که گوش شنوا دارد بشنود * شاگردان
- ۱۰ پرسیدندش که چه چیز است این مثل * گفت که معرفت اسرار ملکوت خدا سپرده شده است بشما و دیگرانرا
- ۱۱ به مثلها که چون بینند نه بینند و چون شنوند نه فهمند * و مثل
- ۱۲ این است که آن تخم کلام خدا است * آنچه بر سر راه است آنانی هستند که می شنوند و ابلیس آمده کلام را
- از دل ایشان میرباید که مبادا ایمان آورده نجات یابند *
- ۱۳ و اصحاب سنگ آنانند که چون بشنوند کلام را نجوشی پذیرند لیکن ینجی ندارند بلکه مدتی ایمان آورده در زمان امتحان
- ۱۴ بر می گردند * و آنچه در میان خارا افتاد آنانند که شنیده اند و رفته به تفکرات و دولت و لذات دنیوی مخنوق گردیده
- ۱۵ و ثمره را به کمال نرسانند * و آنچه بر زمین نیکو افتاد آنانند که بدل خوب و نیکو کلام را شنیده در می گیرند و ثمره بد و ام
- ۱۶ می آرند * هیچ کس نیست که چراغی را روشن نموده آنرا در ظرفی پنهان نماید یا زیر تخت گذارد بلکه بر چراغدان
- ۱۷ گذارد تا داخل شوندگان نور آنرا ادراک کنند * زیرا که هیچ پنهان نیست که آشکار نخواهد گشت و نه هیچ مجهول که
- ۱۸ معلوم و روشن نخواهد گشت * پس توجه نمایید که چگونه می شنوید زیرا که کسی که دارد باو داده خواهد شد و کسی که ندارد آنچه را هم که گمان دارد که دارد ازو گرفته خواهد شد *

عطر مالید * و بجهت این بتومی گویم که گناهان بسیار او ۳۷
 آرزیده شد زیرا که بسیار دوست داشت و آنکس که برای
 او اندک آرزیده شود اندک دوست دارد * و آن زن را ۳۸
 گفت که گناهان تو آرزیده شد * و هم نشینان آغاز تکلم ۳۹
 یکدیگر نمودند که کیست این که گناهانرا نیز آرزید * آنزن را ۴۰
 فرمود که ایمان تو ترا نجات داده است برو سلامت *

۸ باب هشتم

۱ و بعد ازین بوقوع پیوست که او شهر بشهر رفته ندای کرد
 و مرده ملکوت خدا را میداد و آن دوازده نفر او را همراه می بودند *
 ۲ و بودند چند زن نیز که از ارواح پلیده و بیمارها شفا یافته یعنی
 مریم که به مجدلی کسمی بود که از وهفت دیواخراج شده بود *
 ۳ و یوحنه زوجه خوزا فرانه داره میرود و سوسن و زنان بسیار دیگر
 ۴ که او را خدمت می نمودند از مال خود * و چون جمعیتی وافر کسانی که
 از هر شهر بنزدش آمده بودند مجتمع گردیدند مثالی را نقل نمود *
 ۵ که بزرگری برای پاشیدن تخم بیرون شتافت و چونکه
 تخم را می پاشید قدری برکناره راه ریخته و پامال گشته و
 ۶ پرندگان هوا آنرا برچیدند * قدری دیگر بر سنگ ریخته روئید
 ۷ و پراثره شد زیرا که ریشه نداشت * و قدری در میان خارها
 ۸ ریخته خارها با آن بهم برآمده آنرا خفه نمودند * و قدری بر زمین
 نیگو افتاده روئید و صد چندان ثمر داد چون این را فرمود پس

- پسر خدای تعالی مرا چه کار است با تو از تو استدعا می نمایم
 ۲۹ که مرا عذاب ندهی * چه او روح پلید را حکم نموده بود که
 از درون آن شخص بیرون آید که بارها می گرفتش با وجود
 آنکه او را بزنجیرها و کندها حبس نموده محافظتش می نمودند
 کندها را شکسته و از راندن دیو بسوی بیابانها می رفت *
- ۳۰ یسوع پرسیدش که نامت چیست گفت لعیون زیرا که
 ۳۱ دیوان بسیار در او درآمده بودند * و ازو استدعا نمود که
 ۳۲ آنها را نه فرماید که بر ظرف روند * و بودند در اینجا گله خوک بسیاری
 که بر کوه می چریدند ازو خواش نمودند که اجازت دهد که
 ۳۳ در آنها در آیند پس آنها را اجازت داد * آنگاه دیوان از
 آنکس بیرون شده باندرون خوکان درآمده و گله از قله کوه
 ۳۴ در دریاچه جسته خفه شدند * و شبانان این ماجرا را ملاحظه
 ۳۵ نموده گریخته آمدند و بشهر و دها ت خبر دادند * پس ایشان
 برای دیدن آن مقدمه آمده به نزد یسوع رسیده دیدند آنکس را
 که دیوان ازو اخراج شده بودند که رخت پوشیده و همشیار
 نزدیک پایهای یسوع نشسته است پس ترسیدند *
- ۳۶ و آنانی که دیده بودند ایشانرا خبر دادند که آن دیوانه چگونه
 ۳۷ نجات یافت * پس تمامی خلق مرز و بوم گدرئین که در آن
 حوالی بودند ازوی خواش نمودند که از نزد آنها برود زیرا که
 در خوف عظیم گرفتار شده بودند پس او در کشتی سوار شده

- ۱۹ و مادر و برادرانش به نزدیک وی آمده بسبب کثرت
 ۲۰ خلق فرصت ملاقاتش نمی یافتند * و او را خبر داده گفتند که مادر و
 برادرانت بیرون ایستاده خواهند که ترا ملاقات نمایند *
 ۲۱ ایشانرا جواب داد که مادر و برادران من آتاند که کلام خدا را
 ۲۲ شنیده بران عمل نمایند * و اینچنین اتفاق افتاد که روزی
 او و شاگردانش در کشتی درآمدند و ایشانرا فرمود که بآنطرف
 ۲۳ دریاچه روان شویم پس ایشان روان شدند * و وقتی که
 آنها بر دریاچه می رفتند او را خواب ربوده طوفان بر دریاچه
 فرود آمد پس کشتی آنها پر می شد و در خطر می بودند *
 ۲۴ پس ایشان پیش آمده او را بیدار نموده می گفتند مخدوما
 مخدوما هلاک می شویم و او برخاسته باد و تلاطم آب را
 ۲۵ نهیب کرده پس باز ایستاده ساکن شد * و ایشانرا
 فرمود که کجا است ایمان شما آنها خائف شده متعجب
 گشتند و می گفتند بایکدیگر که کیست این شخص که به بادها
 ۲۶ و آب حکم می نماید و او را طاعت می نمایند * و ایشان
 ۲۷ تا مرز و بوم گدرئین که مقابل جلیل است رسیدند * چون
 بر ساحل فرود آمد شخصی از شهر که مدت مدیدی بود که دیوان
 درو بودند و لباس نه پوشیده و در خانه نمانده بود بلکه در مقبره
 ۲۸ بسرمی برد ویرا دو چارش * و چون یسوع را دیده فریاد
 نموده به پیش او افتاده باواز بلند گفت که ای یسوع

- ۳۸ کرده بود و چگونگی فی الفور شفایافت * ویرا گفت ای دختر خاطر جمع باش که ایمانت ترا نجات داده است برو
- ۳۹ سلامت * و او هنوز تکلم می نمود که کسی از ملازمان رئیس عبادتگاه آمده او را گفت که دخترت مرد استاد را
- ۴۰ تکلیف مکن * چون یسوع این را شنیده ویرا گفت مترس ایمان بیار و بس که نجات خواهد یافت * چون بخانه درآمد
- ۴۱ هیچ کس را رخصت دخول نفرمود مگر بطرو و یعقوب و یوحنا و پدر دختر و مادرش را * و بودند همگی بجهت او گریه کنان و سینه زنان گفت مگر یئد که او نموده است بلکه خوابیده
- ۴۲ است * او را استهزای نمودند بعلت آنکه می دانستند که فوت شده است * او تمامی را بیرون نموده دستش را
- ۴۳ گرفت و فریاد نمود که ای دختر بر خیز * پس روحش برگشته او فی الفور برخاست پس فرمود که او را چیزی خوراک می داده باشند * و والدینش متحیر شدند آنها را حکم فرمود که این واقعه را به هیچ کس مگوئید *

۹ باب نهم

- ۱ پس او دوازده شاگرد خود را طلب فرموده بخشید ایشانرا قدرت و اختیار بر تمامی دیوان و شفا بخشیدن بر بیماران *
- ۲ و آنها را ارسال نمود که به ملکوت خدا نمانده بیمارانرا شفا بخشند * و ایشانرا فرمود که هیچ چیز بجهت سفر همراه

- ۳۸ مراجعت نمود * و آن مرد که دیوان از میانش بدر رفته بودند
ازو التماس نمود که با وی باشد اما یسوع او را از خود جدا
نموده فرمود * برگرد بخانه خود و آنچه خدا با تو نموده است
۳۹ بیان کن پس روان گردیده و در تمامی شهر بآنچه یسوع
با وی کرده منادی می نمود * چون یسوع برگشت تمامی خلق
او را استقبال نمودند زیرا که همه انتظارش را می کشیدند *
۴۰ و نگاه مردی که یائیر نام داشت و خود بزرگ عبادتگاه بود آمده
بر پایهای یسوع افتاده ازو استند عا نمود که بخانه وی در آید *
۴۱ زیرا که بود او را دختر یگانه قریب بدوازده ساله که می مرد
و در وقت رفتن خلق او را مزاحم می شدند * و زنی بود که مدت
۴۲ دوازده سال بود که خون از وی جاری بود و همگی معیشت
خود را بر اطبا خرچ نموده هیچ کس او را علاج نمی توانست
نمود * او بعقبش در آمده دامن رختش را مس نمود
۴۳ فی الفور جریان خونش ایستاد * یسوع فرمود که کیست
که مرا مس نمود چون همگی انکار نمودند پطرو رفیقانش
غرض کردند که نحد و ما خلق بهجوم آورده زحمت میدهند تو میفرمائی
۴۴ که کیست که مرا مس کرد * یسوع فرمود که مرا کسی
مس کرده است زیرا که یافتم که قوتی از من بیرون آمد *
۴۵ چون آن زن دید که او پنهان نماند پس لرزان آمده او را
سجده نمود و نزد تمامی خلق بیان نمود که بچه علت او را مس

- ۱۳ با آنها گفت که شما ایشانرا خورش بد دهید گفتند که ما ایشان
از پنج نان و دو ماهی نداریم جز آنکه رفته خورش بجهت تمامی
۱۴ خلق بخیریم * بجهت آنکه قریب پنج هزار خلق می بودند پس
شاگردان را فرمود که مردم را صف بصف صفی پنجاه نفر
۱۵ بنشانید * پس باین طور کرده تمامی را نشانیدند * آنگاه
۱۶ پنج نان و دو ماهی را گرفته در آسمان نگریسته آنها را برکت
داد و شکسته بشاگردان داد که پیش آنگروه بگذارند *
۱۷ پس همگی خورده سیر شدند و آن پاره های که از آنها زیاد
۱۸ آمد برداشته شد مساوی دوازده طبق میبود * و چون بنهائی
بدعا مشغول بود و شاگردان با وی بودند از ایشان پرسید که
۱۹ مردم مرا چه کس میگویند * جواب دادند که یحیی غوطه داننده
و بعضی الیاه و بعضی یکی از پینعمبران سابق که برخاسته است *
۲۰ بایشان فرمود که شما را که میدانید بطر جواب داد که مسیح است *
۲۱ او ایشانرا حکم محکم فرموده که این را بهیچ کس نگویید *
۲۲ و فرمود که باید فرزند انسان را که بسیار زحمت کشیده رو
کرده شود از شاخ و امان بزرگ و نویسندگان و کشته
۲۳ شود و بر خیزد در روز سیوم * و همه را گفت که اگر کسی خواهد
که در پی من آید باید نفس خود را مخالفت نموده صلیب خود را
۲۴ هر روز برداشته پیروی من نماید * زیرا که هر کس که خواهد که
نجات دهد نفس خود را آنرا تلف خواهد نمود لیکن هر کس که

خود بر مدارید نه چو بدستی و نه تو بره و نه ثان و نه زر و نه یک
 نفر دو جامه را * و هر خانه که داخل شوید در آنجا توقف نموده ۴
 تا از آنجا بیرون آئید * و اشخاصیکه قبول نه نمایند شمارا چون ۵
 از آن شهر بیرون آئید غبار پاپوش خود را بتکانید تا که
 شهادتی باشد بر آنها * پس آنها بیرون رفته گذشتند ۶
 ده بده را تمام و در هر جامه ده میدادند و شفای بخشیدند *
 و هر آنچه از وی صادر می شد میبرد رئیس ربح شنیده ۷
 در تحیر می بود زیرا که بعضی گفتندی که یحیی از میان مردگان
 برخاسته است * و بعضی که الیاه ظاهر گردیده است و ۸
 دیگران که یکی از پیغمبران سابق برخاسته است *
 میبرد گفت که یحیی را من مبربریدم این کیست که اینها را ۹
 در باره او می شنوم پس متفحص می بود که او را ملاقات
 نماید * چون حواریان باز آمده آنچه کردند با وی بیان نمودند ۱۰
 ایشانرا برداشته خفیتا در مکان ویرانی از شهری که بیت صیدا
 نام دارد متواری گشت * و خاق یافته بعقبش رفتند پس ۱۱
 ایشانرا پذیرفته از ملکوت خدا با ایشان سخن میراند و
 آنانی را که بعلاج محتاج بودند شفا بخشید * و چون روز آغاز ۱۲
 زوال نمود آن دو از ده نفر پیش آمده گفتندش که مردم را
 مرخص فرما که در دلت حوالی و بلوکات رفته راحت نمایند
 و خورشی یابند زیرا که این مقام ویران است که ما میباشیم *

- ۳۵ داخل ابر میشدند ترسیدند * و آوازی از ابر بر آمد که میگفت
- ۳۶ این است پسر محبوب من از او استماع بکنید * و بعد
- از این آوازیسوع را تنها یافتند و ایشان سکوت نموده
- ذکر این چیزها را که دیدند در آن ایام بهیچ کس نه نمودند *
- ۳۷ چون روز دیگر آنها از کوه پائین آمدند گروه بسیاری او را
- ۳۸ استقبال نمودند * ناگاه مردی از آنگروه فریاد نمود که ای استاد
- ترا التماس می نمایم که بر پسر من بنگری زیرا که یگانه من
- ۳۹ است * و روحی او را میگیرد و ناگاه او فریاد می کند و کف نموده
- پاره پاره نماید و او را خسته نموده بدشواری از او جدا می شود *
- ۴۰ شاگردان ترا درخواست نمودم که او را بیرون نمایند
- ۴۱ نه توانستند * و یسوع جواب داد که ای قوم بی ایمان کج رو
- تا کی من باشما خواهم بود و از شما تحمل خواهم نمود بیاور
- ۴۲ پسر خود را باینجا * و هنوز می آمد که روح او را انداخته پاره
- پاره کرد و یسوع روح پلید را نهیب کرده پسر را شفا بخشید
- ۴۳ و او را پدرش سپرد * و همگی از بزرگی خدا متحیر شدند و چون
- تمامی از همه آنچه را که یسوع میکرد تعجب می نمودند شاگردان
- ۴۴ خود را گفت * که در گوشهای خود این کلام را نگاه دارید که
- نزدیک است که فرزند انسان بدستهای مردم تسلیم
- ۴۵ کرده شود * و آنها این کلام را نه فهمیدند و از آنها مخفی ماند
- تا آنرا نیابند و از پرسیدنش بخصوص آن سخن ترسیدند *

- نفس خود را بجهت خاطر من تلف نماید نجاشش خواهد داد *
- ۲۵ که چه سود دهد کسی را که تمامی جهان را حاصل نموده نفس
- ۲۶ خود را ضایع کند یا آنکه ببحریمه از وی گرفته شود * که هر کس
- که خجلی باشد از من و از کلام من فرزند انسان نیز چون
- بجلال خویش و بجلال پدر خویش و فرشتگان مقدس
- ۲۷ رسد از خجالت خواهد کشید * و من بشمار است میگویم که
- هستند بعضی ازین کسانی که در اینجا ایستاده اند که مرگ را
- ۲۸ نخواهند چشید مگر آنکه ملکوت خدا را به بینند * و قریب بهشت
- روز بعد ازین سخن بطرو یوحنا و یعقوب را برداشته بکوه
- ۲۹ برای دعا کردن روان شد * و هنگامی که دعای نمود ظاهر صورتش
- ۳۰ دیگرگون و لباس او سفید و درختان گردید * و ناگاه
- ۳۱ دو مرد که موسی و الیاه بودند با وی تکلم می نمودند * که در جلال
- نمودار شده ذکر وفاتش را که در یروشالم نزدیک بود که واقع
- ۳۲ شود می نمودند * و بطر و رفیقانش در خواب گران میبودند
- و چون بیدار شدند جلالش را و آن دو مرد که با وی ایستاده
- ۳۳ بودند دیدند * و چون ایشان از آن جدا میشدند بطر به یسوع
- گفت که مخد و ما خوب است که مادر اینجا توقف نمایم سه
- سکن بسازیم یکی برای تو و یکی بجهت موسی و یکی
- ۳۴ برای الیاه و نمی دانست که چه میگوید * و هنگامی که او این
- سخنان را میگفت ابرش و بر آنها سایه افکند و چون ایشان

- ۵۸ یا خداوند هر جا که تو میروی من بعقب تو خواهم آمد * پس ویرا
گفت یسوع که رو با من سوراخها دارند و پرندگان هواش میسندها
- ۵۹ ولیکن فرزند انسان برای نهادن سر جای ندارد * و بدیگری
گفت از بی من بیا گفت خداوند مرا اجازت ده که نخستین
۶۰ بروم و در خود را دفن نمایم * یسوع ویرا گفت بگذار که
مردگان مردگان خود را دفن نمایند اما تو برو و بملکوت خدا
۶۱ خبر ده * دیگری نیز گفت یا حضرت من ترا پیروی خواهم نمود
لیکن نخست اجازت ده که تا اهل خود را و داع نمایم *
۶۲ یسوع ویرا گفت که آنکس که دست خود را بر قلبه گذاشته
پس نگرد قابل ملکوت خدا نباشد *

۱۰ باب دهم

- ۱ بعد ازین خداوند هفتاد نفر دیگر را انتخاب نموده بهر شهری
و مقامی که خود قصد آن داشت آنها را دو بدو پیش روی
۲ خود روان می فرمود * و ایشانرا فرمود که حصاد بسیار است
و حصاد کن قلیل پس از خداوند حصاد نخواهید تا کار کنانرا
۳ برای حصاد خود بیرون نماید * بروید این است من شمارا
۴ چون گوسفندان در میان گرها میفرستم * به همراه بگیرید
نه کیسه و نه تو بره و نه نعلین و هیچ کس را در راه سلام
۵ نه نمائید * و بهر خانه که در آن در آید نخستین گوئید که سلام
۶ باد این خانه را * و اگر فرزند سلامت در آنجا باشد سلام شما

- ۳۶ و در میان ایشان مباحثه شد که کدام یک از آنها بزرگتر
 ۳۷ هست * یسوع تصور دل آنها را یافته طفلی را گرفت و نزد
 ۳۸ خویش برپا نمود * و ایشانرا گفت که هر کس که قبول کند این
 طفل را باسم من مرا قبول کند و آنکس که قبول کند مرا قبول
 کند آنکس را که مرا فرستاده است و آنکس که در میان
 ۳۹ تمامی شما کوچک تر است همانست بزرگتر * و یوحنا آغاز
 تکلم نمود که ای مخدوم دیدیم کسی را که باسم تو بیرون
 میکنند دیو را و ما او را منع نمودیم زیرا که با ما پیروی نمی نماید *
 ۴۰ یسوع ویرا گفت که منع مکنید زیرا که آنکس که بر ما نیست
 ۴۱ از ما است * و چون ایام برخاستنش نزدیک رسید عزم
 خود را بسفر یروشالم استوار نمود * و پیش از خود قاصدانرا
 فرستاده آنها رفته یکی از دعات سمیریہ داخل شدند که برای
 ۴۲ او آماده نمایند * آنها او را قبول نکردند زیرا که رای او برفتن
 یروشالم بود * چون شاگردانش یعقوب و یوحنا این را
 دیدند گفتند که یا خداوند آیارای تو هست که حکم کنیم که آتش
 ۴۳ از آسمان آمده آنها را فرو گیرد چنانچه الیاه کرد * و او را
 گردانیده ایشانرا نهیب کرده گفت که نمیدانید که شما
 ۴۴ از چه قسم روح سرشته شده اید * زیرا که فرزند انسان
 نیامد که جانهای مردم را هلاک کند بلکه نجات دهد و رفتند بده
 ۴۵ دیگر * و هنگامی که راه میسرفتند اتفاقا کسی در راه گفت

- ایشانرا گفت که من شیطانرا دیدم که چون برقی از آسمان افتاد *
- ۱۹ و اینک قدرت میدهم شمارا که ماران را و عقارب را پایمال کنید
- ۲۰ و تمامی قدرت دشمن را و از هیچ چیز متضرر نخواهید شد * ولیکن
- ازین سرور شوید که ارواح شمارا اطاعت می نمایند بلکه
- سزاوار است که خوشوقت باشید بجهت آنکه نامهای شما
- ۲۱ در آسمان نوشته شده است * و در آنوقت یسوع در دل
- خوشوقت گشته گفت والدها خداوند آسمان و زمینا سپاس
- میکنم ترا که این چیزها را از ارباب عقول و اصحاب کیاست
- مخفی داشته و بر اطفال نمودار کرده آری والدها زیرا که همین
- ۲۲ نزد تو رضا بود * و بسوی شاگردان گردیده فرمود که تمامی چیزها
- از پدر من بمن تفویض شده است و هیچ کس نمیداند که
- کیست پسر مگر پدر و پدر کیست مگر پسر و آنکس که پسر
- ۲۳ خواسته باشد که بر او هویدا نماید * و بسوی شاگردان بدنهایی نگریسته
- ۲۴ گفت خوشحال آن چشمان که می بینند آنچه شما می بینید * و من
- میگویم شمارا که بسیاری از پیغمبران و پادشاهان خواستند
- که آنچه شما می بینید و ندیدند و آنچه می شنوید بشنوند
- ۲۵ و نشنیدند * ناگاه یکی از فقیهان بجهت امتحانش برخاسته گفت
- ۲۶ که ای استاد مرا چه باید نمود که حیات جاوید را یابم * ویرا گفت
- ۲۷ که در آئین چگونه نوشته شده است و چگونه مطالعه می نمایی * گفت
- تو خداوند خود را به همه دل و همه جان و همه توانائی و به همه

- بر آن قرار خواهد گرفت و الابسوی شما بازگشت خواهد نمود *
- ۷ و در همان خانه توقف نموده آنچه داشته باشند بخورید و یاشامید زیرا که کارکن مستحق است مزد خویش را و از خانه بخانه دیگر مروید * و هر شهری که در آن آئید و آنها شمارا بپذیرند
- ۹ چیرهای را که پیش شما بگذارند بخورید * و به بیمار اینکه در آنجا باشند شفا بخشید و بگوئید ایشانرا که آمده است ملکوت خدا بر شما * و هر شهری که در آئید و بپذیرند شمارا بمیدانهای آن شهر در آمده بگوئید * که تا غباری را که از شهر شما بر ما می نشیند بر شما می تکانیم لیک این را دانسته باشید که ملکوت خدا نزد یک شما آمده است * و شمارا میگویم که در آنروز بر مردم آسان تر خواهد بود که بر آن شهر * و ای بر تو ای خورازین
- ۱۳ و وای بر تو ای بیت صیدا زیرا که اگر آن معجزاتی که در شما بوقوع پیوست در صور و صیدا میشد آنها مدتهای مدید در پلاس و خاکستر نشسته توبه می نمودند * و لیکن برای صور و صیدا
- ۱۴ در روز جزا اسهل خواهد بود که برای شما * و تو ای کپرنناحوم که تا آسمان سر کشیده بقعر زمین فرو خواهی شد * و آنکس که قبول کند شمارا مرا قبول کرده است و آنکس که تحقیر کند شمارا تحقیر کند مرا و آنکس که تحقیر کند مرا تحقیر کند آنکس را که مرا فرستاده است * پس آن هفتاد نفر باخرمی مراجعت نموده
- ۱۷ گفتند یا حضرت دیوان هم باسم تو اطاعت می کنند ما را * پس

و پیش آمده لغت یا حضرت ملاحظه نمی نمائی که خواهرم را تنهادر
 ۲۱ خدمت گذاشته است بفرما او را که مراد کند * ویسوع ویرا
 جواب داد که ای مرثا مرثا تو از برای اشیای کثیره در تردد و
 ۲۲ اضطراب می باشی * لیکن آنچه ضرورت یک چیز است
 و مریم حصه خوب را برگزیده است و آن از گرفته نخواهد شد *

۱۱ باب یازدهم

۱ و هنگامی که او در مکانی از امکانه دعای کرد چون تمام شد یکی از
 شاگردانش ویرا گفت که یا خداوند ییاموز ما را نمازی چنانکه
 ۲ یحیی آموخت شاگردان خویش را * ایشانرا گفت چون
 نماز گذارید بگوئید ای پدر ما که در آسمانی مقدس باد اسم
 تو و آید پادشاهی تو و کرده شود خواهش تو در زمین چنانچه
 ۳ در آسمان است * نان کفاف ما را روز بروز بسا به بخش *
 ۴ و ییامز گنایان ما را که مانیز هر یک وام دار خود را می آرزیم
 و میاور ما را در مقام امتحان بلکه رستگاری ده ما را از شریر *
 ۵ و ایشانرا گفت چنانچه کسی از شما دوستی داشته باشد
 و نصف شب به نزد وی رفته بگوید ای دوست سه نان
 ۶ بمن عاریت ده * که یکی از دوستان از راه به نزد من
 ۷ آمده است و من ندارم چیزی که به پیشش گذارم * و او
 از درون جواب دهد که زحمت مده مرا زیرا که الحال در بسته است
 و فرزندان با من در رخت خواب خوابیده اند نمی توانم برخاست

- ۲۸ فهم خود دوست بدار و آشنای خود را نیز چون خود * ویرا گفت
- ۲۹ که جواب نیکو گفستی چنین کن که خواهی زیست * و او قصد
- ۳۰ تزکیه خود نموده گفت که کیست آشنای من * یسوع سوالش را
- یافته گفت کسی که از یرو شالم بسوی یریحو میرفت در میان
- دزدان افتاد و آنها برهنه اش نموده چوبش زده رفتند و او را
- نیم بسملی گذاشتند * قضا را امامی ازان راه رفته او را
- ۳۱ دید و از مقابلش گذشت * و لیوئی نیز بحوالی آن مکان رسیده
- ۳۲ نزدیک آمده او را دیده از و کناره جسته روان شد * و سمرئی
- ۳۳ که در سفر بود بجای که او بود رسیده او را دیده رحم نمود *
- و نزد وی آمده زخمهایش را روغن زیتون و شراب ریخته
- ۳۴ بر بست و بر مرکب خویشش نشاند و بکاروان سرایش برده
- از وی باخبر می بود * روز دیگر خود بیرون آمد و دو دینار بسردار
- ۳۵ داد و ویرا گفت که از و باخبر بوده هر چه ازین میش فرچش
- کنی چون آیم تو ادا خواهم نمود * پس کدام ازین سه
- ۳۶ نفر ترا معلوم می شود که آشنای آنکس باشد که در میان دزدان
- افتاده بود * گفت آنکس که بروی رحمت نموده یسوع ویرا
- ۳۷ گفت برو و بهمان قسم عمل کن * و هنگامی که در راه می بودند
- اتفاقا در یکی از دوات در آمده زنی مرثا نام او را بخانه خود برد *
- و او را خواهری بود مریم نام که نزدیک پایهای یسوع نشسته
- ۳۹ کلاش را استماع می نمود * و مرثا از کثرت خدمت در تردمی بود
- ۴۰

- به بعزل بول پس ابنای شما بدد که اخراج می نمایند و بجهت این
 ۲۰ ایشان بشما انصاف خواهند نمود* و اگر بانگشت خدا دیوانرا
 ۲۱ اخراج می کنم هر آئینه ملکوت خدا بشما رسیده است* چون مرد
 قوی سلاح پوشیده خانه خود را پامس دارد اموال او سلامت
 ۲۲ است* چون مردی قوی تر از او آمده او را زبون سازد سلاحی را
 که بر آن اعتماد داشت می گیرد و اموال او را قسمت نماید*
 ۲۳ آنکس که نیست با من بر من است و آنکس که جمع نمی کند
 ۲۴ با من پراکنده می نماید* چون روح پلید از شخص بیرون آید
 بطلب استراحت از میان اراضی بی آب گذرد و چون نیابد
 ۲۵ گوید که بسوی خانه خود که از آنجا بیرون شده ام باز خواهم گشت* و
 ۲۶ آمده آنرا یابد که جاروب شده و آراسته است* آنگاه رود
 و هفت روح دیگر که از خود شیرتر اند با خود گرفته داخل می شود
 و در آنجا سکون می نماید و اواخر آن شخص بدتر از او ایل
 ۲۷ می شود* و هنگامی که او این سخنان را تکلم می نمود زنی از آن گروه
 با او از بلند ویرا گفت خوشحال آن رحم که ترا هرورد و آن پستانها
 ۲۸ که تو ماییدی* و گفت بیشتر خوشا باحوال آنها که کلام خدا را
 ۲۹ شنیدند و آنرا نگاه دارند* چون مردم جمع می شدند شروع به تکلم
 فرمود که بد طبقه هستند این طبقه طالب هستند آیتی را و هیچ
 ۳۰ آیتی با آنها داده نخواهد شد مگر آیت یونس^{پینمببر}* زیرا
 چنانکه یونس بجهت نینویان آیت شد همان قسم

- ۸ که ترانان دهم * من می گویم شما را که اگر چه آن شخص
 نخواهد برخاست که او را نان بدهد بعلت دوستی لیک بعلت
 بی شرمی او خواهد برخاست و آنچه بدان محتاج است باو خواهد داد *
- ۹ و من نیز شما را می گویم که نخواهید که بشما داده خواهد شد و
 بجوئید که خواهید یافت و بگوئید که کشاده خواهد شد * زیرا که
- ۱۰ هر آنکس که می خواهد می گیرد و آنکس که می جوید می یابد و برای
 آنکه کوبد کشاده خواهد شد * و کیست از شما که پدر باشد و پسرش
- ۱۱ نان خواهد سنگی باو خواهد داد و یا اگر ماهی خواهد بعض ماهی ماری
 بوی دهد * یا اگر تخم مرغی خواهد ویرا عقرب می خواهد داد * پس چون
- ۱۲ شما باوجود آنکه بدستید بخششهای نیکو را بفردندان خود توانید نمود
 پس بچند مرتبه زاید پدر آسمانی روح القدس را بطالبان خود
- ۱۳ خواهد داد * و او بیرون می کرد دیوی را که گنگ می بود و چون
 دیو بیرون شد آن گنگ حرف زد و مردم تعجب نمودند * و
- ۱۴ میگفتند بعضی از آنها که او ببرد بعز بول رئیس دیوان دیوانرا
 اخراج می کند * و دیگران در مقام امتحان از وی آیت سمادی را
- ۱۵ مطالبه نمودند * او خیالات ایشانرا دریافته ایشان را گفت
 که هر مملکت که برخلاف خود منقسم شود ویران شود و هر خانه
- ۱۶ که بخلاف خانه منهدم شود * پس اگر شیطان برخلاف خود منقسم
 شود سلطنتش چگونه پایدار باشد که شما می گوئید که من دیوان را
- ۱۷ به بعز بول اخراج می نمایم * و اگر من بیرون کنم دیوانرا

- بخیرات تصدق دهید که اینک همه چیزها از برای شما پاک گردد *
- ۴۲ لیکن وای بر شما ای فریسیان که شهاده یک از بودینه و سداب و انواع سبزه‌بهارا می دهید و انصاف و محبت خدا را می گذارید بایت که اینهارا بجا آرید و آنها را نیز ترک نه نمائید *
- ۴۳ وای بر شما ای فریسیان زیرا که دوست می دارید شما
- ۴۴ بالانشستن مجامع را و سلام نمودن در بازارها را * و وای بر شما ای نویسندگان و فریسیان ریاکار زیرا که شما مانند قبرهای
- ۴۵ پنهان هستید که مردم بر آنها می روند و ندانند * یکی از فقیه‌های در جواب ویرا گفت ای استاد از این سخنانی که تو می گوئی
- ۴۶ ما را نیز سب می نمائی * او گفت وای بر شما نیز ای فقیه‌های زیرا که شما برای گرانرا بر مردم می نهید و خود یک انگشت بآن
- ۴۷ بارانمی گذارید * وای بر شما زیرا که خود می سازید قبور پیغمبران را
- ۴۸ و حال آنکه کشتند آنها را پدران شما * پس شهادت می دهید و راضی هستید بکارهای پدران خود زیرا که ایشان کشتند آنها را
- ۴۹ و شما قبرهای ایشان را می سازید * و از انجا است که حکمت خدا فرموده است که من پیغمبران و رسولان را به نزد ایشان
- خواهم فرستاد و بعضی را خواهند کشت و بعضی را زجر خواهند نمود *
- ۵۰ تا از این طبقه باز خواست شود خون تمامی پیغمبران که از آفرینش جهان ریخته شده است * از خون ایلیل تا خون ذکریا که در میان قربانگاه و خانه شهید شد شما می گویم که از همین

- ۳۱ فرزند انسان برای این طبقه خواهد بود * و خواهد برخاست ملکه^۳ جنوب در محکمه با مردم این طبقه و حکم خواهد نمود بر آنها زیرا که از اقصای زمین آمد که حکمت سلیمان را بشنود و اینک بیشتر
- ۳۲ از سلیمان در اینجا است * و خواهند برخاست مردان نینوی در محکمه با این طبقه و بر آنها حکم خواهند کرد زیرا که ایشان توبه کردند از وعظ یونس و اینک پیش از یونس در اینجا است *
- ۳۳ و هیچ کس نیست که افزود چراغی را و در پنهانی نهد یا زیر پیمانه بلکه بر چراغدان نهد تا آنان که داخل شوند به بینند روشنی آنرا *
- ۳۴ و چراغ بدن چشم است مادامی که چشمت مصفا است تمامی بدن تو پر نور است و چون مکدر باشد بدن تو نیز تاریک است * پس با حذر باش که مبادا آن نور که در
- ۳۵ ت تاریکی شود * چنانچه اگر بدن تو تماروشن باشد و هیچ جزء تاریک ندارد همه اش منور خواهد بود چون چراغی که بروشنی خود ترا منور کند * و هنگامی که او تکلم می نمود یکی از
- ۳۶ فریسان از وی سوال نمود که با وی چاشت خورد پس در آمده بنشست * و فریسی چون دید که او پیش از چاشت
- ۳۷ نشست و شونمی نماید حیران شد * خداوند ویرا گفت که شما فریسان بیرون کاسه و بشقاب را پاک می نمائید و درون
- ۳۸ شما پر از ظلم و شرارت است * ای بی وقوفان آنکس که
- ۳۹ ساخت بیرون را آیا و ساخت اندرون را * لیکن موجودات را

- شمرده شده است پس ترسید زیرا که از بسیاری
 ۸ کنجشکان افضلید * و می گویم شمارا که هر آنکس که تصدیق
 کند مرا در حضور مردم فرزند انسان نیز تصدیق کند و
 ۹ در حضور فرشتگان خدا * و آنکس که مرا انکار کرد نزد مردم
 ۱۰ انکار کرده خواهد شد در حضور فرشتگان خدا * و هر آنکس که
 نسبت بفرزند انسان سخنی بگوید آمرزیده خواهد شد
 اما آنکس که نسبت بروح القدس ناسزا گوید آمرزیده
 ۱۱ نخواهد شد * چون شمارا در آرند در جماع و نزد ارباب حکم
 و اقدار میندیشید که بچه نوع یا بچه دلیل ایشانرا جواب دهید
 ۱۲ یا تکلم ننمائید * زیرا که روح القدس همان لحظه خواهد آموخت شمارا
 ۱۳ که چه باید گفت * و شخصی از میانه انگه وه گفت ای استاد مقرر فرما
 ۱۴ که برادر من میراث را با من قسمت نماید * ویرا گفت ای مرد
 ۱۵ کیست که مرا قاضی یا قاسم بر شما تعیین نموده است * و ایشانرا
 فرمود که زنهرا از طمع باحذر باشید زیرا که حیات کسی بفرادانی
 ۱۶ اموال تعلق ندارد * و از جهت آنها مثلی را ایراد کرده فرمود که
 ۱۷ مرد صاحب دولت را زراعتش بسیار نیکو گردید * او با خود
 اندیشید که چون کنم که جائی را که محصول خود را در آن انبار نمایم
 ۱۸ ندارم * و گفت که چنین خواهم نمود که انباران خود را خراب نموده
 ۱۹ بزرگ تر سازم و همگی حاصل و مال خود را در انجا انبار نمایم * و بادل
 خود خواهم گفت که ای دل تو مال کثیر برای سالهای بسیار

طبقه باز خواست خواهد شد * وای بر شما ای فقیهان زیرا که ۵۲
گرفته اید کلید علم را و نه خود در می آید و در آیندگان را نیز باز
می گردانید * هنگامی که او این سخنان را بایشان می گفت ۵۳
نویسندگان و فریسیان درباره بسیاری مقدمات در او با برام
آویخته او را کردند * و در کمین وی و جویای این می بودند که ۵۴
چیزی از دانش بچنگ آرند تا جای شکایت از ویانند *

۱۲ باب دوازدهم

در هنگامی که هزاران هزار خلق جمع آمده بودند بنوعی که یکدیگر را ۱
پامال می نمودند بشاگردان آغاز تکلم نموده که بیش از هر چیزی
از خمیر فریسیان با حذر باشید که این ریاهست * زیرا که ۲
نیست چیزی نهفته که آشکارا نخواهد گردید و نه پنهانی که
فاش نخواهد گشت * بجهت آنکه هر آنچه در تاریکی گفته اید ۳
در روشنی بر ملا خواهد شد و هر آنچه در خلوت خانها در گوش
گفته اید بر بامها منادی خواهد بود * و بشما دوستان خود می گوئیم ۴
که بترسید از انسانیکه چون بدنرا بقتل رسانند زیاده بر آن کاری
با کس نه تواند کرد * و شمارا نشان دهم که از چه کس ۵
بترسید از آنکس که بعد از کشتن قدرت آن دارد که در جهنم
اندازد آری می گوئیم که از و بترسید * آیا نیست که پنج ۶
کنجشک بد و فلس فروخته می شود و حال آنکه هیچ یک
از آنها در نزد خدا فراموش نمی شود * و تا بمویهای مر شما تمامی ۷

- ۳۲ این چیزها نیز برای شما زیاده خواهد گشت * مترسید ای گله کوچک زیرا که خواهش پدر شما اینست که ملکوت را بشما بدهد *
- ۳۳ آنچه دارید فروخته بخیرات بدهید و کیسههای که کهنه نمی شوند و خزانة که زائل نمی شود در آسمان بجهت خود پیدا کنید آنجائی که
- ۳۴ نه دزد نزدیک آید و نه بیو خراب کند * زیرا که هر جا که خزانة شماست دل شما نیز خواهد بود * پس بایست که بسته باشد
- ۳۶ مکرهای شما و فروخته باشد چراغهای شما * و خود باشید مانند آنکسانی که انتظار می کشند آقای خود را که کی از عروسی باز آید
- ۳۷ که چون آید و درزند دفعه در را کشایند * خوشحال آن نوکران که چون آقا آید بیدار یابد آنها را و من بشما می گویم که بد رستی که مکر خود را بسته آنها را خواهد نشانید و نزدشان آمده آنها را خدمت
- ۳۸ خواهد نمود * و اگر آید در پاس دویم یادر پاس سیوم و چنین یابد
- ۳۹ پس خوشحال آن نوکران * و خود میدانید این را که چنانچه صاحب خانه دانستی که دزد در کدام ساعت آمدی هر آئینه
- ۴۰ بیدار بوده نگذاشتی که خانه او را نقب زنند * پس شما نیز مهباشوید زیرا که در ساعتی که گمان ندارید فرزند انسان خواهد آمد *
- ۴۱ بطر گفتم ای آقا تو این مثل را بهما تنهامی گوئی یا آنکه بهمه *
- ۴۲ خداوند گفت کیست ناظر امین دانشمندی که آقای او بر سائر نوکرانش مقرر کرده که حصه نان آنها را در وقت داده باشد *
- ۴۳ و خوشحال آن نوکری که چون مولایش آید یابد که چنین می کند *

- ۲۰ فراموش آورده حال آرام گرفته بخورد و میاشام و خوشوقتی کن * لیکن
خدا ویرا گفت ای احمق در همین شب جان ترا از تو باز خواهند
- ۲۱ گرفت و آنچه اندوخته کردی خواهد بود * هم چنین است آنکس
که می اندوزد خزانه برای خود و آنچه دولت است نزد خدا پیدا
- ۲۲ نمی نماید * و شاگردان خویش را فرمود که ازین سبب است که
شمارا می گویم که بجهت نفس خود میندیشید که چه خورید و برای
- ۲۳ تن که چه پوشید * که جان بیش از خوراک است و تن بیش
از پوشاک * و بنگرید کلاغانرا که نه تخم کارند و نه درو نمایند
- ۲۴ و نه مخزن و نه انبار است آنها را و خدا رزق می دهد آنها را شما بچند
مرتب از مرغان افضایید * کیست از شما که باندیشه تواند یک
- ۲۵ ذراع بر قامت خویش بیفزاید * پس اگر چیزی باین حقارت را
نه توانید کرد چون است که در باقی چیزها تفکر می نمائید * بنگرید
- ۲۶ سوسنهارا که چگونه می رویند و حال آنکه محنت نمی کنند
و نه میریسنند و من بشما می گویم که سلیمان هم با مجموع بزرگی خود
- ۲۸ مانند یکی ازینها پوشیده شد * پس اگر آن گیاهی را که امروز
در صحرا است و فردا در تنور افکنده می شود خدا باین طور پوشاند
- ۲۹ پس چه قدر بیشتر شما را ای کم اعتقادان * و شما
در تفحص مباحثید که چه خورید و چه آشامید و متحیر مباحثید * که
- ۳۰ خلق جهان تمامی این چیزها را می جویند لیکن پدر شما می داند
که شما محتاج باین چیزهاستید * لیکن بجوئید ملکوت خدا را که تمامی
- ۳۱

۵۷ توانید یافت چگونه این زمان را نمی شناسید * و چرا از خود نیز
 ۵۸ انصاف بحق نمی نمائید * و هنگامی که با خصم خود نزد حاکم روی
 در راه جهد کن که ترا عقوبت نماید که مبادا ترا بنزد قاضی کشیده قاضی
 ۵۹ ترا برهنگ سپارد که مرهنگ ترا در زندان اندازد * میگویم ترا
 که از انجا بیرون نخواهی آمد مگر آنکه فلس آفرین را داده باشی *

۱۳ باب سیزدهم

۱ در آن هنگام تنی چند حاضر بودند که او را خبر میدادند از جلیلیان
 ۲ که پیلاطون ایشان را با قربانیهای ایشان آسخته بود * یسوع
 ایشان را فرمود که آیا گمان دارید که این جلیلیان پیش از همه
 ۳ جلیلیان دیگر گناه گار بودند که چنین عذابی را دریافتند * من بشما
 میگویم که نی لیکن اگر شما توبه نکنید تمامی باین طور هلاک
 ۴ خواهید شد * و یا آن هرزه نفر که برج در سیلو حابر آنها فرود آمده
 آنها را هلاک نمود گمان دارید که پیش از همه ساکنان یرو شالم
 ۵ بدکار می بودند * من بشما میگویم که نی لیکن اگر شما توبه نکنید
 ۶ به همین طور همه هلاک خواهید شد * و این مثل را فرمود که شخصی را
 درخت انجیری بود در تاکستانش غرس نموده بودند و آمده ثم
 ۷ آنرا سبجو کرده نمی یافت * تاک نشانرا گفت که حال سه سال
 است که می آیم و ثمر این نهال انجیر را بسته نمی یابم آنرا
 ۸ ببر چرا باین زمین باشد * در جواب گفت ای آقا سه سال دیگر
 ۹ آنرا و اگر که اطراف آنرا بکنم و گود اندازم * آن هنگام اگر

- ۳۴ بشامی گویم بدرستی که او را بر تمامی اموال خود مختار خواهد ساخت *
- ۳۵ و چنانچه آن نوکر با خود اندیشه که آقای من در آمدن تا خیر می نماید
و آغاز زدن غلامان و کنیزان و خوردن و آشامیدن و مست شدن
۳۶ نماید * آقای آن نوکر در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که نداند
خواهد آمد و او را در نیمه ساخته رسد قسمت او را بایستینان مقرر
خواهد ساخت * پس آن نوکر که خواهش مولای خود را دانسته بر وفق
۳۷ خواهش آماده نه نمود و بجای آورده باشد بسیار تازیانه خواهد خورد *
۳۸ و آنکس که ندانسته کرد امور را که قابل تازیانه باشد قلیلی تازیانه
خواهد خورد و هر کس که ویرا بسیار داده اند از او بسیار خواهند طلبید
۳۹ و آنکس که بسیار باد سپرده اند زیاده مطالبه خواهند نمود * و من
آمده ام که آتش را بر زمین فرود آورم و چه بسیار میخواهم که حال
۴۰ افزوخته شود * و می باشد برای من غوطه که باید بخورم آنرا و چه
۴۱ بسیار در تنگی هستم که تا وقت آن برساید * آیا گمان دارید که من
آمده ام که صلح را بر زمین آورم فی بلکه می گویم شمارا که مفارقت را *
۴۲ زیرا که ازین وقت پنج نفر از یک خانه دو از سه و سه از دو مفارقت
۴۳ خواهند نمود * و پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر
و مادر شوهر از عروس و عروس از مادر شوهر خود مفارقت خواهد نمود *
۴۴ و هم بخلق گفت که چون ابریرا می بینید که میخیزد از مغرب فی الفور
۴۵ گوئید باران آید و چنین شود * و چون ببینید که باد جنوب می وزد گوئید
۴۶ که گرم شود و میشود * ای ریاکاران روی زمین و آسمان را

- ۲۲ تا هنگامی که همه اش خمیصری شود * و شهر بشهر و ده بده میگشت
- ۲۳ و وعظ می نمود و بیرونشالم توجه می نمود * شخصی ویرا گفت ای آقا آیا قلیلی میباشند که نجات می یابند او در جواب ایشانرا فرمود *
- ۲۴ جهد کنید که از در تنگ داخل شوید زیرا که بشما میگویم که بسیاری بر داخل شدن طالب میباشند و نخواهند توانست *
- ۲۵ و بعد از آنکه صاحب خانه برخاسته در را بسته باشد هر قدر شما از بیرون زیاده در را بکوبید و آقا آقا نمائید که از برای ما در را باز کن جواب خواهد داد که من شمارا نمی شناسم که از کجا میباشید * و آنگاه خواهید گفت که پیش روی تو خورده ایم
- ۲۷ و آشامیده ایم و تو در کوچه های ما وعظ کرده * و او خواهد گفت که من شمارا میگویم که شمارا نمی شناسم که از کجا میباشید
- ۲۸ دوز شوید از من ای همه کنندگان کارهای ناصواب * در انجا گریه و فشار دندان خواهد بود چون ابراهیم و اسحاق و یعقوب و همگی پیغمبران را ببینید که در ملکوت خدا میباشند و اینکه شما را بیرون می نمایند * و از شرق و مغرب و شمال و جنوب
- ۳۰ خواهند آمد و در ملکوت خدا خواهند نشست * و هر آئینه کسانی که در آخر هستند اول خواهند بود و کسانی که اول هستند آخر خواهند بود * در آنروز فریسی چند آمده ویرا گفتند که ازینجا بیرون آمده برو زیرا که هیروود میخواست که ترا بقتل رساند * ایشان را فرمود که شما بروید و بان رو باه بگوئید که حال من دیوان را بیرون

- ۱۰ ثم آورد و هو المطلوب و الا آنرا بپس * و در روز سبت در یکی
 ۱۱ از عبادتگاه او عظمی نمود * و اینک زنی بود که از مدت هر ده سال
 روح ضعف داشت و خم شده مطلقاً نمی توانست که راست
 نشیند * یسوع او را ملاحظه فرموده او را خوانده گفت ای زن
 ۱۲ از ضعف خود بیرون آئی * و دستهای خود را بر او نهاده و فعی
 ۱۳ راست شد و خدا را سپاس می نمود * پس بزرگ عبادتگاه
 بهم بر آمد زیرا که یسوع او را در سبت شفا بخشید و مردم را
 گفت که شش روز میباشد که در آن نباید بکار پرداخت
 ۱۵ در آن روزها آئید و شفا یابید نه آنکه در روز سبت * خداوند ویرا
 جواب فرمود که ای مکار آیا هیچ یک از شما در سبت گاو
 یا الاغ خود را از آخور باز نمی نماید که برده آب دهد * آیا این شخصه
 ۱۶ که دختر ابراهیم است و شیطان او را حال هر ده سال
 است که بند نموده است نبایست او را در روز سبت ازین
 ۱۷ بندر نمود * و چون این سخنان را می فرمود همگی مخالفان او خجل
 گشتند و تمامی خلق بجهت کارهای عظیمی که از او صادر می شد
 ۱۸ خوشوقت میبودند * و فرمود که ملکوت خدا چه چیز را ماند و من آنرا
 ۱۹ چه چیز تشبیه نمایم * دانه خردل را ماند که شخصی گرفته در کشت
 خود انداخته پس روئید و درخت بزرگ شد و پرندگان هوا در شاخهای
 آن بسکن نمودند * و باز فرمود که ملکوت خدا را چه چیز تشبیه
 ۲۰ نمایم * خمیر را ماند که زنی گرفته در سه پیمان آورد پنجهان نماید
 ۲۱

- ۸ ایشان صدر مجلس را اختیار کردند پس فرمود ایشان را * که چون کسی ترا در زفانی بخواند در صدر مجلس منشین که مبادا شخصی
- ۹ معززتر از تو هم خوانده باشند * و آنکس که هر دو را خوانده است آمده تو گوید که جای را باینکس بده آنوقت تو بانهایت خجالت
- ۱۰ پائین تر را اختیار کنی * بلکه چون بخوانند ترا رفته در جائی پائین تر بنشین تا چون آنکس که ترا خوانده است آید تو گوید ای دوست برتر نشین آنگاه ترا در میان هم‌نشینان عزت خواهد بود *
- ۱۱ زیرا که هر کس که خود را عزیز می‌داند ذلیل خواهد شد و هر که خود را
- ۱۲ ذلیل می‌داند عزیز خواهد شد * و بآن شخص که او را خوانده بود فرمود که چون چاشت یا شامی مهیاسازی دوستان خود یا برادران یا خویشان یا آشنایان دو لتمدن خود را محوان مبادا که آنها نیز
- ۱۳ ترا بنوبت خوانده ترا عوض داده شود * بلکه چون ضیافت نمائی
- ۱۴ فقیران و چولاقان و شلان و کوران را بخوان * و خوش خواهد بود حال تو زیرا که ایشان نمی‌توانند ترا عوض دهند پس در قیامت
- ۱۵ راستان ترا عوض داده خواهد شد * و شخصی از هم‌نشینان که این سخن را شنید ویرا گفت خوشحال آنکس که نان را
- ۱۶ در ملکوت خدا خورده باشد * او ویرا گفت که شخصی ضیافت
- ۱۷ عظیمی نموده بسیاری را خواند * و در ساعت موعود ملازم خود را فرستاده که طلبیدگان را بگوید که بیایید زیرا که حال همه چیر آمده
- ۱۸ است * و همه باتفاق شروع در عذر خواهی نمودند نخستین

می نمایم و امروز و فردا شفا را با تمام می رسانم و روز سیوم
 ۳۳ کامل می شوم * اما بایست که من امروز و فردا و پس فردا در راه
 باشم زیرا که ممکن نیست که هیچ پینغمبری بیرون از یروشالم
 ۳۴ کشته شود * ای یروشالم یروشالم که پینغمبران را بقتل
 می رسانی و سنگسار می نمائی کسانی را که تو فرستاده شده اند
 چند دفعه خواستم که فرزندان ترا جمع نمایم چنانچه ماده مرغ بچه‌های
 خود را زیر پرهای خود جمع کند و شما نخواستید * اینک خانه شما
 ۳۵ ویران کرده گذاشته می شود از برای شما و می گویم شما را
 که بد رستی که مرا نخواهید دید تا آن روزی که گوئید میمون آنکس
 است که با سم خداوند می آید *

۱۴ باب چهاردهم

۱ اتفاقاً در خانه یکی از بزرگان فریسیان در روز سبت بجهت
 ۲ تناول طعام داخل گردید و ایشان او را متربص می بودند * و
 ۳ شخصی نزد وی بود که مستسقی می بود * یسوع قهها
 و فریسیان را مخاطب فرموده گفت آیا شفا بخشیدن در سبت
 ۴ رواست * ایشان خاموش ماندند پس او را گرفته شفا بخشیده
 ۵ روانمود * دیگر بار ایشان سخن گفته فرمود که کیست از شما
 که اگر حمار یا گاو در چاه افتد در روز سبت فی الفور آن را
 ۶ برنخواهد کشید * و آنها در این مقدمات از جوابش عاجز می بودند *
 ۷ و از جهت مهمانان مثلی را ایراد فرمود چون ملاحظه فرمود که چگونه

- ۳۰ در تمسخر نمایند * و گویند که این شخص شروع در ساختن نمود که بر آتماش
 ۳۱ قادر نبود * یا کدام سلطان رود که با سلطان دیگر در آویزد که
 نخستین نشسته تامل نه نماید که آیا باده هزار نفر میتواند با نكس
 ۳۲ که بایست هزار نفر می آید مقابله نماید یا نه * و اگر نه چون
 او هنوز در راست رسولی را فرستاده خواهش می کند چیرنی را
 ۳۳ که مناسب صلح باشد * و همچنین هر یک از شما که خود را از بهنگی
 ۳۴ مال خود آزاد سازد شاگرد من نمی تواند بود * نمک خوب
 است و لیکن اگر نمک بگندد بکدام چیر اصلاح خواهد شد *
 ۳۵ نه از برای زمین و نه بجهت مزبله لایق است بلکه بر درش
 می آندازند هر کس که گوش شنو دارد بشنود *

۱۵ باب پانزدهم

- ۱ چون تمامی باج گیران و خطاکاران به نزدش می آمدند که کلامش را
 ۲ استماع نمایند * فریبان و نویسندگان غوغامی نمودند و میگفتند
 ۳ که این شخص گناه گاران را می پذیرد و بآنها می خورد * او از برای
 ۴ ایشان این مثل را ایراد کرده فرمود * که کیست از شما که
 صد گوسفند داشته باشد و چون یکی از آنها را گم کند آن
 نود و نه را در صحرا ترک نکنند و بعقب گم شده نرود تا وقتی که
 ۵ او را بیابد * پس یافته بر شانهای خود بخوشنودی گذارد *
 ۶ و بخانه رسیده دوستان و همسایگان را طلب نماید که با من در خوشوقتی
 شریک باشید زیرا که من گوسفند گم شده خود را یافته ام *

- باو گفت که من قطعه زمینی را خریده ام و ضرور است که رفقه
 آنرا به بینم از تو خواهش می نمایم که مرا معذور داری * دیگری ۱۹
 گفت که من پنج جفت گاو خریده ام میروم که آنها را آزمایش
 کنم از تو سوال می نمایم که از من درگذری * دیگری گفت ۲۰
 که من زنی گرفته ام از آن سبب نمی توانم آمد * پس آن ۲۱
 نوکر آمده مولای خود را ازین نقلها خبر داد آنگاه صاحب خانه را
 خشم گرفته و نوکر خود را گفت در میدانها و کوچههای شهریه تعجیل
 برو و فقیران و چولاقان و شلان و کوران را باینجا حاضر کن * ملازم ۲۲
 گفت ای آقا آنچنان که تو حکم فرمودی شد و هنوز مکان
 خالی است * آقا ملازم را گفت براه ما و خیابانها برو و درینا بدن ۲۳
 عذرش نو تا که خانه من پر شود * زیرا که می گویم شمارا که ۲۴
 هیچ کس از آن مردان که خوانده شده بودند شام مرا نخواهد چشید *
 و جمع کشیری همراه وی می بودند و را گردانیده بایشان فرمود * ۲۵
 که اگر کسی به نزد من آید که پدر و مادر و زن و فرزندان و برادران ۲۶
 و خواهران بلکه جان خود را دشمن ندارد شاگرد من نمی تواند شد *
 و هر کس که صلیب خود را بر ندارد و بعقب من نمی آید او نیز ۲۷
 شاگرد من نمی تواند بود * کیست از شما که هرگاه خواهش آن ۲۸
 نماید که برجی را بسازد اول نه نشیند و مظنه فرخ چشم را نه نماید که
 آیا برای آتماشش کفایت وارد یانه * که مبادا بعد از آنکه ۲۹
 بنیادش را نهاده باشد بر آتماشش قادر نباشد و آنانکه پیشند شروع

- ۸ ایشان صدر مجلس را اختیار کردند پس فرمود ایشان را * که چون کسی ترا در زفانی بخواند در صدر مجلس منشین که مبادا شخصی
- ۹ معززتر از تو هم خوانده باشند * و آنکس که هر دو را خوانده است آمده بتو گوید که جای را باینکس بده آنوقت تو بانهایت خجالت
- ۱۰ پائین تر را اختیار کنی * بلکه چون بخواند ترا رفته در جائی پائین تر بنشین تا چون آنکس که ترا خوانده است آید بتو گوید ای دوست برتر نشین آنگاه ترا در میان همنشینان عزت خواهد بود *
- ۱۱ زیرا که هر کس که خود را عزیز می داند ذلیل خواهد شد و هر که خود را
- ۱۲ ذلیل می دارد عزیز خواهد شد * و بآن شخص که او را خوانده بود فرمود که چون به شام میباشی یا شامی مهیا سازی دوستان خود یا برادران یا خویشان یا آشنایان دو لقمه خود را مخوان مبادا که آنها نیز
- ۱۳ ترا نبوت خوانده ترا عوض داده شود * بلکه چون ضیافت نمایی
- ۱۴ فقیران و چولاقان و سلمان و کوران را بخوان * و خوش خواهد بود حال تو زیرا که ایشان نمی توانند ترا عوض دهند پس در قیامت
- ۱۵ راستان ترا عوض داده خواهد شد * و شخصی از هم نشینان که این سخن را شنید ویرا گفت خوشحال آنکس که نان را
- ۱۶ در ملکوت خدا خورده باشد * او ویرا گفت که شخصی ضیافت
- ۱۷ عظیمی نموده بسیاری را خواند * و در ساعت موعود ملازم خود را فرستاده که طلبیدگان را بگوید که بیائید زیرا که حال همه چیر آمده
- ۱۸ است * و همه باتفاق شروع در عذر خواهی نمودند نخستین

می نمایم و امروز و فردا شفا را با تمام می رسانم و روز سیوم
 ۳۳ کامل می شوم * اما بایست که من امروز و فردا و پس فردا در راه
 باشم زیرا که ممکن نیست که هیچ پینغمبری بیرون از یروشالم
 کشته شود * ای یروشالم یروشالم که پینغمبران را بقتل
 ۳۴ می رسانی و سنگسار می نمایی کسانی را که تو فرستاده شده اند
 چند دفعه خواستم که فرزندان ترا جمع نمایم چنانچه ماده مرغ بچه های
 خود را زیر پر های خود جمع کند و شما نخواستید * اینک خانه شما
 ویران کرده گذاشته می شود از برای شما و می گویم شما را
 که بد رستی که مرا نخواهید دید تا آن روزی که گوئید میمون آنکس
 است که با اسم خداوند می آید *

۱۴ باب چهاردهم

۱ اتفاقاً در خانه یکی از بزرگان فریسیان در روز سبت بجهت
 ۲ تناول طعام داخل گردید و ایشان او را متربس می بودند * و
 ۳ شخصی نزد وی بود که مستسقی می بود * یسوع قهها
 و فریسیان را مخاطب فرموده گفت آیا شفا بخشیدن در سبت
 ۴ رواست * ایشان خاموش ماندند پس او را گرفته شفا بخشیده
 ۵ رانمود * دیگر بار ایشان سخن گفته فرمود که کیست از شما
 که اگر حمار یا گاو او در چاه افتد در روز سبت فی الفور آن را
 ۶ بر نخواهد کشید * و آنها در این مقدمات از جوابش عاجز می بودند *
 ۷ و از جهت مهمانان مثلی را ایراد فرمود چون ملاحظه فرمود که چگونه

- ۳۰ در تمسخر نمایند * و گویند که این شخص شروع در ساختن نمود که بر آتماش
 ۳۱ قادر نبود * یا کدام سلطان رود که با سلطان دیگر در آویزد که
 نخستین نشسته تامل نه نماید که آیا باده هزار نفر میتواند بآنگس
 ۳۲ که بایست هزار نفر می آید مقابله نماید یا نه * و اگر نه چون
 او هنوز در راست رسولی را فرستاده خواهش می کند چیرگی را
 ۳۳ که مناسب صلح باشد * و همچنین هر یک از شما که خود را از همگی
 ۳۴ مال خود آزاد سازد شاگرد من نمی تواند بود * نمک خوب
 است ولیکن اگر نمک بگندد بکدام چیرگی اصلاح خواهد شد *
 ۳۵ نه از برای زمین و نه بجهت مزبله لایق است بلکه بر درش
 می آندازند هر کس که گوش شنوا دارد بشنود *

۱۵ باب پانزدهم

- ۱ چون تمامی باج گیران و خطاکاران به نزدش می آمدند که کلامش را
 ۲ استماع نمایند * فریبان و نویسندگان غوغامی نمودند و میگفتند
 ۳ که این شخص گناه گارانرا می پذیرد و بآنها می خورد * او از برای
 ۴ ایشان این مثل را ایراد کرده فرمود * که کیست از شما که
 صد گوسفند داشته باشد و چون یکی از آنها را گم کند آن
 نود و نه را در صحرا ترک نکند و بعقب گم شده نرود تا وقتی که
 ۵ او را بیابد * پس یافته بر شانهای خود بخوشنودی گذارد *
 ۶ و بخانه رسیده دوستان و همسایگانرا طلب نماید که با من در خوشوقتی
 شریک باشید زیرا که من گوسفند گم شده خود را یافته ام *

- باو گفت که من قطعه زمینی را خریده ام و ضرور است که رفتم
 آنرا به بینم از تو خواهم می نمایم که مرا معذور داری * دیگری ۱۹
 گفت که من پنج جفت گاو خریده ام میروم که آنها را آزمایش
 کنم از تو سوال می نمایم که از من درگذری * دیگری گفت ۲۰
 که من زنی گرفته ام از آن سبب نمی توانم آمد * پس آن ۲۱
 نوکر آمده مولای خود را ازین نقلها خبر داد آنگاه صاحب خانه را
 خشم گرفته و نوکر خود را گفت درمیدانها و کوچههای شهر به تعجیل
 برو و فقیران و چولاقان و شلان و کوران را باینجا حاضر کن * ملازم ۲۲
 گفت ای آقا آنچه چنان که تو حکم فرمودی شد و هنوز مکان
 خالی است * آقا ملازم را گفت براه و خیابانها برو و در نیامدن ۲۳
 عذرش نوتا که خانه من پر شود * زیرا که می گویم شما را که ۲۴
 هیچ کس از آن مردان که خوانده شده بودند شام مرا نخواهد چشید *
 و جمع کشیری همراه وی می بودند و را گردانیده بایشان فرمود * ۲۵
 که اگر کسی به نزد من آید که پدر و مادر و زن و فرزندان و برادران ۲۶
 و خواهران بلکه جان خود را دشمن ندارد شاگرد من نمی تواند شد *
 و هر کس که صلیب خود را بر ندارد و بعقب من نمی آید او نیز ۲۷
 شاگرد من نمی تواند بود * کیست از شما که هرگاه خواهم آن ۲۸
 نماید که برجی را بسازد اول نه نشیند و مظنه فرخ چشم را نه نماید که
 آیا برای اتمامش کفایت وارد یانه * که مبادا بعد از آنکه ۲۹
 بنیادش را نهاده باشد بر اتمامش قادر نباشد و آنانکه بینند شروع

- ۲۰ یکی از مزدوران خود محسوب دار* پس برخاسته نزد پدر خود رفت و او هنوز دور بود که پدرش او را دیده ترحم نموده و دیده او را در بغل گرفت و او را بوسید* پسر ویرا گفت که ای پدر من در آسمان و نزد تو گناه گارم و شایسته آن نیستم که بعد از این فرزند تو خوانده شوم*
- ۲۱ لیکن پدر ملازمان را فرمود که بهترین خاچتی آورده او را پیوشانید و انگشتری در دستش نمایید و پایش نعلین را* و گوساله پیر و اریر آورده
- ۲۲ ذبح نمایید که خورده شادی نمایم* زیرا که این پسر من مرده بود و زنده شده است و گم شده بود و یافت شده است پس شروع
- ۲۳ بخوشوقتی نمودند* و پسر بزرگین در کشت زار می بود چون آمده
- ۲۴ بخانه نزدیک شد صدای سازها و رقص را استماع نمود* یکی از غلامان را پیش خوانده پرسیدش که این چیست* ویرا گفت برادرت
- ۲۵ آمده است و پدر تو گوساله ذبح نموده است زیرا که او را صحیح
- ۲۶ باز یافته است* و او خشم نموده تخواست که باندرون در آید پس
- ۲۷ پدرش بیرون شتافته از وی درخواست کرد* و او پدر را جواب داد که حال این قدر سالها است که بندگی ترا می کنم و گاهی از حکم تو تجاوز نه نموده ام و تو گاهی بزغال بسم نداده که بادوستان خود بشادی بگذرانم*
- ۲۸ و چون این پسر تو که معاش ترا بر فاشگان صرف نموده است آمد
- ۲۹ گوساله ذبح را برایش ذبح نمودی* ویرا گفت ای فرزند تو همیشه با منی
- ۳۰ و هر آنچه ازان من است زانست* بایست شادمانی کرد و خوشوقت بود زیرا که برادر تو مرده بود و زینست و گم شده بود و یافت شد*

- ۷ و من شمارا می گویم که به همین طور آن خوشنودی که در آسمان
برای یک خطا کار توبه کننده است. میش ازان است که
۸ برای نود و نه از راستان که احتیاج توبه ندارند* و کدام زن است
که ده درم داشته باشد اگر یک درم را گم کند چراغ را اینفرود و خانه را
۹ جاروب نه نماید و بعضی تفحص نکند تا وقتی که بیابد* و چون یابد
و دوستان و همسایگان را فراهم آرد گفته که بامن درخور سندی شریک
۱۰ باشید زیرا که درم گم شده خود را یافتم* و من بشما می گویم که همچین
۱۱ خوشی امت در حضور فرشتگان خدا برای یک گناه کار توبه کننده* و
۱۲ گفت شخصی دو پسر داشت* جوانتر از آنها پدر را گفت ای
پدر رسد مالی که بمن افتد بده پس مال را در میان آنها قسمت کرد*
۱۳ بعد از چندی پسر کوچک اموال خود را جمع نموده به مملکت بعیدی
۱۴ سفر نموده و در آنجا بگذران بی محابا اموال خود را صرف نمود* و چون
همه را خرچ کرد گرانی سخت ازان ملک پیدا شد و او را با احتیاج
۱۵ آورد* پس رفته یکی از اهل آن ملک خود را بسته آن شخص
۱۶ او را بکشتهای خود می فرستاد که خاکز اهراند* و آرزو داشت که
زان سوسه های که خاکان می خوردند شکم خود را سیر نماید و هیچ کس
۱۷ ویرانی داد* و آخر با خود آمده گفت چند مزدوری پدر من نان فراوان
۱۸ دارند و من بگر سنگی هلاک می شوم* من برخاسته به نزد پدر
خود خواهم رفت و ویرا خواهم گفت که ای پدر من در آسمان و نزد تو
۱۹ گناه گارم* و شایسته آن نیم که بعد ازین فرزند تو خوانده شوم مرا چون

- ۱۱ نیز در کثیر خاین است * چون شما دولت ناصواب را
 امین نبودید کیست آنکه دولت باصواب را بشما سپارد *
- ۱۲ و چون شما در مال دیگری امانت بجانیاوردید کیست که مال
 شما را بشما گذارد * و نشاید که ملازمی و مولی را خدمت کند زیرا که
 یا یکی را دشمن دارد و دیگری را دوست یا آنکه یک را
 مصاحب باشد و تحقیر دیگری نماید پس نمی توانید که خدا
 ۱۳ و دولت هر دو را بندگی نمایید * و فریسانی که زر دوست بودند
 ۱۵ تمامی این سخنان را شنیدند و او را تمسخر می نمودند * و ایشانرا
 گفت که آنان هستید که در نزد خلق خود را مصفی می نماید لیکن
 از دلها می شما خدا آگاه است که آنچه نزد خلق مطلوب است
 ۱۶ آن نزد خدا مبغوض است * و شریعت و پیغمبری بود
 تاجیبی و الحال بشارت داده می شود به ملکوت خدا و هر کس
 ۱۷ سعی در آن درمی آید * و آسانتر است آسمان و زمین را
 ۱۸ زائل شدن از جا تا آنکه نقطه از شریعت زائل شود * و هر کس
 که طلاق دهد زنی را که از آن او است و گیرد دیگری را زانیست
 و هر آنکس که آن زن طلاق یافته را گیرد نیز زانیست *
- ۱۹ و شخصی توانگر بود که پیوسته سرخ و حریر پوشیدی و هر روز
 ۲۰ سرور و عیش منعمانه نمودی * و مفلسی بود العازر نام باین
 ۲۱ مقروح بر آستانش افتاده بود * و پیوسته نیازمند بود که سیر
 شود از لقمههایی که از خوان صاحب دولت می افتاد و سگان

۱۶ باب شانزدهم

- ۱ و دیگر شاگردان خویش را فرمود که شخصی بود توانگر و ناظری داشت که در حق او بنزد وی شکایت میبردند که این اموال
- ۲ تو را پراکنده میسازد * پس او را طلب نموده گفت که چیست
- این سخن که در باره تومی شنوم محاسبه خود را بازده که ممکن
- ۳ نیست که بعد ازین امر نظارت بتو تفویض شود * آن ناظر
- با خویش اندیشید که چه سازم چون مولای من نظارت را
- از من گیرد نه کار کردن گل را تو انم کرده و نه از خجالت سوال
- ۴ نمودن را * و بدرستی یافتیم که چون کنم که هرگاه از عمل معزول
- ۵ شوم مرا در خانهای خویش راه دهند * پس هر یک وام
- داران مولای خویش را پیش خوانده نخستین را پرسید که
- ۶ بمولای من چند بده گاری * او گفت که صد پیمانہ روغن گفتش
- ۷ حجت خود را گرفته بنشین بزودی پنجاه مرقوم کن * و دیگری
- گفت ترا چند باید داد گفت صد پیمانہ گندم باوی گفت بگیر سند
- ۸ خود را و هشتاد نویس * و آنجناب ناظر خاین را بباب کار
- عاقلا نه اش ستوده فرمود که اینای روزگار در صفت خویش
- ۹ و انتر اند از اینای نور * و من شمارا گویم که از دولت ناصواب
- خویش دوستان برای خویش مهیا کنید که تا چون ذلیل شوید
- ۱۰ شمارا در امکانہ جاودانی جادهند * و آنکس که در شی قلیل
- معتمد است نیز در چیز کثیر معتمد است و خاین در قلیل

باب هفتم

- ۱ فرمود شاگردان را که لابد است از آمدن چیرنای ناملایم و وای بر آنکس
- ۲ که بوساطتش بوجود آید * و بهتر است او را که سنگ آس
- بگردن او آویخته بدریاش در اندازند از آنکه یکی ازین اطفال را
- ۳ صدمه رساند * از خود احترام نما و چون برادرت با تو خطا نماید
- ۴ متنبه اش ساز و چون توبه نماید به بخشش او را * و چنانچه
- در روزی هفت مرتبه نسبت بتو تقصیر نماید و هفت کت
- بسی تو آمده گوید توبه میکنم هر آئینه ترا است آمرزیدنش *
- ۵ حواریان بخداوند عرض کردند که زیاده گردان ایمان ما را * خداوند
- ۶ فرموده چنانچه شما ایمانرا بقدر دانه خود لی میداشتید هر آئینه هر گاه باین
- درخت افراغ میگفتید کنده و در دریا نمانده شو اطاعت میکرد *
- ۷ و از شما کیست که داشته باشه غلامی که خویش نماید یا بچراند و چون
- ۸ از کشت باز آید الان گویدش که بیاد به نشین * و نگویدش که چیرنی
- برای شام آماده کن و مگر در خدمت بسته تا آنکه بخورم و بیاشامم و بعد
- ۹ از آن تو خود بخور و بیاشام * آیا که منون شود از غلام که آنچه فرموده
- ۱۰ است بجا آرد مظنه ندارم * و همچنین است شمارا چون آنکه مقرر
- شده است کنید بگوئید که ما بندگانی بی منفعت هستیم زیرا که آنچه
- ۱۱ بر ما واجب بود کردنش همه را کردیم * و هنگامیکه در راه یروشالم
- ۱۲ سیر می نمودند چنین شد که از میان سمیری و جلیل عبور نمود * و چون
- در قریه از قزاء در آمده ده نفر مبروص او را استقبال نموده ازدور

- آمده زبان بر زخمهای او می مالیدند * و چنین شد که آن فقیر را ۲۲
 مرگ دریافت و ملائک او را تا به پهلوی ابراهیم بردند و آن غنی
 نیز مرد و خاکش سپردند * و در عالم دیگر چون بعقوبت ۲۳
 گرفتار میبود چشم های خود را کشوده ابراهیم را از دور دید
 و در پهلویش العازر را * و فروش بر آورد که ای پدر من ابراهیم ۲۴
 بر من رحم نما و بنده ست العازر را که سرانگشت خود را در آب
 نموده ز بانم را خشک گرداند زیرا که در این شعله معذبم * پس ۲۵
 ابراهیم گفتش که ای فرزند یار آزانکه تو در ایام حیات چیرنای
 نیک را بخود تصرف نمودی و چنین بود مر العازر را بلا پس او
 است حال در تالی و تو در عذاب * و علاوه بر این همه میانه ۲۶
 ما و شما ره عظیم است که کسانی که خواهند از اینجا عبور نموده بنزد
 شما آیند نتوانند و نه آن کسانی که آنجا هستند خواهند آمد *
 گفت پس ای پدر از تو استدعای نمایم که تو او را بخانه پدرم ۲۷
 فرستی * زیرا که پنج برادر که مرا هست آگاه سازد که مباد آنها ۲۸
 نیز باین مکان عذاب در آیند * ابراهیم فرمود که موسی و یانغمبرانرا ۲۹
 دارند از آنها بشنوند * گفت فی ای پدر من ابراهیم بدرستی که ۳۰
 در صورتی که یکی از مردگان بر ایشان درآید تایب شوند * باز ۳۱
 فرمود در صورتیکه موسی و یانغمبران را نگرند پس اگر
 از مردگان هم کس بر خیزد نخواهند میل نمود *

- در آمده آتش و گوگرد از آسمان باریدن گرفته تمامی را در گرفت *
- ۳۰ چنین خواهد بود در روزیکه فرزند انسان آشکارا شود * در آن روز کسیکه
- ۳۱ بر بام باشد و اسبابش در خانه برای گرفتنش نزول نه کند و آنکس که
- ۳۲ در کشت است نیز رجعت نه نماید * یاد آرید زن لوط را *
- ۳۳ و هر آنکس که خواهد نگاهدارد جان خود را هلاکش کند و آنکس که هلاک
- ۳۴ کند نفس را حیاتش دهد * و من شمارا می گویم که در آن شب
- ۳۵ دو نفر که بر یک سریر باشند یکی گرفته و دیگری گذاشته شود *
- ۳۶ و خواهند بود و زن که آس نمایند که یکی گرفته و دیگری گذاشته
- ۳۷ خواهد شد * و دو نفر در کشت خواهند بود که یکی از آنها دستگیر و دیگری
- ۳۷ رستگار خواهد شد * ایشان گفتندش کجا است یا حضرت او فرمود
- که هر جا که مردار افتاد کرگس با جمع گردند *

۱۸ باب هژدهم

- ۱ بر ایشان مثل آورد باین مضمون که سزاوار امت که همیشه
- ۲ دعا کنید و کمال نیابید * و گفت که قاضی در شهری می بود نه از خدا ترس
- ۳ و نه از مردم شرم می کرد * و بود بیوه در آن شهر که پیوسته به نزدش
- ۴ آمده میگفت انتقام مرا از خصم من بگیر * و دقتی نخواست لیک
- بعد اندیشید که هر چند که نه از خدا ترس و نه از خلق شرم دارم *
- ۵ لیک چون این بیوه بر مصدع است بدادش رسم که از کثرت
- ۶ آمدنش مبارک و ماغم عاقبت پریشان شود * خداوند فرمود که
- ۷ بشنوید آنچه آن قاضی ناراست گفت * آیا نیست خدا که برای

- ۱۳ ایستادند * و ایشان صدرا را بلند کرده گفتند که ای یسوع مخدم ما
 ۱۴ بر ما ترحم فرما * پس نظر انداخته فرمود که رفته خود را بکاهنان نشان دهید
 ۱۵ و چون روان بودند پاک گردیدند * و یکی از آنها چون دید که شفا یافت
 ۱۶ بآواز بلند خدا را حمد کنان برگشت * و او را شاگوییان برپا افتاد و آنکس
 ۱۷ مسمومی بود * و یسوع فرمود که آیا پاک نشدند ده تن پس بگمایند
 ۱۸ آن نه تن دیگر * آیا یافت نشدند کسانیکه برگردند و حمد کنند خدا را جز
 ۱۹ این غریب * پس او را گفت که خیر و رو که ایمانت ترارناید *
 ۲۰ و چون فریبانش پرسیدند که کی در آید ملکوت خدا ایشانرا جواب
 ۲۱ داده فرمود که ملکوت خدا بانگه بنانی نیاید * و نخواهند گفت که اینک
 ۲۲ اینجا و اینک آنجا است زیرا که ملکوت خدا شمارا است در درون *
 ۲۳ و فرمود شاگردانرا که ایامی آید که آرزو کنید که ببینید روزی از روزهای
 ۲۴ فرزند انسانرا و شاید که ببینید * و بشما خواهند گفت که اینک اینجا
 ۲۵ و اینک آنجا است بیرون نروید و نیفتید در عقب * زیرا که
 ۲۶ چون برق که از طرف آسمان نمودار شده تا طرف دیگر درخشان
 ۲۷ شود چنین خواهد بود فرزند انسان نیز در روز خود * لیکن بایدش اول
 ۲۸ که بسیار عذاب کشیده و از این طبقه خواری یابد * و چنانچه در ایام
 ۲۹ نوح شده همان قسم نیز در ایام فرزند انسان خواهد بود * می خوردند
 ۳۰ می آشامیدند زن می بردند شوهر می کردند تا آنروزیکه نوح به کشتی درآمد
 ۳۱ و طوفان سیل آمده همه را فرو گرفت * و چنانچه در ایام لوط خوردند
 ۳۲ و آشامیدند و خریدند و فروختند و نشاندند و ساختند * در روزیکه لوط از سدوم

- ۲۰ مرا نیکو نیتست جز یکی که خدا هست او* و تو خود شناسی احکام را
- ۲۱ زنا کن و قتل کن و دزدی کن و گواهی دروغ ده و پدر و مادر خود را
- ۲۲ محترم دار* او گفت خود این همه را از جوانی نگاه داشته ام*
- ۲۳ یسوع چون این سخن را شنیده باو گفت که یک چیز ترا
- باقیست هر آنچه داری بفروش و به سکینان ده که در آسمان
- ۲۴ خواهد بود برای تو گنجی و ییاد مرا متابعت نما* و چون این سخن را
- شنیده بسیار غمگین گشت زیرا که اموال فراوان داشت*
- ۲۵ چون یسوع اندوهناکش ملاحظه نمود فرمود چه بسیار مشکل
- است کسانی را که صاحبان دولت اند در آمدن در ملکوت خدا*
- ۲۶ زیرا آسانتر است شتر را که در چشمه سوزن در آید از اینکه
- ۲۷ صاحب دولتی در ملکوت خدا داخل شود* و گفتندش کسانیکه
- شنیدند پس چه کس تواند که یابد نجات را* فرمود که چیرنه ای که نزد
- ۲۸ خلق محال است نزد خدا ممکن است* بطر گفت که اینک ماتامی
- ۲۹ چیرنه را وا گذاشته ترا پیروانیم* آنها را فرمود که من شمارا گویم
- بدرستی که نیست کسی که خانه یا والدین یا برادران یا زن یا فرزندان را
- ۳۰ بجهت ملکوت خدا واگذارد* و بیچندین مرتبه زائد تر از آن را
- ۳۱ نیابد در این جهان و نیز در آن جهان حیات جاوید را* و آن
- دوازده تن را برداشته فرمود که اینک بسوی یروشالم روانیم
- و آنچه در کتب پیغمبران مرقوم شده است بر فرزند انسان کامل
- ۳۲ می گردد* زیرا که بقبائل سپرده شود و تمسخر و ظلم یابد و بروخیو

- برگزیدگان که شب و روز او را خوانند انتقام کشد و هر چند تاخیر کند *
- ۸ و من شمارا می گویم که بزودی از برای آنها انتقام خواهد کشید
و آیا چنین است که چون فرزند انسان آید ایمان را بر زمین
خواهد یافت * و بر کسانیکه بر خود اعتماد می داشتند که نیکوکارانند و دیگرانرا
۹ بحقارت می نگرند این مثل رازد * که بقصد نماز گذاردن و و نفر یکی
فریسی و دیگری باج دار به هیکل روان شدند * و فریسی ایستاده
این گونه در ضمیرش دعای نمود که یا خدا ترا حمد می کنم که نیستم
چون دیگران ظالم و ناراست و زناکار و یا چون این باج دار * و در هفته
۱۲ دو روز روزه دارم و عشر از همه مال خود را ایثار می کنم * و آن عشر
دور ایستاده نمی خواست که چشمان را هم بسوی آسمان کند لیکن
بر سینه خود زده می گفت بار آلهای من به بخشش که گناه گارم *
- ۱۳ و من شمارا می گویم که اینکس مصفی بخانه رفت نسبت
بدیگری زیرا که پست شود هر آنکس که خود را بلند بیند و بلند شود
هر که خود را پست بیند * و طفل چندی را به پیشش آوردند که
۱۵ سس نماید چون شاگردانش آنها را دیدند ملامت نمودند * اما
یسوع آنها را خوانده فرمود که گذارید اطفال را که به نزد من آیند و مانع
نشوید زائر و که ملکوت خدا از ان ایچنین کسان است * و به تحقیق
۱۷ که بشما می گویم که هر که نه پذیرد ملکوت خدا را چون طفل داخل
نخواهد شد در ان * و رئیس هر سیدش که ای استاد نیکو چون
۱۸ سازم که حیات جاودان را دریا بم * یسوع گفتش چرا نیکو خوانی
۱۹

- ۶ دیده گفت ای زکی بشتاب و پائین آ که باید مرا که امروز در خانه ات
 ۷ بسر آرم * پس بسرعت نزول نموده او را بخرمی پذیرفت *
- ۸ پس چون همگی نگر بستند آن مقدمه را همه در آنها افتاده گفتند که
 ۹ بامرد گناه گار بر آمده خوش نشسته است * و زکی بر پایستاده
 ۱۰ با خداوند عرض کرد که الحال یا حضرت نصف مال خود را به مساکین
 ۱۱ می دهم و چنانچه کسی را در مال مغبون کرده باشم چهارمقابله اش
 ۱۲ باز دهم * یسوع باو فرمود که امروز رستگاری باین دو دمان رسید
 ۱۳ زیرا که این نیز از اولاد ابراهیم است * که فرزند انسان
 ۱۴ آمده است که گم شده گانرا اطلب نموده رستگار نماید * و هنگامیکه
 ۱۵ ایشان می شنیدند این سخنانرا بر آن افزوده مثلی آورد چونکه نزدیک
 ۱۶ بایر و شالم بود و ایشانرا گمان این بود که الآن ملکوت خدا آشکارا
 ۱۷ خواهد شد * پس فرمود که شخص شریفی بقصد مزدوری روان شد
 ۱۸ که نامملکت برای خود تحصیل نموده عود نماید * پس ده تن
 ۱۹ از بندگان خود را خوانده ده قنطار بآنها داد و گفت که تا باز گشتنم معامله
 ۲۰ کنید * و اماردمان شهرش عداوت داشتند و پس از دینغام
 ۲۱ فرستاده گفتند که ماینکس را نخواهیم که بر ما امیر باشد * و چون
 ۲۲ آن مملکت را یافته رجعت نمود و باحضر فلانان خویش که زر را
 ۲۳ بآنها سپرده بود فرمان داد که دریابد هر یک چه نفع نموده است *
- ۲۴ پس اول آمده گفت ای آقایک قنطار توده قنطار نفع
 ۲۵ نموده است * پس او را گفت مرچبا ای غلام نیکو از انجا که تو

- ۳۳ خواهند انداخت * و او را چوب زده خواهندش کشت و روز سیوم
 ۳۴ بر خاسته خواهد شد * و آنها این سخنان را مطلق درک نکرده و این
 ۳۵ کلام بر ایشان مخفی ماند و آنچه می فرمود نیافتند * و در زمانی که نزدیک
 ۳۶ می رسید بود کوری بر سر راه نشسته سوال می نمود * در یافته که جمعی
 ۳۷ در گذارند پرسید که چیست این * گفتندش یسوع ناصری
 ۳۸ در گذار است * بافتنان گفت که ای یسوع ابن داود رحم کن
 ۳۹ بر من * و آنکسانیکه در پیش می رفتند او را منع کردند که خاموش
 ۴۰ باش لیک او پیش از پیش فریاد کرد که ای سر داود رحم کن
 ۴۱ بر من * یسوع توقف فرموده فرمود که او را به نزدیکش آورند چون
 ۴۲ نزدیک شد پرسیدش * ترا چیست خواهش که برای تو کنم
 ۴۳ عرض کرد که خداوندگار خواهیم که پینا شوم * یسوع فرمود که پینا شو که
 ۴۴ ایمانت ترا سنگار ساخت * در حال پینا شده خدا را حمد گویان
 ۴۵ در عقبش در آمد و جمیع مردمش دیدند و خدا را ستایش کردند *

۱۹ باب نوزدهم

- ۱ چون داخل شد یریحو را عبورا * بود مردی که بزکی نامیده شده بود او
 ۲ و بود از بزرگان باج داران و صاحب دولت بود * و خواهش مند
 ۳ بود که یسوع را بیند که او چگونه است و از کثرت خلق مقدرش
 ۴ بود زیرا که بود قصیر القامت * پس پیش دوید و بر درخت
 ۵ افراغی بر آمد تا نظاره اش نماید زیرا که او اراده داشت که از راه
 ۶ عبور نماید * و چون یسوع بانمکان رسید بالا نگریست و او را

- ۳۱ و اگر کسی شمارا پرسد که چرا این را باز میکنید او را باین قسم
 ۳۲ جواب دهید که خداوندگار بآن محتاج است * و ایشان که فرستاده شدند
 ۳۳ رفته آنچنان یافتند که او بآنها فرموده بود * هنگامی که کمره را باز
 ۳۴ می کردند مالکانش گفتند که چرا این را باز می کنید * گفتند که خداوندگار
 ۳۵ بآن احتیاج دارد * پس آنرا بنرذیسوع آوردند و رخت خود را
 ۳۶ بر او افکنده یسوع را بران سوار نمودند * و هنگام رفتن رخت خود را
 ۳۷ در راهش گسترانیدند * چون نزدیک بدامن کوه زیتون رسید
 ۳۸ همگی جماعت شاگردانش شروع نموده بخوشوقتی خدا را حمد
 ۳۹ میکردند و با او بلند بعلت آن معجزه های که دیده بودند * که خمسته
 ۴۰ باد پادشاهی که با اسم خداوند می آید و آرام در آسمان و جلال
 ۴۱ در عالم بالا * و چندی از فریبیان ازان جمع گفتند شن که ای
 ۴۲ استاد شاگردان خود را منع نما * پس ایشان جواب داد
 ۴۳ که من شمارا میگویم که اگر اینان خاموش باشند سنگها فریاد
 ۴۴ خواهند نمود * و چون نزدیک رسید و شهر را دید بران گریست *
 ۴۵ و گفت توبلی تو کاش آنچه ای که ترا موجب آرام بودند در این
 ۴۶ روزهای که مالکش هستی می شناختی و حال دیگر از چشمان تو
 ۴۷ نهانند * زیرا که می آید ایامی بر تو که اعدای تو برگرد تو احاطه نموده
 ۴۸ بخندق و ترا محصور خواهند ساخت و از همه اطراف ترا بتنگی
 ۴۹ خواهند در آورد * و ترا و فرزندان را در تو بر زمین خواهند انداخت
 ۵۰ و سنگی بر سنگی در تو قرار خواهند داشت زیرا که نشناختی ایام توبه

- ۱۸ امین بودی این قلیل را پس ترا برده شهر امارت است * و دیگری
 آمده گفت ای آقایک قنطار تو پیدا نموده است پنج قنطار را *
- ۱۹ باو نیز گفت که ترا نیز بر پنج شهر امارت است * دیگری
 ۲۰ آمده گفت ای آقایک قنطار تو اینک موجود است آنرا در مافو فی
 ۲۱ نگاه داشته ام * زیرا که تو مردی بغایت تند مزاج و من از تو
 ۲۲ مخوف بودم بعلمت آنکه خود نگذاشته بر میداری و زرع نکرده
 میدروی * باوی گفت که ترا بحرف خودت الزام دهم ای غلام
 ناشایسته تو چون دانستی که مردی تند مزاجم نگذاشته بر میدارم
 ۲۳ و نکشته میدروم * پس چون است که زر مرا بر تخت صرافی
 ۲۴ نه نهادهی که چون من آیم آنرا بانفعش بگیرم * و گفت حاضران را
 که قنطار را از او گرفته تسلیم آن دیگری که ده قنطار از آن او است
 ۲۵ نمایند * پس او را گفتند ای آقای این است صاحب ده قنطار *
- ۲۶ و من شمارا میگویم که هر کس که دارد داده خواهد شد و آنکس
 ۲۷ که ندارد از او گرفته خواهد شد چیزی که دارد * و آسانی که از عداوت
 نمی خواستند که من بر ایشان امارت نمایم حاضر نماید و در برابر من
 ۲۸ بقتل رسانید * و چون این را گفت پیشتر بسوی یرو سالم
 ۲۹ روان شد * و چون به نزدیکی بیت فاگی و بیت ایبا بنزدیکی کوه
 ۳۰ سمعی بزیئون رسید دو تن از شاگردان خود را فرستاد *
 و فرمود بقریه برابر در آید و در در آمدن در آن کوه خزی می یابید
 ۳۱ بسته که هیچ کس گاهی بر او نه نشسته است باز نموده آریدش *

- فرستاد تا ثمره آن تاکستان را بوسی تسلیم نمایند لیکن دهقانانش
 ۱۱ زده تهنی دست باز گردانیدند * دیگر بار ملازمی دیگر را فرستاد
 ۱۲ او را نیز زده خفیفش نموده تهنی دست پس فرستادند * او نیز
 ثالثا ملازمی را فرستاده ایشان او را زخم زده بیرونش نمودند *
 ۱۳ صاحب تاکستان اندیشد که چون کنم میفرستم فرزند و لبند خود را
 ۱۴ که شاید چون بیندش خجل شوند * چون دهقانان ویرا دیده با خود
 تصور نموده گفتند که این وارث است بیاید که تا او را بکشیم
 ۱۵ و میراث از آن ماشود * پس از تاکستانش بیرون برده بکشند
 ۱۶ حال مالک تاکستان با ایشان چه خواهد نمود * او خود آید آن دهقانان را
 هلاک نموده تاکستان را بدیگر آن خواهد سپرد آنها شنیده گفتند
 ۱۷ این خود مبادا * او در آنها نگرسته فرمود چیست آنچه نوشته
 شده است که سنگی که معمارانش رد نموده اند سرزایه واقع
 ۱۸ شده است * هر کس که بران سنگ افتد خورد میشود و آنکس که بر او
 ۱۹ افتد نرم خواهد شد * پس قصد نمودند اما مان بزرگ و نویسندگان
 که در همان ساعت دستها بر او اندازند و از مردم ترسیدند زیرا که
 ۲۰ دانستند که قصدش از این مثل ایشان بود * پس فرصت
 جسته فرستادند جواسیس چند را که خود را صالح می نمودند تا که
 سخنی از او بچنگ آرند که او را باقتدار و قدرت حاکم سپارند *
 ۲۱ پس ایشان پرسیدندش که ای استاد دانیم که تو آنچه گویی
 و تعلیم دهی محض صواب است و نظر در ظاهر نمی کنی بلکه راه

- ۳۵ خود را * و در هیکل درآمد به بیرون نمودن کسانی که در آن
 ۳۶ میفر و خندومی خریدند آغاز فرمود * و با آنها گفت که مرقوم شده است
 که خانه من عبادت خانه است شما آنرا مغاره دزدان نموده اید *
 ۳۷ و هر روز در هیکل تعلیم میداد و بزرگان امامان و نویسندگان و بزرگان
 ۳۸ مردم خواستند که هلاکش نمایند * و ندانستند که چون کنند زیرا که
 همگی مردم برشته استماع خود را باو در آویخته بودند *

۲۰ باب بیستم

- ۱ در یک روزی از آن روزها اتفاق افتاد که در زمانی که او درون
 هیکل بود و مرخاق را تعلیم میداد و بشارت میفرمود رؤسای امامان
 ۲ و فریسیان با مشایخان آمده * گفتندش که بگویی ما را که تو بچه اقتدار
 این را میکنی و آن کیست که داده است این اقتدار را بتو *
 ۳ او در جواب فرمود که من نیز از شما یک سخن می پرسم بمن بگوئید *
 ۴ که آیا غوطه یحییی از آسمان بود یا از خلق * آنها با خود اندیشیدند
 ۵ که اگر گوئیم از آسمان بود خواهد گفت که چرا بوی اعتقاد نداشتید *
 ۶ و اگر گوئیم که از مردم بود همه خلق ما را سنگسار کنند زیرا که یحیی را
 ۷ بی شبهه پند میبرد اند * پس گفتندش که ندایمیش که از
 ۸ کجا بود * یسوع ایشانرا گفت که من بشما نیز نگویم که این
 ۹ کار را بچه اقتدار می کنم * و شروع نموده این مثل را برای مردم آورد
 که شخصی تا کستانی را غرس نموده بدیقانانش سپرده
 خود مدتی مسافرت اختیار نمود * و در موسم ملازمی را بنزد دیقانان

- ۳۷ و باینکه مردگان بر می خیزند موسی نیز اشارت فرمود در حدیث
 بوده چون گوید خداوند را خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای
 ۳۸ یعقوب * خدا نیست زان مردگان بل زندگان است زیرا که
 ۳۹ نسبت باو همه زنده اند * پس بعضی از نویسندگان جواب
 ۴۰ دادند که ای استاد میکو گفتی * و بعد از ان جرات نه نمودند که هیچ
 ۴۱ چیز را از سوال نمایند * و آنها را فرمود که چه گونه گویند که مسیح
 ۴۲ پس راود است * و حال آنکه داود خود می گوید در کتاب زبور که
 ۴۳ خداوند بخداوند من گفت بنشین بر دست راست من * تا آنکه
 ۴۴ بنهم اندای ترا در زیر اقدام تو * داود او را خداوند گفت پس
 ۴۵ چگونه پس راود است * هنگامی که مردم تمامی می شنیدند شاگردانش را
 ۴۶ گفت * که به پر هیزید از نویسندگان اینکه خواهند فرامیدن در رخت
 بلند را و دوست دارند سلام کردن را در بازارها و صدر مجالس را
 ۴۷ در جماع و جایهای اعلی را در ضیافات * و خوردن خانهای بیوه زنان را
 و طول میدهند نماز را بر یاپس اینانند که می یابند عذاب عظیم را *

۲۱ باب بیست و یکم

- ۱ و نظر کرده دید جمعی اغیارا که می انداختند نذورات خود را در مخزن *
 ۲ و دید نیز بیوه مفلسی را که دو فلس در ان می انداخت * و گفت
 ۳ بدرستیکه راست گویم شمارا که این بیوه مفلس بیش از همگی
 ۴ انداخت * زیرا که انداختند تمامی آنها در نذورات خدا چیز را که
 زاندمی داشتند و انداخت این بیوه چیز را که ناقص بود یعنی تمامی

- ۲۲ خدا را بر استی می نمائی * آیا جانز است که ماقیصر را جزیه دهیم
- ۲۳ یانه * او مگر ایشانرا دانسته گفت ایشانرا چرا تجزیه ام می کنید *
- ۲۴ نشان دهید بمن دیناریرا که نقش و سکه کردارد پس جواب
- ۲۵ داده گفتندش که قیصر را * آنها را گفت که پس آنچه از ان قیصر
- ۲۶ است بقیصر واگذارید و آنچه از خدا است بخدا * و نتوانستند
- به سخنش در نزد مردم چنگ زنند پس از جوابش حیران مانده
- ۲۷ ساکت شدند * ثانی چند از صدوقیان که منکر قیامت اند پیش آمده
- ۲۸ پرسیدندش * و گفتند ای استاد موسی برای ما نوشته است
- که اگر برادر کسی بمیرد که زنی داشته و در هنگام مردن بی فرزند
- باشد باید برادرش زن او را گرفته نسلی بجهت برادر خود جاری
- ۲۹ سازد * و بودند هفت برادر و نخستین زنی را گرفته بی فرزند
- ۳۰ وفات یافت * و دومی آنزن را گرفته او نیز لا ولد فوت شد *
- ۳۱ سیومی او را گرفته و هم چنین آن هفت نفر نماید آنها را فرزند
- ۳۲ و مردند * و در آخر همه آنزن نیز وفات یافت * پس او در قیامت
- ۳۳ زن کدام یک از ایشان خواهد بود زیرا که هر هفت او را گرفتند *
- ۳۴ یسوع ایشانرا فرمود که ابنای روزگار است نکاح نمودن و نکاح
- ۳۵ کرده شدن * و اما کسانی را که سزاوار است که بدست آرند
- آن جهانرا و قیامت را از مردگان نه تزویج می کنند و نه تزویج کرده
- ۳۶ می شوند * و نیز نمی توانند که باز بمیرند زیرا که ایشان ملک را
- مانند و ایشانند فرزندان خدا را زیرا که فرزندان قیامت هستند *

- ۱۹ خود را بصبر نگاه دارید* و چون بیاید یروشالم را که محصور شده است
- ۲۰ بخیم سپاه آنگاه دریا بید که نزدیک است ویرانی آن *
- ۲۱ در آن هنگام کسانیکه دریهودیه هستند بگریزند بسوی کوهستان و کسانیکه داخل آن هستند به بلوکات روند و کسانیکه هستند
- ۲۲ در بلوکات باندرون آن در نیایند* زیرا که آنروزها است روزهای
- ۲۳ انتقام و تکمیل هر آنچه نوشته شده است* و وای بر آبتنان و شیردهندگان در آن ایام زیرا که گرفتاری عظیم بر زمین خواهد بود
- ۲۴ و این طایفه را غضب* و بدم شمشیر خواهند افتاد و در همگی قبائل اسیر خواهند شد و پایمال طوائف خواهد بود یروشالم
- ۲۵ تا زمانی که زمان طوائف تمام شود* و خواهد بود علامات در آفتاب و ماه و ستارها و بر زمین گرفتاری طوائف بر تخیر و صدای دریا و امواج* و خاق ازو هم و انتظار آن قضایا که بر ربع مسکون می آید بیجان خواهند شد زیرا که خواهد شد تو انانیهای آسمان
- ۲۷ مترنزل* و آنوقت خواهند دید فرزند انسان را که برابر نشسته
- ۲۸ با قوت و جلال عظیم می آید* و چون شروع باین چیزها می شود راست نشسته مرهای خود را بالا نماید زیرا که خلاصی شما نزدیک
- ۲۹ شده است* و بآنهامثلی را آورد که درخت انجیر و سایر
- ۳۰ درختها را ملاحظه نمائید* که به مجرد بینید که شکوفه را میسریند
- ۳۱ خود دریا بید که الحال تابستان نزدیک است* همچنین شما
- نیز چون بینید که آنها واقع می شوند دریا بید که ملکوت خدا نزدیک

- ۵ معاش خود را * چون جمعی می گفتند از تزئین هیکل سنگهای نیکو
 ۶ و عطایا گفت * می بینید این چیرنا را و آید زمانیکه گذاشته نشود
 ۷ در آن سنگی بر سنگی مگر آنکه خراب شود * پس ایشان پرسیدندش
 ۸ که استاد این کی خواهد بود و چه نشان است در پیوستن اینها *
 ۹ گفت آگاه باشید که فریفته نشوید زیرا که بسیاری با اسم من
 ۱۰ خواهند آمد که گویند من هستم و وقت قریب است پس نرفتید
 ۱۱ بعقب ایشان * و چون شنوید اخبار جنگها و هنگامها را مضطرب
 ۱۲ مشوید زیرا که بایست که اینها همه اولاً بجا آید لیکن هنوز وقت
 ۱۳ با تمام نرسیده است * و در آن هنگام ایشانرا گفت که
 ۱۴ بر خواهند خاست قومی بر قومی و مملکتی بر مملکتی * و در امان خواهد بود
 ۱۵ زلزلههای عظیم و گرانیها و بلا و خواهد بود توهمات و نشانههای عظیم
 ۱۶ از آسمان * و قبل ازین همه می اندازند دستهای خود را بر شما
 ۱۷ و معاقب نموده برب اسم من در مجامع و زندانها خواهند برد
 ۱۸ و نزد سلاطین و حکام خواهند کشید * این همه شهادتی خواهد بود از برای
 ۱۹ شما * پس در دلها می خود عزیم کنید که پیش تر اندیشه از برای
 ۲۰ معذرت جواب آنها مکنید * زیرا که من میدهم شما را زبانی و عقلی
 ۲۱ که قادر نباشند تمامی مخاصمین شما که با مخالفت یا مقاومت نمایند *
 ۲۲ و بد رستیکه تسلیم کنند شما را والدین و برادران و خویشان
 ۲۳ و دوستان و بکشند بعضی از شما را * و بجهت اسم من همگی مردم
 ۲۴ باشما کینه خواهند ورزید * و موئی از سر شما کم نخواهد شد * و شما خود نفوس
 ۲۵

- ۸ نمودن آمد * او بطردیو حنا ه را فرستاده گفت بروید و فصحرا از برای ما آماده
- ۹ سازید که تبادل نمایم * آنها ویرا گفتند کجا میخواستی که آماده کنیم *
- ۱۰ ایشانرا گفت چون بشهر در آید کسی را بر خرید که سبونی از آب
- ۱۱ میبرد او را پیروی نمائید بخانه که در آید * و بگوئید صاحب خانه را
- که استاد میفرماید که کجا است مکانی که در آن باشاگردان خود فصحرا
- ۱۲ خورده باشم * و او حجره و وسیع مفروشی را بشما خواهد نمود در اینجا
- ۱۳ آماده سازید * ایشان رفته چنانچه بایشان فرموده بود یافتند و فصحرا
- ۱۴ مهیا ساختند * چون وقت رسید به نشست و دوازده حواری
- ۱۵ نیز با او * ایشانرا فرمود که من بسیار خواهش مند بودم که قبل
- ۱۶ از وفات خود این فصحرا باشما خورده باشم * که بشما میگویم که من
- ۱۷ بعد ازین نخواهم خورد تا اینکه در ملکوت خدا کامل گردد * و کاسه را
- گرفته شکر بجا آورد و فرمود که بگیری این را و در میان خود قسمت
- ۱۸ نمائید * زیرا که من شمارا میگویم که نخواهم آشامید از دختر رزتا و قسی که
- ۱۹ بیاید ملکوت خدا * و نانی را گرفته شکر نمود و شکسته بایشان داد
- و فرمود که این تن من است که در راه شما داده میشود این را بیاد
- ۲۰ من بجا آرید * و کاسه را نیز بهمان طور بعد از خوردن شام گرفته
- فرمود که این کاسه پیمان نویست که بسته میشود بخون من که ریخته
- ۲۱ میشود در راه شما * و اینک دست آنکس که مرا خیانت مینماید
- ۲۲ با من در میان سفره اعبت * و فرزند انسان بر حسب تقدیر میرود
- ۲۳ لیکن و ای بر آنکس که او را تسلیم می نماید * پس آنها از همدیگر

- ۳۲ شده است * و من بشماراست می گویم که نخواهد گذشت
- ۳۳ این طبقه تاهمگی اینها بوقوع انجامد * آسمان و زمین خواهد گذشت
- ۳۴ و نخواهد گذشت سخنان من * و باخذر باشید که مبادا دلهای شما پیرخوری و می هرستی و افکار معیشت گران گردد و ناگاه
- ۳۵ در یابد آرزو شمارا * زیرا که چون دام برهمگی نشینندگان بر روی
- ۳۶ تمامی زمین خواهد آمد * پس بیدار بوده دعا کنید در تمامی اوقات تا آنکه شایسته باشید که توانید رستگار شد از تمامی اینها که بوقوع
- ۳۷ می انجامد و بایستید پیش روی فرزند انسان * و روزها درهیکل تعلیم می فرمود و شبها بیرون رفته در کوه سمی بزیتون
- ۳۸ توقف می نمود * و تمامی خلق برای شنیدن کلامش درهیکل پیشش جمع می شدند *

۲۲ باب بیست و دویم

- ۱ و چون نزدیک بود عید فطیر که سمی است بفتح * اماان
- ۲ بزرگ و نویندگان در استجومی بودند که او را بجه طریق مقتول
- ۳ نمایند زیرا که از خلق و ایهه می نمودند * و شیطان در یهودا که
- ۴ ملقب باسخریوطی بود و یکی از دوازده نفر بود در آمده * پس آمده
- بر و ساسی اماان و سپاه گفتگو می نمود که او را چگونه بایشان
- ۵ سپارد * و خوشنود بودند و باوی عهد بستند که او را از رخواهند داد *
- ۶ و او راضی شده در انتظار فرصت می بود که او را بر پنهانی از خلق
- ۷ بایشان سپارد * چون روز فطیر که در آن ذبح فصح بایست

- ۳۶ گفتند که در هیچ چیز نیافتیم * پس ایشانرا فرمود که حال آنکس
 که کیسه باو است بردارد و همچنین کسی که خورجین را دارد
 ۳۷ و کسی که ندارد بفرودشده جامه خود را و بخرد شمشیری * و میگویدیم
 شمارا که آنچه نوشته شده است باید که در من کامل گردد که شمرده می شود
 بابدکاران. بجهت آنکه آنچه نوشته شده است در باره من کمالی دارد *
 ۳۸ پس ایشان گفتند یا خداوند و شمشیر در اینجا هست گفت
 ۳۹ ایشانرا که بس است * و بحسب عادت بر آمده بسوی کوه زیتون
 روان شد و شاگردانش او را متابعت نمودند * چون رسید آن مکانرا
 ۴۰ ایشان را فرمود دعا کنید تا آنکه در امتحان در نیاید * و او خود بمقدار
 ۴۱ سنگ پرتابی دور رفته بزانو در آمده دعا کرد * و گفت ای پدر اگر خواهی
 ۴۲ که این پیاله از من بگذرد بگذرد لیکن نه بخواهش من بلکه بخواهش تو *
 ۴۳ و فرشته از آسمان نمودار شد تا قوت دهد او را * و او در اضطراب
 افتاده سعی شدید عامی نمود و عرقش چون قطره های بزرگ از خون بود
 ۴۴ که بر زمین میچکید * و از دوا بر خاسته بنزد شاگردان آمده یافت ایشانرا
 ۴۵ که از خزن خواب رفته است * ایشانرا گفت چرا می خوابید بر خیزید
 ۴۶ و دعا نمائید تا آنکه داخل نشوید در تجربه * و هنوز تکلم می فرمود که ناگاه
 گروهی که آنکس که یهودا اسمی بود و یکی از آن دو زده نفر بود
 ۴۷ ایشانرا پیشوا شده بنزد یسوع آمد تا او را بوسد * یسوع ویرا
 ۴۸ فرمود ای یهودا آیا تو بوسه خیانت می کنی فرزند انسانرا * آنگاه
 مصاحبانش چون دیدند چه خواهد شد ویرا گفتند یا خداوند آیا بشمشیر

- تفحص می نمودند که آیا کدام یک باشد که این عمل را نماید* و بود ۲۳
- در میان ایشان نزاعی که آیا کدام یک از آنها بزرگتر می باشد*
- او ایشانرا فرمود که سلاطین قبائل خداوندی بر ایشان می نمایند ۲۵
- و خوانده می شوند ولی نعمت کسانی که در میان آنها صاحب اقتدار
- هستند* لیکن مباحثید شما اینچنین بلکه بزرگتر از شما بوده باشد ۲۶
- چون کوچکتر و پیشوا چون ملازم* کیست بزرگتر آیا آنکس که
- نشسته است یا آنکه خدمت می نماید آیا نیست آنکس که
- نشسته است لیکن من در میان شما چون خادم هستم* و شما ۲۸
- آنان هستید که صبر نموده اید در امتحانهای من با من* و من برای ۲۹
- شما همیایم شما همیایم ملکوتی را چنانچه پدرم برای من نموده است*
- تا که شما بر خوان من نشسته بخورید و بیا شامید در ملکوت من ۳۰
- و بنشینید بر تختها و حکم نمائید بر دوازده سبط اسرائیل* پس ۳۱
- خداوند فرمود که ای شمعون شمعون اینک شیطان می خواهد که شما را
- به بیزد چون گندم* و اما من خواسته ام برای تو که ناقص نشود ۳۲
- ایمان تو و چون تو تائب شده برادران خود را نیز استوار نما*
- و او غرض کرد که یا خداوند من مستعد می باشم که بوده باشم با تو ۳۳
- در زندان و در مرگ* پس گفت او را ای بطر میگویم ترا امروز ۳۴
- بانگ نخواهد زد و در دوس گم آنکه پیش از آن تو سه بار انکار کرده
- باشی مرا که من او را نمی شناسم* و ایشانرا فرمود که چون فرستادم ۳۵
- شما را بی کیسه و خورجین و نعلین آیا در هیچ چیز کم رسی یافتید

۶۶ رذل بسیار باد گفتند * و چون روز ظاهر شد جمع شدند رؤسای قوم
و بزرگان کاهنان و نویسندگان و اوراد در مجمع خود داخل نمودند *
۶۷ پس گفتند بوی که چنانچه تو مسیح هستی ما را اطلاع ده گفت
۶۸ اگر بگویم باور نخواهید نمود * و اگر سوال نمایم جواب نخواهید داد
۶۹ و مرخص نخواهید نمود * من بعد ازین زمان فرزند انسان بردست
۷۰ راست قوت خداست سسته خواهد بود * همه گفتند پس تو پسر خدا
۷۱ هستی گفت ایشانرا که شما میگوید که من آنم * پس ایشان گفتند
که ما را چه احتیاج به همدات است زیرا که خود از دهن او شنیدیم *

۲۳ باب بیست و سیوم

۱ پس تمامی آن جماعت برخاسته او را بنزد پیلط آوردند *
۲ و آغاز شکایت بر او نموده گفتند که یاقیم این شخص را که
منحرف می کند قوم را و ازدادن جزیه بقیصر منع می کند و می گوید
۳ که او خود مسیح پادشاه است * پیلط از وی سوال نمود که تو
۴ پادشاه یهود هستی او جواب داد که تو میگوئی * و پیلط کاهنان بزرگ
۵ و جمع را گفت که من درین شخص عیبی نمی بینم * و ایشان تاکید
نموده گفتند که او از جلیل آغاز نموده در تمام یهودیه تا اینجا تعلیم
۶ میداد و در میان مردم فتنه می انگیزد * و پیلط چون جلیل را شنیده
۷ پرسید که آیا این شخص از جلیل است * و چون یافت که از اعمال
هیرو است او را به نزد هیرود فرستاد زیرا که او نیز در آن ایام
۸ در یروشالم بود * و چون هیرود یسوع را دید بسیار خوشوقت شد

- ۵۰ بز نیمم * و یکی از آنها زد و گوش راست خادم کاهن بزرگ را ببردید *
- ۵۱ یسوع فرمود که همین بس است و گوش او را مس نمود: او را درست
- ۵۲ نمود * و فرمود یسوع بآن کسانی که بنزد وی آمده بودند از امامان
- بزرگ و سرداران هیکل و مشایخ که آیا چون برای دزد بر من آمدید
- ۵۳ با شمشیرها و چو بدستها * و من هر روزه در هیکل باشما میبودم و شما
- دست بر من دراز نکردید لیکن این ساعت شما است و قوت
- ۵۴ ظلمت * پس ایشان او را گرفته و برده بخانه امام بزرگ رسانیدندش و
- ۵۵ دو را در پطر بعقبش روان شد * و ایشان آتشی در وسط خانه افروخته
- ۵۶ با هم نشستند و پتر نیز بایشان نشست * کنیزکی او را دیده که نزدیک
- ۵۷ آتش نشسته است در وی تیرنگر بسته گفت این نیز باوی بود * او
- ۵۸ انکار او نموده گفت ای زن من اورانی شناسم * بعد از لحظه شخصی
- دیگر او را دیده گفت تو نیز از آنها هستی پتر گفت ای مرد نیستم *
- ۵۹ و چون تخمینا ساعتی گذشت دیگر بار شخصی مبالغه نموده که اینکس بی
- ۶۰ شبهه باو بود زیرا که جلیلی است * پتر گفت ای مرد نمی یابم که
- ۶۱ تو چه میگوئی و هنوز در تکلم میبود که فی الفور خروس بانگ زد * و خداوند
- گشته پترنگر بست و پتر سخن خداوند را که باو فرموده بود که پیش از آنکه
- ۶۲ خروس بانگ زند تو مرا سه بار انکار خواهی نمود یاد آورد * و پتر بیرون
- ۶۳ آمده زار زار بگریست * و آنانی که یسوع را نگاه میداشتند او را تازیانه
- ۶۴ زده تمسخر می نمودند * و رویش را بوشانیده طپانچه بروی زدند و پرسیدندش
- ۶۵ و گفتند از راه نبوت بگو کیست که ترا طپانچه زد * و دیگر سخنان

- ۲۲ خواهیم نمود* و ایشان باو از بلند مبالغه بسیار نمودند که خواهش ما است که او صلیب شود و آواز ایشان و امان بزرگ او را مغلوب نمود*
- ۲۳ پس پیلط حکم نمود که مطالب ایشانرا بعمل آرند* و برای ایشان
- ۲۵ شخصی را که بعزت هنگامه و قتل در زندان بود و او را خواستند را نمود
- ۲۶ و یسوع را خواهش ایشان سپرد* و چون او را می بردند شخصی شمعون نام قوریانی که از خارج شهر می آمد گرفتار کرده صلیب را بر دوشش
- ۲۷ گذاشتند که از پس یسوع ببرد* و گروهی بسیار از مردم و از زنانی که بجهت او سینه زنان و گریه کنان بودند در عقب او روان شدند*
- ۲۸ و یسوع برگشته گفت ای دختران یروشالم بر من مگر نپسید بلکه بر خود و فرزندان خود بگریید* زیرا که الحال می آید که دران خواهند گفت که خوشحال
- ۲۹ عقیمه ها و رحمهای که نزا دهند و پستانهایی که شیر ندادند* و آنگاه شروع تکلم بکوه ها خواهند کرد که بر ما یافتید و تنها که ما را اینها نماندند*
- ۳۰ زیرا که چون کرده می شود این اعمال باچوب تر باچوب خشک چه خواهد شد* و دو نفر دیگر که بدکار بودند آوردند که باو کشته شوند*
- ۳۱ و چون بجائی که آنرا کاسه سر میگویند رسیدند او را در انجا صلیب نمودند
- ۳۲ و بدکارانرا نیز یک از راست و یک از چپ* و یسوع گفت که ای پدر اینانرا بیامر زیرا که نمی دانند که چه کار می کنند و آنان رختهای او را قسمت کرده قرعه زدند* و مردم نگران ایستاده بودند و بزرگان بآنها به تمسخر گفتند که دیگر انرا نجات داد خود را
- ۳۳ نجات دهد اگر این است مسیح برگزیده خدا* و سپاهیان نیز

۹ زیر که مدتها بود که خوانان دیدارش بود بعلت آنکه بسیار از وقتهاها
 شنیده بود و امیدوار بود که ازو معجزه دیده باشد * پس از سوالات
 ۱۰ چند نمود و او مطلقا جوابش نداد * پس ایستادند رؤسای امامان
 ۱۱ و نویسندگان و بشدت تمام بروی شکایت می نمودند * هیرود
 بالشکر خود او را استحقر و استهزا می نمود و کسوت قاضی بوی پوشانیده
 ۱۲ او را به نزد پیلاط باز فرستاد * و آنرو ز پیلاط و هیرود باهم آشتی نمودند
 ۱۳ زیر که باهم از پیش در مقام عداوت بودند * و پیلاط بزرگان امامان
 ۱۴ و رؤسای قوم را خوانده * ایشانرا گفت که اینکس را که شما به نزد من
 آوردید که مردم را منحرف مینسازد الحال پیش روی شما من او را
 امتحان نمودم هیچ عیبی از آنها که شما ویرابان منسوب می نماید
 ۱۵ در او نمی یابم * بلکه هیرود نیز زیر که من خود شمارا به نزدش
 فرستادم و الحال هیچ چیز که لائق قتل باشد در وی بعمان نیافرده
 ۱۶ است * پس او را تنبیه نموده را خواهم نمود * چون بر او دران
 ۱۷ عید واجب بود که کسی را بجهت آنها آزاد نماید * همه یکبار فریاد
 ۱۸ کردند که این را بیره و بر براه را بجهت ما آزاد ساز * و آن کسی بود
 که ب سبب شورش و قتل که در شهر واقع شده بود در محبس گرفتار
 ۱۹ شده بود * و پیلاط دیگر بار ایشانرا مخاطب ساخت و خواهش
 ۲۰ داشت که یسوع را آزاد کند * و آنها فریاد کردند که او را صلیب کن
 ۲۱ صلیب کن * باز سیوم مرتبه ایشانرا گفت که اینکس چه بدی
 ۲۲ کرده است علت قتل را از وی نیافته ام او را تنبیه نموده را

- ۵۲ ملکوت خدای بود از اریمش که شهری است از شهرهای یهود* نزد
 ۵۳ پیلاط آمده بدن یسوع را خواش نمود* و آنرا پائین آورده در پارچه
 پیچیده در مقبره که از سنگ کنده شده بود جائی که هیچ کس
 ۵۴ گذارده نشده بود او را گذاشت* و آنروز روز تهیه و ابتدای سبت
 ۵۵ بود* و آن زمانی که از جلیل با وی آمده بودند نزدیک آمده در قبر
 ۵۶ می نگریتند که چرسان تنش را گذارند* و برگشته بویهای خوش
 و عطرها آماده ساخته در روز سبت بحسب حکم آرام گرفتند*

۲۴ باب بیست و چهارم

- ۱ در روز یکشنبه صبح بسیار زودی آن عطرها را که مهیا ساخته
 ۲ بودند برداشته بسر قبر آمدند و با آنها تانی چند نیز بودند* و یافتند که
 ۳ سنگ از سر قبر غلطیده شده است* چون با ندرون رفتند تن خداوند
 ۴ یسوع را نیافتند* ازین واقعه در خیرت میبودند که ناگاه دو مرد با
 ۵ لباسهای درخشان برایشان پدید آمدند* چون که ایشان ترسان
 شده مر را بزیر انداختند ایشان را گفتند چرا شما زنده را در مردگان
 ۶ می جوئید* در اینجا نیست بلکه برخاسته است یاد آرید که چه گفت
 ۷ شمارا هنگامی که در جلیل بود* که فرزند انسان باید که بدستهای مردم
 ۸ گناه گارتسلیم کرده شود و صلیب شود و در روز سیوم برخیزد* و
 ۹ سخنش را یاد آورند* و از سر قبر برگشته بر همه این واقعات آن
 ۱۰ یازده نفر و باقی مردم را خبر دادند* و مریم مجدلی و یوحنا و مریم مادر
 یعقوب و زنان دیگر که همراه بودند ایشان بودند که حواریان را پائین

- ۳۷ اورا استهزا می نمودند که پیش او آمده سر که گذاشتند و گفتند * که
 ۳۸ اگر تو پادشاه یهود هستی خود را نجات ده * و نامه بر او نوشته بود
 بخط یونانی و رومی و عبری که این پادشاه یهودیان است *
 ۳۹ و یکی از آن بدکاران که بصلیب آویخته شده بودند او را منکرانه
 گفت که اگر توئی مسیح خود را و ما را نجات ده * دیگری او را نهیب
 داده گفت آیتو از خدا نمی ترسی زیرا که تو در همان عذاب گرفتاری *
 ۴۰ و باحق زیرا که مکافات اعمال خود را می یابیم و اینکس هیچ عمل
 ناشایسته نکرده است * و به یسوع گفت یا خداوند مرا یاد آر چون
 به ملکوت خود رسی * یسوع دیرا گفت که من راست میگویم که تو
 امروز در فردوس با من خواهی بود * و قریب بساعت ششم از روز
 بود که همه مرزوبوم را ظلمستی فرد گرفت و تا بساعت نهم باقی بود * و
 آفتاب تاریک شد و پرده هیکل از میان شکافت * و یسوع
 باو از بلند فریاد نموده گفت ای پدر من روح خود را بدستهای تو
 می سپارم و این را گفته و فات نمود * و یوز باشی این واقعه را
 دیده خدا را تمجید نمود و گفت بدرستی که این شخص بر راستی بود *
 و همگی طوائف که بجهت این تماشا حاضر بودند چون این واقعات را
 ملاحظه نمودند سینه زنان برگشتند * و همگی آشنایان او و زنانی که
 از جلیل او را پیروی نموده بودند از دور ایستاده این واقعات را
 ملاحظه نمودند * در آن هنگام مردی مشیر یوسف نام که راست
 و نیکوکار بود * و در مشورت و عمل آنها شریک نبود و خود نیز منتظر

- ۲۵ اور اینا فتنه * ایشانز گفت ای نافرمان و در باور کردن آنچه پیغمبران
- ۲۶ گفته اند سست اعتقادان * آیا بنایست که مسیح این عذاب را
- ۲۷ کشیده بجلال خود برسد * پس نقل خود را از همگی کتابها از موسی آغاز نموده
- ۲۸ و سایر پیغمبران برای ایشان تفسیر نمود * و چون نزدیک شدند
- ۲۹ بقزیه که بسوی آن میرفتند او اراده نمود که پیشتر رود * ایشان چنگ
- در او زده گفتند که با ما باش زیرا که نزدیک بشام است و آفتاب
- ۳۰ در زوال است پس داخل شد که بایشان باشد * و چون بایشان
- ۳۱ نشسته بودند نانی را برداشته و شکر بجای آورده و شکسته بایشان داد * که
- چشمهای ایشان کشاده شد و او را شناختند و او از ایشان ناپدید
- ۳۲ گشت * بایکدیگر می گفتند آیا جان ما مشتعل نبود در هنگامی که در راه
- ۳۳ با ما تکلم می نمود و کتابها را برای ما تفسیر می نمود * و در همان ساعت
- بر خاسته به یروشالم مراجعت نمودند و آن یازده نفر و رفقای ایشان را
- ۳۴ یافتند که باهم جمع شده اند * و می گفتند که خداوند فی الحقیقت بر خاسته
- ۳۵ است و بر شمعون نمودار شده است * پس بایشان نقل راه سفر را
- ۳۶ نمودند که پارسان در وقت شکستن نان بایشان نمودار شد * و ایشان
- درین گفتگو بودند که یسوع خود در میان ایشان ایستاده گفت سلام بر شما
- ۳۷ باد * و ایشان حیران و محوف شده می پنداشتند که روح را رویت
- ۳۸ می نمایند * آنها را فرمود که چرا شما مضطرب می باشید و چرا در دلهای خود
- ۳۹ شبهه را راه می دهید * دستها و پایهای مرا ملاحظه نمائید که من خود هستم
- و مرا بس نائید و به بینید زیرا که روح جسم و استخوان ندارد و آنچه نماند

- ۱۱ واقعه خبر دادند* و سخن ایشان نزد آنها افسانه آمده ایشان را
- ۱۲ تکذیب نمودند* بطر بر خاسته بر سر قبر دوید و خم شد کفن را
- دید که گذاشته شده است بنهبائی ازان واقعه تعجب نموده
- ۱۳ برگشت* و اینک دران روز دو نفر از ایشان بسوی قریه^۱
- که شصت تیر پرتاب از یروشالم دور بود و اسمش
- ۱۴ عمواس بود میرفتند* و در باره^۲ همه این واقعات بایکدیگر
- ۱۵ گفتگو می نمودند* و دران وقت که گفتگو و جستجوی نمودند
- ۱۶ یسوع خود پیش آمده بایشان روان شد* اما پشمهای
- ۱۷ ایشان پوشیده شده بود که اورا نشناختند* ایشان را گفت
- که این چه سخن است که در راه بایکدیگر میگوئید و مگر هستیید*
- ۱۸ و یکی که کلیوپاه نام داشت جواب داده ویرا گفت که آیا تو
- در یروشالم خوش نشین هستی و بس و آنچه درین اوان در میان آن
- ۱۹ واقع شدند انسته* ایشانرا گفت که چه واقعه ویرا گفتند که نقل یسوع
- ناصری است که پینغمبر بود و پیش خدا و خالق در فعل و قول قادر بود*
- ۲۰ و اما ان بزرگ و رؤسای ماچگونه اورا بقضای مرگ سپردند و صلیب
- ۲۱ نمودند* و ما امیدوار بودیم که همین باشد که امر ایل را فدی خواهد بود و علاوه
- ۲۲ بر این واقعات که حال سه روز است که واقع شده است* زنی چند
- ۲۳ از طایفه^۳ ما مارا حیران نمودند که صبحی بر سر قبر رفتند* و تنش را نیافتند
- آمده می یافتند که فرشته^۴ چند را رویت نموده اند که گفته بودند که او زنده است*
- ۲۴ و بعضی از رفقای ما بر سر قبر آمده آنچه انان که زنان گفته بودند ملاحظه نمودند و

اعمال حواریان

۱ باب اول

- ۱ ای تیوفلس کتاب تحسنتین که تصنیف کردم متضمن بود به همگی
- ۲ کارها و تعلیم های یسوع از آغاز کار * تا آن روز که بحواریان برگزیده
- ۳ بروح القدس فرمان داده صعود نمود * و او به همان کسان خود را
- ۴ بعد از وفاتش زنده به نشانیهای بسیار نمود که تا مدت چهل روز
- ۵ بر ایشان هویدا بود و بملکوت خدا تکلم می فرمود * و بآنها ملاقات نموده
- ۶ قدغن کرد که از یروشالم جدا مشوید بلکه آن وعده پدر را که خبرش
- ۷ از من شنیدید منتظر باشید * اگر چه یحیی در آب غوطه میزد مانند انا
- ۸ شما چند روز بعد ازین در روح القدس غوطه خواهید خورد * پس
- ۹ ایشان باهم جمع شده او را پرسیدند ای آقا همین وقت است که
- ۱۰ تو ملکوت را بر اسرائیل معین می کنی * بآنها گفت که از شما
- نیست که زمانها یا وقتهائی را که پدر را اختیار خود نگاه داشته است
- بدانید * لیکن بنزول روح القدس بر شما توانائی خواهید یافت
- و هم در یروشالم دهم در همگی یهودیه و صمریه و تا اقصای زمین شاهدان
- من خواهید بود * و او اینها را گفته در پیش نظر آنها صعود نمود و
- ۱۰ ابر او را فرو گرفته از چشم آنها پنهان کرد * و هنگامی که در آسمان

- ۳۰ ملاحظه میکنید در من * و این را گفته دستها و پایها را بایشان نمود *
 ۳۱ و چون هنوز از خوشوقتی در شبهه و حیران بودند ایشانرا فرمود که آیا
 ۳۲ چیزی خوراکي در اینجا دارید * ایشان قدری از ماهی بریان و از خانه غسل
 ۳۳ بوی دادند * و او گرفته پیش روی ایشان تناول نمود * و بایشان
 ۳۴ فرمود که این همان مقدمات است که شمارا میگفتم در وقتی که هنوز باشما
 بودم که هر آنچه در آئین موسی و رسائل بنغمبران و زبور در باره من
 نوشته است باید کامل گردد * آنگاه فهم آنها را وسعت داد که کتابها را
 ۳۵ توانند فهمید * و ایشان را گفت که باین طور نوشته شده است
 ۳۶ و باین قسم لازم بود که مسیح کشته شود و در روز سیوم از میان اموات
 بر خیزد * و باید از یروشالم آغاز شده نذا تبوه و آمرزش گناهان در همه
 ۳۷ قبائل با سمش کرده شود * و شما شاهدان این چیزها هستید * اینک
 ۳۸ من وعده پدر خود را بشما می فرستم و شاهد شهر یروشالم توقف نمائید
 ۳۹ تا وقتی که از عالم بالا بقوت ملبس شوید * پس ایشانرا بیرون آورد
 ۴۰ تا میت انیا و دستهای خود را بلند کرده آنها را برکت میداد * و او
 ۴۱ هنوز ایشانرا برکت میداد که از ایشان جدا گشته بسوی آسمان
 ۴۲ بلند شد * و آنها او را سجده نموده با فرح بسیار بسوی یروشالم
 ۴۳ برگشتند * و پیوسته در هیکل مانده خدا را حمد و سپاس
 می نمودند * آمین *

- ۲۲ آمد و رفت می نمود * از آغاز غوطه دانیدن یحیی تا آن روزی که
- ۲۳ از نزد ماصعود نمود شاهد باشد بر برخاستن او * پس دو نفر را یعنی
- یوسف که بر سباه نام داشت و به یوسط ملقب بود و متیارا
- ۲۴ تعیین کردند * و عاگردند و گفتند خداوند اعارف و لهای همه نشان ده
- ۲۵ که ازین دو نفر کدام را برگزیده * تا بگیرد قسمت این خدمت
- ۲۶ و رسالت که یهود ازان معزول گشت تا بمقام خود رود * پس
- قرعهای خود را دادند و قرعه بنام متیایمرون آمد و او در سناک
- یازده حواری منتظم گشت *

۲ باب دوم

- ۱ او چون روز پنجاهم رسید همگی باتفاق یکجا بودند * ناگاه صدای چون
- صدای باد شدید که می وزید از آسمان آمد و همه آنخانه را که
- ۳ در آنجا نشسته بودند پر کرد * و زبانهای شگافته شده چون زبان های
- آتش بر آنها آشکارا گردید و بر هر یکی از آنها به نشت *
۳ و همگی ایشان بروح القدس مملو گشتند و بزبان های مختلف
- نوعی که روح بآنها قدرت تکلم بخشیده بود آغاز گفتن کردند *
- ۵ و دران وقت مردان صالح از یهودیان که از ربیع سکون آمده
- ۶ بودند دریر و شالم می بودند * و چون این مقدمه شیوع یافت باهم
- جمع شده تعجب می نمودند چه هر کس لغت خود را از ایشان
- ۷ می شنید * و همه محوشه تعجب می نمودند و یکدیگر گفتند که آیا
- ۸ همگی این کسانی که حرف میزنند جلیلی نیستند * پس چگونه است

- می نگریستند و او میرفت ناگاه دو مرد سفید پوش نزد آنها ایستاده بودند * که گفتند ای مردان جلیلی چرا شما ایستاده در آسمان نگرانید ۱۱
- همین یسوع که از پیش شما بآسمان صعود نمود خواهد آمد به همان طور که او را دیدید که رفت بآسمان * آنگاه ایشان برگشتند به یروشالم ۱۲
- از کوه سسمی بزیتون که بقدر راه یکروز سبت از یروشالم مسافت داشت * چون درآمدند بر آن بالاخانه رفتند که در آنجا مستقر بودند بطر ۱۳
- و یعقوب و یوحنا و اندریاه و فلپ و ثوما و برتلمی و متسی و یعقوب پسر حلفا و شمعون غیور و یهوذا پسر یعقوب * و همه اینها با زنان ۱۴
- و مریم مادر یسوع و برادرانش در نماز و دعا متفقا پیوسته می بودند * و در آن ایام بطر در میان شاگردان برخاسته حرف زد و مجموع آنها ۱۵
- تخمینا یکصد و بیست نفر بودند و گفت * ای برادران بایست ۱۶
- کامل گردد آن کتاب که روح القدس بزبان داود گفت در باره ۱۷
- یهوذا که گیرندگان یسوع را راه نماید * که او با شمرده شده بود ۱۷
- و قسمت در این خدمت یافت * و آن کس از اجرت عمل ۱۸
- ناشایسته زمین را خرید و بررو افتاده شکمش درید و امعایش ۱۹
- ریخته شد * و این مقدمه به همگی ساکنان یروشالم معلوم شد به نجبی که ۱۹
- آن زمین در لنت آنها حقلد مایعنی زمین خون خوانده شد * که در ۲۰
- کتاب مزامیر نوشته شده است که مسکن او ویران شود و در آن ۲۱
- هیچ کس نباشد و منصب نظارتش را دیگر می بگیرد * پس باید ۲۱
- یک کس که مصاحب ما بوده است در هر وقت که خداوند یسوع باما

- ۲۱ عظیم و نامدار خداوند * و چنین خواهد شد که هر کس که اسم خداوند را
- ۲۲ خواند نجات خواهد یافت * ای مردان اسرائیلی این سخن را
- بشنوید که یسوع ناصری آن مردیکه شناساند خدا او را بر شما
- بوساطت امور و معجزات غریب و علامات عجیب که خدا
- بوساطتش در میان شما بظهور آورد چنانچه شما خود میدانید *
- ۲۳ آن کس را که باره قدیم و تقدیر خدا تسلیم شده بود شما گرفته
- ۲۴ بدستهای ناراست خود میخ زده قتل نمودید * آنکس را خدا
- بر خیزانید که بندای مرگ را کشاد زیرا که ممکن نبود که او در
- ۲۵ جنگش بماند * که داود در باره وی میگوید که من خداوند را
- عالی الدوام در پیش روی خود دیده ام که بر دست راست
- ۲۶ من است که مبادا که من مضطرب شوم * و بجهت آن دلم
- خوشنود است و زبان من بوجد آمده است و علاوه بر آن جسم
- ۲۷ من نیز با ستراحت خواهد آر مید * که تو نفس مراد در قبر نخواهی
- ۲۸ گذاشت و اجازت نخواهی داد که برگزیده تو فساد را بیند * و
- راه های زندگی را بمن نشان داده و مرا از رویت خود پراز سرور
- ۲۹ خواهی کرد * ای برادران در حق بزرگ اجداد داود بی محابا بشما
- میتوانم گفت که هم وفات کرد و هم دفن شد و قبرش هم
- ۳۰ تا امروز در میان ما هست * پس از اینجا که پنجمبر بود و یاد داشت
- که خدا بجهت او سوگند خورده بود که از نسایش از حیثیت جسم
- ۳۱ مسیح را بیرون آورد تا که بر تختش بنشیند * او سبقت کرده

که هر کس از ما لغتی را که دران متولد شده است از ایشان
 می شنود * ما پارسی و مادی و علامی و ساکنان جزیره ۹
 و یهودیه و قدقیه و پنطه و اسیه * و فرگه و پامفولی و مصر و نواحی ۱۰
 لیبیا که متصل بقیروان هست و ساfran از رومیها و یهود
 و یهود جدید * و قریطی و عرب از انها می شنویم در زبانهای ۱۱
 خود تکلم به تمجید خدا را * و همه در تخیر و تردد بودند و بایکدیگر ۱۲
 می گفتند که غایت این بکجا انجامد * و بعضی استهزاکنان می گفتند ۱۳
 که ایشان از شراب تازه مملو شده اند * آنگاه بطرد آن ۱۴
 یازده نفر باو از بلند آنها را مخاطب نموده فرمود که ای مردم
 یهودیه و ای همگی ساکنان یروشالمه این مقدمه را بیابید و کلام مرا
 بگوش خود جاد کنید * که نیست چنین که شما پنداشته اید که اینان ۱۵
 ستند زیرا که سه ساعت از روز گذشته است * بلکه این ۱۶
 است آنچه بوساطت یوئیل پیغمبر گفته شده است * که ۱۷
 حکم خدا است که در ایام آخر چنین خواهد بود که من از روح خود
 بر همه بشر خواهم ریخت و پیران و دختران شما اخبار بغیب
 خواهند نمود و جوانان شما را مکاشفه خواهد بود و پیران را رویای
 صادق * بلکه دران ایام بر غلامان و گنیمان خود از روح خود ۱۸
 خواهم ریخت و اخبار بغیب خواهند نمود * و خواهم نمود در بالای آسمان ۱۹
 عجائب و چاین بر زمین غرائب را از خون و آتش و بخار دود *
 و آفتاب تاریکی و ماه بخون مبدل خواهد شد پیش از آمدن روز ۲۰

- ۲۳ دایم مشغول بودند* و هر یک را خوف فرو گرفته که بسیار عجایب
- ۲۴ و غرائب از حواریان صادر می شد* و همه ایمان داران با هم بوده همه چیز را
- ۲۵ با هم مشترک داشتند* مال و اسبابی را که می فروختند بهر یک
- ۲۶ بقدریکه احتیاج داشتند قسمت می نمودند* و پیوسته باتفاق
- هر روزه در هیکل می بودند و با خوشحالی و پاکدلی خانه بخانه نان شکنان
- ۲۷ خوراک را بایکدیگر تناول می نمودند* و خدا را حمد می گفتند و نزد
- تمامی خلق عزیز می بودند و خداوند ناجیان را هر روز بر کلیسیا میزد می نمود*

۳ باب سیوم

- ۱ در روزی در ساعت نهم از روز که هنگام دعا است پطرو یوحنا
- ۲ باتفاق بتسوی هیکل می شتافتند* مردی را که شل مادر زاد بود می بردند
- او را هر روز بر در هیکل که اسمی بوجیه است میگذاشتند که تا از خلق
- ۳ که به هیکل در می آمدند سوال نماید* آنکس چون پطرو یوحنا را دید
- ۴ که می خواهند که داخل هیکل شوند سوال نمود* پطرو بایوحنا بر او
- ۵ نگرسته ویرا گفت که بسوی ما بنگر* و او ایشان را التفات
- ۶ نموده منتظر بود که چیزی از آنها یابد* اما پطرو گفت که نقره و طلائی
- مرا نیست لیکن آنچه دارم بتو میدهم که باسم یسوع مسیح ناصری
- ۷ بر خیز و بخرام* و او را بدست راست گرفته بر خیزانید فی الفور
- ۸ قدمها و کعبه های او استوار شد* و از جا جسته ایستاد و خرامید و آنها
- ۹ در هیکلی در آمد خرامان و رقص کنان و خدا را حمد کنان* و مردم او را
- ۱۰ خرامان و حمد گوینان ملاحظه نمودند* و او را شناختند که این همان

- از بر خاستن مسیح سخن می گوید که نفس او در قبر وا گذاشته
 شده است و فبا در را. **۳۲** سمش ندیده است * و این یسوع را
 خدا بر خیزانید و ماهمه برین مطلب شاهد هستیم * **۳۳** پس صعود
 بدست راست خدا نموده و روح القدس معهود را از پدر
 یاقه ریخته است این را که شما حال می بینید و می شنوید *
 چه داود خود بسوی آسمان صعود نه نمود بلکه گفت که خداوند بخداوند **۳۴**
 من گفته است که بنشین بر دست راست من * ما دامیکه **۳۵**
 دشمنان ترا کد کوب پایهای تو گردانم * پس همه قوم امرا ئیل **۳۶**
 یقین بدانند که خدا خداوند و مسیح نموده است همین یسوع را که
 شما او را صلیب نمودید * و ایشان این کلام را شنیده بر دل **۳۷**
 شان فرورفت و پطر و باقی حواریان را گفتند چه کنیم ای
 برادران * پطر بایشان گفت که توبه کنید و هریک از شما **۳۸**
 باسم یسوع مسیح بجهت آمرزش گناهان غوطه بخورد که
 روح القدس را با نعمت خواهید یافت * که وعده شده است **۳۹**
 برای شما و فرزندان شما و همه آنانکه دور می باشند و هر کس را
 که خداوند خدای ما بخواند * و بکلام بسیار دیگر دلیل آورد و **۴۰**
 نصیحت می نمود بقصد آنکه شما ازین طبقه کجمر و نجات یابید *
 پس ایشان سخنش را بخوشنودی قبول نموده غوطه خورده **۴۱**
 در همان روز تخمینا سه هزار نفر ملحق گردیدند * و در تعلیم **۴۲**
 گرفتن از حواریان و خیرات نمودن و شکستن نان و دعا

- ۲۲ مقدس خود از ایام قدیم فرموده است * که موسی پسران ما گفت
 که خدای شما خداوند یانغمبری را مثل من از برای شما از میان
 برادران شما مبعوث خواهد نمود و هر چه او بشما گوید شما راست
 ۲۳ که اطاعت نمائید * و اینچنین خواهد بود که هر کس که سخن آن
 ۲۴ یانغمبر را نشنود از قوم بریده خواهد شد * و همگی یانغمبران
 از سموییل و متعاقبان او هر کس که چیزی تکلم نموده است خبر
 ۲۵ از این ایام داده است * و شما پسران آن یانغمبران هستید
 و پسران آن وثیقه که خدا با پدران ما موقوف کرد چون با ما هستیم گفت
 ۲۶ که همگی قبائل زمین بنسل تو مبارک خواهد شد * پس نخستین
 خدا پسر خود یسوع را بر خیر انیده بنزد شما فرستاد که برکت دهد شما را
 پسر گردانیدن هر کس را از اعمال زشت خود *

۴ باب چهارم

- ۱ هنوز ایشان با مردم تکلم می نمودند که اماان و سردار هیکل و صدوقیان
 ۲ بر آنها فرود آمدند * زیرا که در تشویش بودند از آنکه ایشان مردم را
 تعلیم می دادند و خبر میدادند که قیامت مردگان به یسوع است *
 ۳ پس ایشان را گرفتار نمودند و چون آنروز عصری بود تفردا ایشان را
 ۴ محبوس نمودند * و بسیاری از آنان که کلام را شنیده بودند ایمان
 ۵ آوردند و عدد مردان تخمیناً پنج هزار نفر می شد * و روز دوم رؤسای
 ۶ ایشان و بزرگان و نویسندگان در یرو شالم جمع آمدند * و امام
 بزرگ حنان و قیافا و یوحنا و سکندر و همه خویشان امام بزرگ

- است که بر درو جیه هیکل بجهت سوال می نشست و از آنچه
 ۱۱ باو واقع شده بود مملو از تحییر و تعجب شدند* و هنگامی که آن شل که
 شفا یافته بود هنوز متمسک بپطر و یوحنا بود مردم از حیرت بنزد
 ۱۲ ایشان بسوی طاقی که سایبانی نام دارد می دویدند* چون بطراین را ملاحظه
 نمود باخلق تکلم نمود که ای مردان اسرائیلی چرا ازین تعجب می کنید
 و چرا در ما می نگرید گویا که ما بقوت یا صلاح خود او را خرامان ساختیم*
 ۱۳ خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب خدای پدران ما پسر خود یسوع را جلال داد
 همانکس را که شما تسلیم کردید و در پیش پیلط انکار نمودید و حال
 آنکه او قصد رئیسش نموده بود* و شما آن مقدس عادل را انکار
 ۱۴ کردید و خواستید که مرد قتالی بشما خشیده شود* و پیشوای زندگی را
 کشتید اما خدا او را از میان مردگان بر خیزانید و ما بر این مطلب
 ۱۵ شاهمان هستیم* و اسم او بوسیله ایمان با اسم او اینکس را
 که شما می بینید و می شناسید استوار نموده است و ایمان بر او
 ۱۶ این شفای کامل را در نزد همگی شما بوی داده است* ای برادران
 ۱۷ میدانم که آنها را از جهالت کردید و همچنین بزرگان شما* لیکن
 خدا آنچه را که خبر داده بود در باره وفات مسیح بزبان همگی
 ۱۸ پیغمبران بایه طور کامل کرد* پس توبه نمائید و بازگشت کنید
 ۱۹ تا که گناهان شما محو شود و تا که زمان تازه گیر از حضور خداوند بیاید*
 ۲۰ و یسوع مسیح را که ندا بشما می شود باز بفرستد* زیرا که باید که
 ۲۱ آسمان او را نگاه دارد تا وقت ثبوت هر آنچه خداوند بزبان پیغمبران

- ۱۸ پس ایشانرا خوانده قدغن نمودند که دیگر باسم یسوع مطلقا
- ۱۹ تکلم ننمایند و تعلیم ندهند * پطرو یوحنا ایشانرا جواب دادند که
- آیا درست است نزد خدا که بشنویم سخن شمارا بیش از سخن
- ۲۰ خدا انصاف دهید * زیرا که مارا ممکن نیست که نگوئیم آنچه را
- ۲۱ که دیده و شنیده ایم * پس ایشان را مکرر تهدید نموده رخصت
- کردند که نمانند بهانه که ایشانرا عذاب نمایند و آنرا بجهت
- خلق نمودند که همگی بجهت وقوع این امر خدا را حمد می نمودند *
- ۲۲ چونکه آن شخص که باعجاز شفا یافته بود پیش از چهل سال
- ۲۳ داشت * و ایشان مرخص شده به نزد دوستان خود آمدند
- و ایشانرا با آنچه امامان بزرگ و شاخ گفته بودند خبر دادند *
- ۲۴ و آنها چون این خبر را استماع نمودند همه بیکبار با او از بلند خدا را
- گفتند که خداوند تو آن خدائی که آسمان و زمین و دریا و همگی
- ۲۵ آنچه در آنهاست آفریده * و تو بزبان بنده خود داود گفتی که چرا
- ۲۶ قبائل هنگامه می نمایند و مردم خیال باطل می نمایند * و پادشاهان
- زمینی باهم آمدند و حکام باهم مجتمع گردیدند برخلاف خداوند و خلاف
- ۲۷ سببش * و در واقع برخلاف فرزند مقدس تو یسوع که تو او را
- مسیح نمودی همی رود و پنتیو پیلط با قبائل و قوم اسرائیل
- ۲۸ باهم جمع شدند * تا آنچه را دست تو و اراده تو بآن تعلق گرفته بود
- ۲۹ بوقوع آرند * خداوند الحال بر تهدیدات آنها نظر فرما و بندگان
- خود را مرحمتی عطا کن که بکمال جرات کلام ترا گویا باشند *

- ۷ نیز جمع آمدند * پس ایشان را در میان بر پا داشتند و سوال نمودند
- ۸ که شما بچه تو انائی و بچه اسم این عمل را نمودید * آنگاه پطرس پراز
- روح القدس بایشان گفت که ای رؤسای قوم و بزرگان
- ۹ بنی اسرائیل * اگر امروز سوال میشود از ما درباره احسان این مرد
- ۱۰ ضعیف که بوساطت چه کس نجات یافت * همگی شما و قوم اسرائیل
- بدانید که با اسم یسوع مسیح ناصری که شما او را صلیب نمودید
- و خدا از میان مردگانش بر خیزانید بوساطت همان این شخص
- ۱۱ در پیش روی شما صحیح ایستاده است * این است آن
- سنگ که شما معماران آن را رد نمودید و حال سرگوشه شده است *
- ۱۲ و به هیچ کس دیگر نجات نیست زیرا که در زیر آسمان نامی
- دیگر نیست که بانسان داده شده باشد که مابیه سبب آن نجات
- ۱۳ تو اینم یافت * و ایشان در بی پروائی پطرس و یوحنا در تکلم نظر
- نمودند و از عدم سواد و تعلم آنها مجرب شده تعجب نمودند و یافتند که
- ایشان بایسوع بوده اند * و از آنجا که آن شخص شنایافته را
- ۱۴ بایشان ایستاده میدیدند مطلقاً ندانستند جواب داد * چون
- حکم نمودند که آنها را از مجلس بیرون نمایند بایکدیگر مشورت
- ۱۵ نمودند * که چه کنیم با این اشخاص که همه ساکنان یروشالم مطلع شدند
- ۱۶ که معجزه نمایانی از آنها بظهور رسیده و انکارش را نمی توان نمود *
- لیکن باید ایشان را سخت تر سناید که دیگر با هیچ کس باین اسم
- ۱۷ تکلم نه نمایند که مبادا در میان مردم پیش ازین شهرت نماید *

- ۴ زمین چیرزی را پنهان نمودی * آیا چون آن بود نبود ترا و چون
فروختی نه در اختیار تو بود چرا این عمل را بخود جادادی و حال آنکه
۵ باخلاق دروغ نگفتی بلکه با خدا * و حزنیا به مجرد استماع این کلام افتاده
و جان را سپرد و هر کس که این را شنیده خوف عظیم بر او
۶ استیلا یافت * و چند از جوانان برخاسته او را پیچیدند و میگردن
۷ برده دفن نمودند * و تخمیناً سه ساعت ازین گذشت که زنش
۸ این مقدمه را ندانسته داخل شد * پطر باو گفت بازگو که آیا زمین را
۹ بفلان قیمت فروختی یا نه گفت بلی بآن قیمت * پس پطر گفت
که بچه جهت اتفاق نمودید که روح خداوند را امتحان نمائید این
است آنکسان که شوهر ترا دفن نمودند بر آستان ایستاده ترا هم
۱۰ خواهند برد * که فی الفور نزد پایهای او افتاده مرد و جوانان در آمده
او را بیجان یافتند پس میرونش کشیده نزد شوهرش دفن نمودند *
۱۱ و بر مجموع کایمیایا همه آنانی که این را شنیدند ترس مستولی شد *
۱۲ و امور غریب و عجیب بسیار در میان خلق بدست حواریان
۱۳ جاری شد و ایشان مجموع متفقاً در طاق ساسیان می بودند * و از سائر
خلق هیچ کس را جرات نبود که بایشان ملحق شود و مردم ایشانرا
۱۴ تعظیم می نمودند * و پیش از اذل بر خداوند ایمان آورده فوج
۱۵ مردان و زنان ملحق می شدند * بر تبه که بیماران را تحتها و چهار پایهای
در مید آنها آوردندی که گاه هست که سایه پطر هنگام عبور بر یکی
۱۶ از آنها افتد * و مردم بسیار از بلدان حوالی یروشالم آمده بیماران را

- ۳۰ باینکه دست خود را در ازکن که با اسم فرزند مقدس تویسوع
 ۳۱ شفا داده شود و امور عجیب و غریب رونماید * و چون
 این دعا را نمودند آن مقامی که دران مجتمع بودند بجنبش درآمده
 ۳۲ همگی بروح القدس مملو گشتند و کلام خدا را بحجرات میگفتند * و گروه
 ایمان داران یکدل و یک جان بودند بحیثیتی که هیچ یک
 چیزی را از مال خود نه گفت که ازان من است بلکه همگی دران
 ۳۳ شریک بودند * و پیوسته حواریان بر برخاستن جناب یسوع
 بقوت قوی شهادت دادند و توفیق عظیم با همه آنها بود *
 ۳۴ و هیچ کس در میان آنها محتاج نبود زیرا که کسانیکه مالکان زمینها
 ۳۵ و خانهها بودند آنها را فروخته قیمت آنها را می آوردند * و پیش
 پایهای حواریان می گذاشتند و بقدر احتیاج بهر کس قسمت
 ۳۶ می شد * و یوشاکه از حواریان بپسرناملقب شده بود ترجمه آن
 فرزند تسلی است و از لیویان بود و نسب او قهری بود *
 ۳۷ زمینی را که مالک آن بود فروخته قیمتش را آورده پیش پایهای
 حواریان ریخت *

۵ باب پنجم

- ۲۱ جنیامردی با تفاق زن خود سفیرالملکی را فروخت * و قدری او
 از قیمت آنرا باطلاع زنش برداشته آورد و پیش پای حواریان
 گذاشت * بطرگفت ای جنیامردی چرا شیطان دلت را قوی
 ۳ نموده است که نسبت بروح القدس دروغ گفستی و از قیمت

- ۲۹ و می خواهید که خون آن شخص را بگردن ما ثابت نمایند * بطر
 و حواریان جواب دادند که اطاعت خدا را پیش از اطاعت خلق
 ۳۰ باید نمود * و خدای پدران مایسوع را بر خیزانید آنکس که شما
 ۳۱ او را بردار آویخته قتل نمودید * همانرا خدا پیشوا و نجات دهنده
 بر دست راست خود بلند کرده است که تا توبه و آرزوش گناهانرا
 ۳۲ باسراییل عطا نماید * و ما بر این سخنان گواهان هستیم و روح القدس
 نیز که خدا او را بآنانی که اطاعت او را می نمایند کرامت کرده است *
 ۳۳ و چون آنها این را شنیدند دل ایشان خراشیده شد و در باره قتل
 ۳۴ آنها شورت نمودند * و شخصی از طائفه فریسیان که اسمی
 به جمیلیال بود و از علمای دین و نزد خلق عزیز بود در مجلس برخاسته
 ۳۵ حکم نمود که ساعتی حواریان را از مجلس بیرون برند * و گفت
 آنها را ای مردان اسرائیلی باحذر باشید در حق ایشان چه اراده
 ۳۶ دارید که نمایند * زیرا که قبل ازین او ان شیوا خروج نمود و خود را
 شخصی می پنداشت و گروهی نزدیک بچهار صد نفر بر او گردیدند
 و او خود کشته شد و آنهائی که اطاعتش می نمودند پراکنده و بر طرف
 ۳۷ شدند * و بعد از ان یهودای جیلیلی در ایام اسم نویسی برخاست
 و چندی خلق را بمتابعت خود منحرف گردانیده او نیز هلاک شد
 ۳۸ و همه متابعتش پراکنده شدند * الحال شمارا میگویم که از ایشان
 دست بردارید و آنها را اگذارید زانرو که اگر این اراده و اعمال
 ۳۹ از جانب خلق باشد بر طرف خواهد شد * و اگر از خدا باشد شما آنرا بر طرف

- و کسانیرا که از ارواح پلیده رنج دیده با خود آورده همگی شفا
 می یافتند * در این وقت امام بزرگ و رقمای او که طائفه صدوقیانند ۱۷
 از غیرت پرثه و برخاسته * حواریان را دستگیر نموده در مجلس ۱۸
 عام انداختند * و یکی از ملائکه خداوند در شب دروازه زندان را ۱۹
 کشاده ایشانرا بیرون آورده گفت * بروید و در هیکل ایستاده ۲۰
 همگی سخنهای این راه حیات را بمردم تکلم نماید * ایشان این را ۲۱
 شنیده هنگام صبح بهیکل درآمده تعلیم دادن گرفتند و کاهن
 بزرگ و مصاحبانش آمده اصحاب شور و مشایخ بنی اسرائیل را
 طلب نموده فرستادند بزندان که آنها را بیارند * سرهنگان بزندان ۲۲
 درآمده ایشانرا یافتند و برگشته ایشانرا خبر دادند * که یاقسیم زندانرا ۲۳
 که با احتیاط کلی بسته بود و کشیکچیان بیرون در آن ایستاده بودند
 لیکن در را باز کرده هیچ کس را در درون نیافتیم * چون امام و سردار ۲۴
 هیکل و امامان بزرگ این سخن را شنیده در باره آنها در حیرت
 افتادند که آیا این چه باشد * که شخصی آمده ایشانرا خبر داد که اینک ۲۵
 آن اشخاصی را که شما در زندان نمودید در هیکل ایستاده مردم را تعلیم
 میدهند * در آنوقت سردار هیکل با سرهنگان رفته آنها را آوردند ۲۶
 لیکن نه بجزیرا که می ترسیدند از خالق که مبادا ایشانرا سنگسار نمایند *
 پس ایشانرا در مجلس آورده برپا داشتند و امام بزرگ از ایشان ۲۷
 پرسید * که آیا ما شما را تاکید بلیغ نه نمودیم که باین اسم دیگر تعلیم ۲۸
 ندهید و اینک از تعلیم دادن خود بیروشالم را پر نموده اید

- بر جماعت شاگردان می افزود و گروه بسیاری از امان نیز
 ۸ مطیع ایمان شدند * و استفان ملو از ایمان و قوت شده
 ۹ امور عجیب و غریب عظیمه در میان خلق بظهور میرسانید * و تنی چند
 از جمع لیبرتیان و اهل قیروان و اهل اسکندریه و اهل
 ۱۰ قلیقه و آسیا برخاسته با استفان مباحثه نمودند * و آنها را با عقل
 ۱۱ و روحی که در سخنش بود امکان مقاومت نبود * پس تنی چند را
 پیدا نمودند که گویند که ما از وی شنیدیم که نسبت بموسی و خدا
 ۱۲ کلام کفر آمیز می گفت * پس خلق و بزرگان و نویسندگان را
 ۱۳ برانگیخته تا آمده او را گرفتار نمودند و به مجلس در آوردند * و شاهان
 دروغ گوار برپاداشتند که این شخص از گفتن سخنها می کفر
 ۱۴ آمیز بر این مکان مقدس و آئین دست بر نمیدارد * که ما شنیدیم
 از وی که می گفت این یسوع ناصری این مکان را خراب خواهد نمود
 ۱۵ و دشمنی را که موسی بپسپرده است تغییر خواهد داد * و همه
 حضار مجلس چشم بر او دوخته صورتش را ملاحظه می نمودند که
 چون صورت ملک می بود *

۷ باب هفتم

- ۲۰ امام بزرگ سوال کرد که آیا راست است اینها * او گفت که
 ای برادران و پدران به شنوید که خدای ذوالجلال بر پدر ما ابراهیم
 در وقتیکه در ملک جزیره بود قبل از سکناش در خان هویدا
 ۳ گشت * و ویرا گفت که از زمین خود و از میان خویشان خود

- نمی توانید نمود و شاید که با خدا معارضه نموده باشید * پس آنها با او
 متفق شده حواریان را پیش طلبیده تازیانه زده حکم نمودند که دیگر
 با اسم یسوع تکلم نه نمایند و آنها را مرخص نمودند * و ایشان ازان
 مجلس با خورسندی روان شدند ازانرو که شایسته آن شمرده
 شده بودند که برای اسم او رسوائی کشند * و هر روز در بیگل و خانها
 از تعلیم و مرثه دادن به یسوع که مسیح است باز نایستادند *

۶ باب ششم

- چون دران ایام شاگردان زیاده شدند یهودیان یونانی از عبرانی
 شکایت نمودند زانرو که بیوه های آنها از ایشان در قسمت روزینه
 گرفتن کم اعتنا کرده شدند * پس آن دوازده نفر گروه
 شاگردانرا طلب نموده گفتند که شایسته نیست که ما کلام
 خدا را ترک کرده خدمت خان را بنمائیم * پس ای برادران
 شما هفت مرد معتبر پر از روح القدس و عقل را از میان خود
 اختیار نموده که ما آنها را بر این شغل مقرر خواهیم ساخت * و
 ما خود جدا و رسانیدن کلام خواهیم پرداخت * و این سخن
 همگی آن جمیع را خوش آمده پس استغفار مردی پر از ایمان
 و روح القدس و قلب و پرکره و نیکانور و تیمون و پرمناه
 و نیکلاه جدید انطاکیه را اختیار کردند * پس اینهارا نزد حواریان
 برپا داشته آنها دعا نموده دستها را بر ایشان گذاشتند *
 و کلام خدا وسعت بهم رسانیده و دریردشالم بسیاری

- ۱۶ رخت کشید و در انجا با پدران ماوقات نمود * و آنها را بشکم برده در مقبره که ابراهیم از بنی حمور پدر شکم بزرخریده بود گذاشتند *
- ۱۷ و چون هنگام وعده که خدا بسوگند با ابراهیم داده بود نزدیک می شد آن قوم در مصر زیاد شده می افزودند * تا وقتیکه پادشاهی دیگر بعمر صه آمد که یوسف را شناخت * و آنکس با قوم ما خدر نموده با پدران ما بد سلوکی نمود. بعدیکه اطفال ذکور خود را بیرون می نمودند که زنده نمایند * و در همان ایام موسی تولد یافت و بغایت وجیه بود و سه ماه در خانه پدر خود پرورش یافت *
- ۲۱ و چون بیرون افکنده شد دختر فرعون او را برداشته بفرزندش پرورش می نمود * و موسی در مجموع حکمت مصریان تربیت یافته و در فعل و قول قادر گردید * و چونکه سال چهارمیش بانجام رسید بخاطرش رسید که برادران خود بنی اسرائیل را در یابد *
- ۲۳ چون دید شخصی را که باو تعدی می نماید بر حمایتش مصر را زده انتقام آن بیچاره را از او کشید * و گمان می برد که برادران او یافته اند که خدانجات ایشان را بدست او می نماید لیکن آنها نه فهمیده بودند * و روزی دیگر وقتی که نزاع می نمودند نزد آنها آمده ایشانرا بصلح دعوت می نمود و میگفت ای مردان شما برادران میباشید چرا بر یکدیگر ظلم می نمائید * آنکس که بر همسایه خود تعدی می نمود او را دور کرده گفت که چه کس ترا بر ما حاکم و قاضی قرار داد * آیا می خواهی که بر اینر بقتل آوری چنانچه دیروز مصر را بقتل رسانیدی *

- ۳ بیرون آئی و بزیمینی که من ترانشان میدهم بیا * پس از زمین
 کلدیان بیرون آمده درخزان ساکن شد و بعد از وقت پدرش او را
 • از انجا باین محل که حال نشماکن استید کوچانید * و بقدر نقوش پامی او را
 ازینجا بملکیت نداد و وعده کرد او را که به تصرف او و بعد از او و بانسل او
 در آورد با وجودیکه او را فرزندی نبود * و خدا باین قسم فرمود که اولادش
 در زمین غریب بیگانه خواهند بود و اهل آنجا آنها را مدت چهار صد
 ۷ سال ببندهگی خواهند گرفت و بدساو کئی خواهند نمود * و فرمان خدا امست
 که آن طائفه را که ایشانرا بظلمی گرفته اند حکم خواهم نمود و من
 بعد از ان بیرون آمده درین مقام بندهگی مرا خواهند نمود * و ختنه را
 ۸ به پیمان بوسی داد و اسحاق از و دران حالت بوجود آمد و در روز هشتم
 او را ختنه نمود و از اسحاق یعقوب بوجود آمد و از یعقوب دوازده
 ۹ پدر اسباط * و پدر ان قوم از یوسف حسد برده در ملک مصر
 فروختندش لیکن خدا با وی می بود * و او را از تمامی زحمتها رستگار
 نمود و توفیق و عقل را بوسی داده در حضور فرعون بادشاه مصر و او را
 ۱۱ بر مصر و بر همگی خاندان خود بوکالت مقرر فرمود * و گرانی و زحمت بسیار
 در مجموع ملک مصر و کنعان پدید شد و نیافتند پدران ما قوت را بجهت
 ۱۲ خود * و چون یعقوب شنید که در مصر غله یافت می شود بجهت پدران
 ۱۳ ما را فرستاد * و در کرت دیگر یوسف خود را به برادران خود ظاهر نمود و قوم
 ۱۴ یوسف بر فرعون آشکارا گردیدند * و یوسف فرستاده پدر خود یعقوب و سایر
 ۱۵ خویشان خود را که هفتاد و پنج نفر بودند از انجا آورد * پس یعقوب بمصر

- ۳۱ که بهمارساند* و پدران ما نخواستند که او را اطاعت نمایند بلکه دور
- ۳۰ کردند او را و بود دل‌های ایشان بسوی مصر* و ارون را گفتند
 که بساز بجبهت ما خدا یانی که پیش ماروان گردند زیرا که این موسی
 که ما را از زمین مصر بیرون آورد نمیدانیم که او را چه پیش آمد*
- ۳۱ و ساختند دران ایام گوساله را بجبهت خود و قربانی بجبهت آن
- ۳۲ بت نمودند و بصنعت‌های دست‌های خود خوشوقت می بودند* پس
 خدا از ایشان اعراض نمود و وا گذاشت تا فوج آسمانی را
 پرستش نمودند چنانچه در صحف انبیانگارش یافته است که آیا
 آن مدت چهل سال که در دشت بودید قربانی و هدیه برای من
- ۳۳ آوردید ای قوم اسرائیل* بلکه نقل می کردید خیمه ملک را
 و ستاره رمضان خدائی خود را یعنی این منقش‌های را که آنها را برای
 سجده نمودن خود ساختید بز داشتید پس من شمارا بآن
- ۳۳ طرف بابل خواهم کوچانید* و خیمه شهادت در دشت در میان
 پدران ما بود چنانچه کلیم موسی فرمود او را که موافق نمونه که دیده
- ۳۵ ساز* و آنرا پدران ما با تفاق یسوع از وی یافتند و بمملک قبائل
 آوردند که خدا آنها را از پیش پدران ما میراند تا هنگام داود* که
 او از خدا توفیق یافته سوال نمود که محلی برای خدای یعقوب بسازد*
- ۳۷ و اما سلیمان بجبهت او خانه ساخت* لیکن نیست چنین که
 ۳۸ او تعالی در عبادتگاه که بدست‌ها ساخته می شود باشد چنانچه پادشاه
 ۳۹ می گوید* که مرا آسمان تخت است و زمین لگد کوب پایهای

- ۲۹ و از اجتماع این سخن موسی فرار نموده در زمین مدیان
- ۳۰ آواره شد و در انجاد و پسر از وی بوجود آمدند* و چون چهل سال
- گذشت در بیابان کوه سینا فرشته خداوند بشعله آتش
- ۳۱ در بوته بر او نمودار گشت* و موسی از رؤیت آن حیران
- شده چون نزدیک شد که در وی نظر کند کلام خداوند بوی نازل شد*
- ۳۲ که من خدای پدرانت هستم خدای ابراهیم و خدای اسحاق
- و خدای یعقوب و موسی مرتعش شده جرأت نظاره کردن
- ۳۳ نداشت* و خداوند ویرا فرمود که بکشابند نعلین خود را زیرا که این
- ۳۴ مقامیکه ایستاده زمین مقدس است* و بدسلوکی باقوم
- من در مصر البته دیده ام و قنان آنها را شنیده ام و بجهت
- زمانیدن آنها فرود آمده ام و الحال بیا که ترا بمصر خواهم فرستاد*
- ۳۵ و آن موسی را که دو روز کردند گفته که کیست که ترا حاکی و قاضی
- قرار داد همانکس را خدا بدست فرشته که بر او در بوته ظاهر گردید
- ۳۶ بمنصب حکومت و زمانیدن فرستاد* و آنکس آنها را بیرون
- آورده و امور عجیب و غریب در زمین مصر و در دریای سرخ و
- ۳۷ در دشت مدت چهل سال بعمل آورد* و این همان موسی است
- که بنی اسرائیل را گفت که خدای شما خداوند پیغمبری را از میان
- برادران شما مانند من مبعوث خواهد نمود آنچه گوید بشنوید*
- ۳۸ همین است آنکس که بود در دشت در کلیسیایا فرشته که در
- کوه سینا با او تکلم فرمود و بود پدران ما و یافت کلام زندگانی را

۸ باب هشتم

- ۱ و ساوؤل در قتل بآنها متفق میبود و درانروز شکستی فاشش بر کلیسیای یروشالم واقع شد و همه جز حواریان بمرزد بوم یهودیه
- ۲ و صمریه متفرق شدند* و پارسائی چند استغاثرا برداشته گریه
- ۳ و نوح بسیار بر او نمودند* و ساوؤل کلیسیارا بسیار عذاب میداد که خانه بخانه می گشتت و مردان و زنانرا بیرون کشیده بزنندان
- ۴ می سپرد* و آنها متفرق شده بهر جا میرفتند و مرده کلام را میدادند*
- ۵ فلپ بشهر صمریه در آمده پیش آنها ندا بمسیح می نمود* و مردم
- ۶ باگفتههای فلپ بیکدل گردیدند چون معجزاتی که می نمود می شنیدند
- ۷ و میدیدند* که از بسیاری که روحهای پلید داشتند فریادکنان بیرون می آمدند و مفلوج و شلپهای بسیار شفامی یافتند*
- ۸ پس دران شهر فرحی عظیم پدید شد* و بود مردی شمعون نام
- ۹ که پیش دران شهر جادوگری می نمود و مردم صمریه را حیران می نمود و خود را شخصی میخواند* و بان شخص از کوچک تا بزرگ
- ۱۱ میگرویدند و می گفتند که این قوت بزرگ خدا است* و از این جهت باو میگرویدند که از مدتهای مدید از جادوگریهای او حیران
- ۱۲ بودند* و چون مرده فلپ را که در شان ملکوت خدا و اسم
- یسوع مسیح میداد قبول کردند مرد و زن غوطه میخوردند*
- ۱۳ شمعون نیز گرویده غوطه خورد و از فلپ جدائی نمی نمود و از دیدن معجزات و علامات بزرگ که از او میسر می نمود*

من است کدام مکان را بجهت من خواهید ساخت خداوند
 می فرماید کجا محل آرام من است * آیا که دست من ساخته
 است همه این چیزها را * ای گردن کشان که در دل و گوش
 ناخوتو نید شما همیشه معارضه با روح القدس می نمائید آنچه تا کنون پدران
 شما میکردند میکنند * و کدام است از پیغمبران که پدران
 شما زحمتش ندادند و کشتند آن اشخاصی که خبر میدادند از آمدن
 آن عادللی که شما بالفعل با او خیانت ورزیده مقتول نمودید *
 شما آئین را توسط فرشتگان یافته اید و نگاه نداشته اید *
 پس به مجرد استماع این سخنان درد لهای آنها یخچیده و دندانهای
 خود را بهم میفشردند * و او پراز روح القدس در آسمان
 نگر بست و جلال خدا را مشاهده نمود و یسوع را در دست
 راست خدا استاده یافت * و گفت ای تک می بینم آسمان را
 که کشاده است و فرزند اناناز که بدست راست خدا ایستاده
 است * پس آنها با او از بلند بر او بانگ زده و گوشهای خود را
 گرفته همه با اتفاق بر او جمله نمودند * و او را از شهر بیرون کشیده
 سنگسار نمودند و شاپدان رختهای خود را نیز در جوانی که سداوئل نام
 داشت گذاشتند * چون استغفار سنگسار میکردند دعا نموده
 میگفت که یسوع خداوند روح مرا بپذیر * و زانو زده با او از بلند فریاد
 کرد که خداوند این گناه را بر ایشان بگیر این را گفته خواهید *

- مرد حبشی که خواجه و یکی از زندمائی قنذاقی ملکه حبشه می بود و بر همه
 خزانه اش ناظر می بود و به یروشالم بجهت عبادت آمده بود *
 ۲۸ مراجعت می نمود و بر تخت روان خود نشسته کتاب اشعیا
 ۲۹ پنجمبر را می خواند * روح فلپ را گفت نزدیک رو و به
 ۳۰ تخت روان ملصق شو * پس فلپ پیش دویده شنید که
 کتاب اشعیا پنجمبر را می خواند ویرا گفت آیا از آنچه می خوانی
 ۳۱ مطلع هستی * گفت چگونه دانم مگر کسی مرا راه نماید پس از
 ۳۲ فلپ سوال نمود که بالا آمده با او بنشیند * و قهره که از کتاب را
 میخواند این بود که او چون گوسفند بنج آورده می شود چنانکه بره
 در نزد چیننده پشم خود بی صدا صمت بهمان قسم او نیز دنان خود را
 ۳۳ نمی کشاید * و در فرو تنیش انصاف از او منقطع شد و طبقه اش را
 ۳۴ که تقریر تواند کرد که زندگیش هم از زمین مرتفع می شود * خواجه
 فلپ را گفت که سوال میکنم که این را پنجمبر درباره کدام
 ۳۵ میگوید درباره خود یا در شان کس دیگر * فلپ زبان را کشاده
 ۳۶ و از همانجای کتاب آغاز کرده مرده یسوع را بومی رسانید * و
 در عرض راه بآبی رسیدند خواجه گفت اینک آب است چه چیز
 ۳۷ مانع است که غوطه خورم * فلپ گفت اگر تو به تمامی دل ایمان
 آوری جائز است جواب داد که قبول میکنم که یسوع مسیح
 ۳۸ پسر خدا است * پس حکم نمود که تخت روان بایستد و خواجه
 ۳۹ و فلپ هر دو در آب رفته او را غوطه دانیند * و چون از آب برآمدند

- ۱۴ و چون حواریان را که در یروشالم می بودند معلوم شد که سمیرییه کلام
خدا را قبول کرده است بطرو و یوحنا را بنزد ایشان روان نمودند *
- ۱۵ و ایشان آمده بجهت آنها دعا نمودند که روح القدس را بیابند *
- ۱۶ که هنوز بر هیچیک از آنها نازل نشده بود و با اسم جناب یسوع
غوطه خورده بودند و بس * پس آنها دستها را بر ایشان
- ۱۷ گذاشتند و ایشان روح القدس را یافتند * و چون شمعون
ملاحظه نمود که بنهادن دستهای حواریان روح القدس داده
- ۱۹ میشود زربنزد آنها آورده * گفت مرا نیز این قدرت دهید که
هر کس را که دست بر او گذارم روح القدس را بیابد * بطر
- ۲۰ ویرا گفت که زرت در هلاکت باد با تو چون پنداشتی که انعام
خدا را بزر حاصل میتوان کرد * ترا از این امر نرسد و نه قسمت
- ۲۱ است زیرا که دلت با خدا راست نیست * پس از این
شرارت خود توبه نما و از خدا در خواه تا بلکه این تصور دل تو آرزیده
- ۲۳ شود * زانرو که می بینم ترا که در صغرای تلخ و بند های شرارت
گرفتاری * شمعون جواب داد که شما بجهت من از خداوند
- ۲۵ نخواهید تا چیزی از آنچه گفتید بر من واقع نشود * و آنها ارشاد نموده
بکلام خداوند تکلم نموده به یروشالم برگشتند و به بسیاری از قراء
- ۲۶ سمریان مرده دادند * و فرشته خداوند قلب را گفت که بر خیز
بسوی جنوب و برای که از یروشالم بسمت غزه که آن
- ۲۷ ویران است روان شو * پس برخاسته روان شد ناگاه

- گفت بر خیمز و بکوچه که آنرا است می خوانند برو و در خانه یهودا
- ۱۲ ساوُل نام طرسوسی را بچو که بدعاش قبول است * و در عالم
روایت حنایاه نام مردی را دیده است که در آمده بر او دعوت
- ۱۳ نهاده تا روشن گردد * حنایاه عرض کرد که خداوند او را در باره این شخص
از مردم بسیار شنیده ام که بسیار شقتهام را در پیرو شالم بمقدسان
- ۱۴ توداده است * و نیز در اینجا از قبل امان بزرگ قدرت دارد
که همه خوانندگان با اسم ترا بپند * آنجناب ویرا گفت که برو که
- این ظرف اختیار من است که اسم مرا نزد قبائل و سلاطین
- ۱۶ و بنی اسرائیل برد * و من ویرا نشان خواهم داد که چه مقدار زحمتهما
۱۷ که ویرا باید کشیدن بجهت اسم من * حنایاه روان شده
بآن خانه رسیده دعوت بروی نهاد و گفت ساوُل برادر خداوند
مرا فرستاد یعنی یسوع که بر تو در راه که می آمدی پدیدار گشت
۱۸ تا که تو روشن گردیده بروح القدس ملأ گردی * که فی الفور
از چشمهای او چون پوست چیرزی افتاد و در ساعت بینا
- ۱۹ گردیده برخاسته غوطه خورد * و چیرزی خورده توانا گردید و ساوُل
۲۰ نزد شاگردان دمشق روزی چند توقف نمود * و بی تکاهل در مجامع
۲۱ ندا کردن گرفت که یسوع پسر خدا است * و همه نیوشندگان
حیران شده گفتندی که آیا نیست این آنکسی که خوانندگان این
اسم را در پیرو شالم پریشان نموده و با اینجا نیز بجهت این آمد
۲۲ که آنها را بسته نزد امام بزرگ کشاند * و ساوُل را قوت بدیستر

قلب را روح خداوند گرفته خواهد او را دیگر نیافت و راه خود را
 بخوشوقتی پیش گرفت * و قلب در اسدود پیدا شده و در همگی
 شهر تا بقیه صریح عبور کرده میداد *

۹ باب نهم

- ۱ و ساوُل در تهدید و قتل شاگردان خداوند بنوزدمان بوده نزد کاهن
- ۲ بزرگ آمد * و از او خواناش نمود کتابتی چند را بمجامع در دمشق که
- ۳ اگر بیابد در آن مذهب کسی را خواه مرد و خواه زن او را بسته
- ۴ به یروشالم کشاند * و هنگامی که در راه می بود و بدمشق نزدیک بود
- ۵ ناگاه نوری از آسمان باطراف او درخشید * و بر زمین افتاده
- ۶ آوازی شنید که ویرا گفت که ای ساوُل ساوُل تو چرا عقوبت
- ۷ میدهی مرا * او گفت که تو کیستی خداوند آنجناب گفت که من
- ۸ یسوع هستم آنکس که تو او را عقوبت میدهی ترا مشکل
- ۹ است باوجود سیخ لگد زدن * که او لرزان و حیران شده گفت
- ۱۰ خداوند آنچه می خواهی که من کنم آنجناب ویرا فرمود که برخاسته بشهر
- ۱۱ داخل شو که ترا گفته خواهد شد که چه باید کردن * همراهش گنگ
- ۱۲ ایستادند که می شنیدند آن آواز را و هیچ کس را نمیدیدند *
- ۱۳ و ساوُل از زمین برخاسته چشمهای خود را کشاده هیچ کس را
- ۱۴ نمیدید پس او را دست گرفته بدمشق آوردند * و سه روز نایاب بود
- ۱۵ و نخورد و نیاشامید * و بود در دمشق شاگردی حنائیه نام که خداوند
- ۱۶ در عالم رویا ویرا گفت حنائیه گفت منم خداوند * خداوند ویرا

- ۳۵ و او در ساعت برخاسته * و همگی ساکنان لد و سرونه اینرا دیده
- ۳۶ بسوی خداوند بازگشت نمودند * و در شهر یافا زنی از جمله شاگردان بود که نامش طیبسه که ترجمه اش آهوست و بود هموار از اعمال
- ۳۷ شایسته و نذورات که می نمود * اتفاقا در آن ایام او بیمار شده
- ۳۸ مرد پس او را شسته در بالاخانه نهادند * و از آنجا که لد نزدیک بیافا بود چون شاگردان شنیدند که بطر در آنجا است دو نفر را بنزدش روانه نمودند و استدعا نمودند که در آمدن تاخیر ننماید *
- ۳۹ پس بطر برخاسته با اتفاق آنهار روان شد چون بانجا رسید او را بیالاخانه بردند و همگی بیوه گان بخدمت او ایستاده گریه کنان نشان میدادند لباس و جامه هائی را که آهو در ایام حیات مهیامی نمود *
- ۴۰ پس بطر همه را بیرون فرستاده زانوزد و دعا نمود و بسوی نعلش گردیده گفت طیبسه برخیز او پشمان خود را کشاده بطر را
- ۴۱ ملاحظه نمود و راست نشست * و او آنرا دست گرفته برخیزانید و همگی مقدسان و عجموزان را خوانده او رازنده بایشان سپرد *
- ۴۲ و این واقعه در تمامی شهر یافا شهرت یافته بسیاری بر خداوند
- ۴۳ ایمان آوردند * پس او چند روزی نزد شمعون نام دباغی در یافا توقف نمود *

۱۰ باب دهم

- ۱ بود در قیصریه مردی کرنیلیا نام یوزباشی از دسته که آنرا ایتلیانی
- ۲ میگویند * مرد مبتقی خدا ترس می بود او و همگی اهل خانه اش

- شده یهودیان ساکن دمشق را حجاب ساخته زانرو که دلیلی می آورد که
 ۲۳ همین شخص مسیح است * و بعد از چند روزی یهودیان بر کشتنش
 ۲۴ مشورت کردند * و ساوؤل را از مشورت آنها معلوم شد که در دروازه ها
 ۲۵ شب و روز بجهت کشتنش پاسبانی میکردند * پس شاگردان
 ۲۶ او را در شب در زنبیلی گذاشته از حصار شهر فروهشتند * و ساوؤل
 با یروشالم رسیده اراده نمود که با شاگردان ملحق شود و همگی از
 ۲۷ ترسیدند زیرا که باور نکردند که او یکی از شاگردان است * و بر بنا
 او را برداشته بنزد حواریان برده حکایت نمود که چگونه او خداوند را
 در راه ملاقات نمود و اینکه او بوسی گفته بود و اینکه او چه سان
 ۲۸ در دمشق باسم یسوع فاش ندا میکرد * پس او در یروشالم بآنها
 آمد و رفت می نمود و باسم جناب یسوع فاش دعوت می نمود *
 ۲۹ و بایهودیان یونانی نیز گفتگو و مباحثه می نمود و آنها سعی نمودند
 ۳۰ که او را کشته باشند * پس برادران آگاه شده او را بردند
 ۳۱ بقیصریه و از آنجا بطرسوس روانه نمودند * اما کلیسیای درتمانی
 یهودیه و مسمریه و جلیل آرام داشتند و رفعت بهم میرسانیدند و در
 ۳۲ ترس خداوند تسلی روح القدس رفتار کرده می افزودند * و اتفاق
 افتاد که بطرس از میان تمامی عبور نموده تا بمقدسین شهرلد رسید *
 ۳۳ و در آنجا اینیاه نام شخصی را یافت که مدت هشت سال بود که
 ۳۴ از مرض فالج بر تخت خوابیده بود * بطرس ویرا گفت که ای اینیاه
 یسوع مسیح ترا شفا داده برخیز و بجهت خود بگستران

- ۱۵ گاهی نخورده ام * بار دیگر باز آوازی رسید که آنچه را خدا پاک نموده
- ۱۶ است تو آنرا پاک مخوان * و این سه دفع مکرر شد و نظر ف
- ۱۷ بسوی آسمان بلند شد * و بطردر شبهه می بود که آیا این واقعه را
- که در رویداده بود چه باشد که ناگاه آنانی که کمر نیایاه ایشانرا فرستاده بود
- ۱۸ خانه شمعون را تفحص نموده بر در خانه ایستاده بودند * و احوال
- می گرفتند و می پرسیدند که آیا شمعون که به بطر لقب است
- ۱۹ در اینجا ساکن است * و بطر بنوز در حیرت و اندیشه آن
- واقعه بود که روح ویرا گفت که این است سه کس ترا جستجو
- ۲۰ می نمایند * بر خیز و پائین زو و با آنها روانه شو و شک را بخاطر
- ۲۱ راه مده که من آنها را فرستاده ام * پس بطر به نزد آنانیکه از جانب
- کرنیایاه بوی آمده بودند آمده گفت اینک منم آنکس که شما او را
- ۲۲ تفحص می نمائید سبب آمدن شما چه چیز است * گفتندش که
- کرنیایاه یوز باشی را که مردیست عادل و خدا ترس و نزد همگی قوم
- یهود نیک نام است ویرا از فرشته مقدس حکم شده است که ترا
- ۲۳ بخانه خود طلب نموده کلام را از تو استماع نماید * پس او آنها را
- باندرون خوانده مهمانی نمود و باندانان بطر با آنها روان شد و بعضی
- ۲۴ از برادران یا قانیر با آنها روان شدند * روز دیگر بقیصریه رسیدند
- و کرنیایاه خویشان خویش و یاران صدیق خود را جمع نموده انتظار
- ۲۵ ایشان را می کشید * چون بطر رسید کرنیایاه او را بر خورد نموده
- ۲۶ بر پایهایش افتاده او را سجده نمود * بطر بر خیزانیده گفت

تصدقات بسیار بقوم می نمود و علی اله و ام بذکر خدا اشتغال
می نمودند * روزی قریب ساعت نهم می بود که در عالم رویا
آشکارا دید که فرشته خدا بنزدش آمده ویرا گفت کمر نیسیاه *
او در روی نگر یسته هر اسنان شده گفت خداوند چه چیز است
ویرا گفت که دعای تو و نذورات تو برای یادداشت نزد خدا
صعود نموده است * حالا چند شخص را بیافا بفرست و شمعون را
که پطرم لقب است طلب نما * و او نزد شخصی دباغی شمعون
نام که خانه اش در کنار دریا واقع است ساکن است او ترا
خواهد گفت که چه باید کردن * چون فرشته که با کمر نیسیاه این گفتگو را
نموده بود رفته او دو نفر از ملازمان خود و سپاهی متقی را از انانی که
همیشه با وی بودند خوانده * و همه مقدمات را بیان نمود و آنها را
بسوی یافاروان نمود * روز دیگر در هنگامی که آنها در راه می بودند
و بشهر نزدیک شدند پطربجهت دعا نمودن بر بام رفت قریب
ساعت ششم می بود * که او گرسنه شده اراده نمود که چیزی
تناول نماید هنگامی که آنرا مهیامی نمودند ویرا اییهوشی دست داد *
و دید که آسمان کشاده شد و ظرفی چون چادر بزرگی که چهار گوشه اش را
بسته باشند بسوی زمین آویخته بر او نازل شده * و مجموع بهایم
زمین و حیوانات و حشرات ارض و پرندگان آسمان در وی
بودند * و آوازی بوی آمده که ای پطربرخیز ذبح کن و بخور *
پطربگفت خداوند انخواهم کرد زیرا که من چیز حرام یا ناپاک را

- ۲۸ که یحیی بوی ندا نمود در تمام یهودیه بظهور آمد میدانید * که چگونه
 خدا یسوع ناصری را بروح القدس و قوت مسح نمود و چگونه
 سیر می نمود احسان کنان و همگی آنانی را که مقهور ابلیس
 ۲۹ بودند صحت می بخشید زیرا که خدا با وی بود * و ما شاهان بر همه
 آنچ در مرز یهودیان و یرو شالم کردستیم همان را بر دار آویخته
 ۳۰ قتل نمودند * و خدا او را در روز سیوم بر خیزانیده آشکارا فرمود *
 ۳۱ لیکن نه بر همه خالق بلکه بر شاهان که پیش از خدا برگزیده شده بودند
 یعنی ما که بعد از بر خاستنش از میان مردگان با وی خوردیم
 ۳۲ و آشامیدیم * و ما را مقرر فرمود که نزد خلق ندا کنیم و شهادت دهیم
 که او از جانب خدا منصوب شد که حاکم زندگان و مردگان باشد *
 ۳۳ و همگی بیغمبران بر او شهادت دادند که هر کس که بروی ایمان
 ۳۴ آورد گناهایش با سم وی آمرزیده شود * و بطرهنوز در این
 سخن می بود که روح القدس بر همگی استمعان کلام افتاد *
 ۳۵ و ایمان دارانیکه از اهل ختنه با بطر بودند حیران گردیدند که بخشش
 ۳۶ روح القدس قبائل را نیز فرو گرفته است * زیرا که شنیدند
 از آنها که بزبانهای مختلف تکلم می نمودند و خدا را سپاس بجای آوردند
 ۳۷ در آنوقت بطر گفت * که آیا کسی تواند که منع از آب نماید که
 ۳۸ اینان که مثل ما روح مقدس را یافته اند غوطه خورند * پس حکم نمود
 که ایشان با سم خداوند غوطه خورند پس از او درخواستند که
 چند روزی با ایشان باشد *

- ۲۷ بر خیز که من نیز چون تو انسانم * پس باو تکلم کنان باندرون
- ۲۸ در آمد و یاقوت جمع بیاری را * پس بانهما گفت که شما میدانید
که مرد یهودی را سر او ارنیست که بایدگانگان معاشرت یا ملاقات
نماید لیکن خدا امر نموده است که هیچ کس را نخمس و ناپاک نخوانم *
- ۲۹ و ازان است که من به مجرد خوانش بیمانعی آدمم حال سوال
می نمایم که مرا چه سبب احضار نمودید * کرنیلیاه گفت که چهار
روز است قبل ازین که تا این ساعت بود که روز را روزه بروم
و در ساعت نهم روز بود که در خانه خود بدعا مشغول بودم که ناگاه
- ۳۰ مردی در لباس درخشان پیش من ایستاد * و گفت ای کرنیلیاه
دعای تو بجز استجاب مقرون گردید و نیازهای تو نزد خدا مقبول
گشت * پس بفرست بیافا و شمعون که به پطر ملقب
است و در خانه شمعون و باغ نزدیک دریامهمان است طلب
نما که او چون آید با تو سخن خواهد راند * پس بی تا بل بنامزد تو
فرستادم و تو نیز خوب کردی که آمدی و حال ماهمگی در پیش
خدا حاضر هستیم که تا آنچه را که بتو فرموده است بشنویم * پطر
زبان کشاده گفت که بدرستی که دریافته ام که خدا را چشم بظاهر
نیست * بلکه در هر قوم آنکس که از وی ترسد و عمل نیک کند
ویرا پسند می آید * و کلامی را که به بنی اسرائیل فرستاد از مرده
صلح بواسطت یسوع مسیح که خداوند همه اعدت شما میدانید *
- ۳۷ یعنی آن مقدمات را که از جلیل آغاز آن شده بعد ازان غوطه

- ۱۵ آنها تو و همه خاندان تو نجات خواهید یافت * و چون شروع بتکلم
 ۱۶ نمودم روح القدس بر آنها نازل شد چنانکه نخست بر ما * و مرا
 کلام خداوند بنحاطر رسید که چه سان فرمود که بجهی در آب غوطه دهانید
 ۱۷ و شما در روح القدس غوطه خواهید خورد * پس چون خدا این
 موهبت را چنان داد بایشان که بما که بر یسوع مسیح خداوند
 ۱۸ ایمان آوردیم من که بودم که تو انم خدا را منع نمود * پس آنها
 این را شنیده مطمئن شدند و خدا را سپاس نموده گفتند که بیشک
 که خدا بقبائل نیز توبه حیات بخش را کرامت کرده است *
 ۱۹ و آتانی که بعالت اذیتی که در هینگامه استفان بزرپا شد پریشان
 شدند تابفینیقی و قیره و انطاکیه عبور نمودند و به هیچ کس جز
 ۲۰ یهودیان بآن کلام گفتگو نمی نمودند * و بعضی از آنها قیری و قیروانی
 بودند که بانطاکیه رسیده بایونانیان گفتگو می نمودند و مرده جناب
 ۲۱ یسوع را میدادند * و دست خداوند بایشان بوده جمع بسیاری
 ۲۲ ایمان آوردند و بسوی خداوند برگشت نمودند * و این خبر
 بسمع کلیسیای یروشالمی رسیده ایشان برنبارا مقدر کردند
 ۲۳ که تابانطاکیه عبور نماید * و او چون رسید و توفیق خدا را مشاهده
 نمود خوشوقت شده همه را نصیحت کرد که بخوامش خود با خداوند
 ۲۴ پایدار بمانند * زانرو که نیک نهاد و هر از روح القدس و ایمان بود
 ۲۵ و چندی مردم نیز بایمان بخداوند مزید شدند * و برنبا بطرسوس
 ۲۶ در جستجوی ساول رفته او را یافته بانطاکیه آورد * و ایشان

۱۱ باب یازدهم

- ۱ پس حواریان و برادران که در یهودیه می بودند شنیدند که قبائل
 ۲ نیز کلام خدا را پذیرفته اند * چون بطریقه یروشالم رسید اهل ختنه
 ۳ معارضه نموده * گفتند که تو با جماعت ناختوتوان بر آمدی و با آنها
 ۴ نان خوردی * بطر شروع نموده بر حسب ترتیب بیان فرموده
 ۵ گفت * من در شهر یافا در دعای بودم که در عالم رؤیت دیدم
 ۶ که قسم ظرفی چون چادر بزرگی که چهار گوشه اش از آسمان
 ۷ آویخته بود نازل شده تا آنکه بمن رسید * چون نگریستم و ملاحظه نمودم
 ۸ بهایم زمین و حیوانات و حشرات ارض و درندگان هوارا دیدم * و
 ۹ آوازی را شنیدم که گفت مرا ای بطر بر خیز و ذبح کن و بخور * من
 ۱۰ گفتم هرگز خداوند آنکه هیچ چیز حرام یا ناپاک را نپسندیدم * بار دیگر
 ۱۱ آوازی از آسمان آمد که آنچه را خدا پاک کرده است تو حرام
 ۱۲ مخوان * این مقدمه سه بار واقع شد و باز همه بسوی آسمان
 ۱۳ کشیده شد * که در هماندم سه نفر که از قیصریه که بنزد من
 ۱۴ فرستاده شده بودند بخانه که من در آن بودم وارد شدند * و روح مرا
 ۱۵ فرمود که بدون تشکیک بهمراه ایشان روانه شوم و این شش برادر
 ۱۶ نیز بامن روان شدند تا بخانه آن شخص رسیدیم * و او مار آگایی
 ۱۷ بخشید که چه سان فرشته را در خانه خود دیده بود که ایستاده و
 ۱۸ گفت که آدمی چند را بیافا بفرست و شمعون که بطر ملقب
 ۱۹ است طالب نما * و او سخنی چند تو خواهد گفت که بسبب

نازل شده که نوری در عمارت درخشید و به پهلوئی پطرزده او را
 بیدار نموده گفت زود برخیز و زنجیرها از دستهای او فرو رخت *
 ۸ و آن فرشته ویرا گفت که مگر بند و نعلین را بپوش چون بپوشید
 ۹ باز گفت که جامه خود را نیز بپوش و بعقب من بیا * پس بیرون
 شتافته بعقب وی روان شد و نمیدانست که آنچه بافرشته می نماید
 ۱۰ واقعیت دارد زیرا که گمان داشت که در خواب می بیند * پس
 ایشان از کشیک اول و دویم گذشته تا بدرواز آهنی که بطرف
 شهر است رسیدند و آن از پیش خود در پیش آنها باز شده
 بیرون رفتند و بقدریک کوچه راه رفتند و آن فرشته در ساعت
 ۱۱ از وی نهان گردید * پطر با خود آمده گفت حالا تحقیق یافتیم که خداوند
 فرشته خود را فرستاد و مرا از دست بپیرود و همه منتظرین قوم پیرو
 ۱۲ رانید * و چنان دید که بخانه مریم مادر یوحنا که ملقب بمبارق است
 ۱۳ در آید و در آنجا بعضی جمع آمده دعاکنان می بودند * چون پطر در را
 ۱۴ کوفت کنیزی که نام وی رودا بود آمده که در خفا بشنود * چون
 آواز پطر را شناخت بعلت خوشوقتی در را نکشاده بدرون
 ۱۵ شتافته اخبار نمود که پطر است که بر در ایستاده است * ویرا
 گفتند که دیوانه پس او اصرار نموده که همین است گفتند شاید
 ۱۶ که فرشته او باشد * و پطر مدتی در را می گوید پس ایشان
 ۱۷ در را باز کرده او را دیده متحیر شدند * و او بدست آنها را اشاره
 نمود که خاموش باشید و بیان فرمود که چگونه خداوند او را از زندان

مدت یکسال در کلیسیای باهم می بودند و خلق بسیار را می آموختند
 و نخست شاگردان در انطاکیه مسیحی خوانده می شدند* و در آن ۲۷
 ایام اخبار دهنده چند از یروشالم بانطاکیه آمدند* و یکی از آنها که ۲۸
 اسمی باگابه بود برخاسته باعلام روح بیان نمود که قحط عظیمی
 بر همگی روی زمین خواهد شد و آن در زمان قلوودیاه قیصر بوقوع
 پیوست* و شاگردان عزم بستند که هر یک بحسب مقدور ۲۹
 خود هدیه بخدمت برادران ساکن یهودیه بفرستند* پس ۳۰
 این چنین نموده بدست بر بنا و ساوآل فرستادند آن بزرگان*

۱۲ باب دوازدهم

در این اوقات هیرو دساطان دست تطاول کشوده تابعی ۱
 از اهل کلیسیا را بیازارد* و یعقوب برادر یوحنا را شمشیر ۲
 قتل نمود* و چون یافت که این حرکت یهود را پسند می افند ۳
 پس در آن مبالغه نموده بطهران نیز بچنگ آورد و آن ایام
 عید فطیر بود* پس او را مقید نموده در جبین انداخته و چهار ۴
 دسته سپاهی را مقرر فرمود که او را پاسبانی نمایند و می خواست
 که بعد از فصح او را از جهت خلق بیرون آورد* بطمراد در زندان ۵
 نگاه داشتند و در کلیسیا بجهت او نزد خدا ایم دعای نمودند*
 و در شبی که هیرو قصد بیرون آوردنش داشت بطمر در میان ۶
 دو سپاهی خفته بود و بدو زنجیر بسته شده بود و کشیکچیان در بیرون
 دروازه زندان به محافظت مشغول بودند* که ناگاه فرشته خداوند ۷

- بر بنا و ساوُل را بجهت من برای آن کاری که ایشان را برای
- ۳ آن خوانده ام * پس ایشان روزه گرفته و دعا نموده دست‌ها را
- ۴ بر آنها نهاده آنها را مرخص ساختند * پس چون فرستاد ایشانرا
- روح القدس بملوقیه رفتند و از آنجا تا بقبره جزیره بر دریا
- ۵ رفتند * و بسلمین رسیده در مجامع یهود بکلام خدا ندا میکردند
- ۶ و خادم میبود ایشانرا یوحنا * و در آن جزیره تا به پانزده رفتند
- یهودی را دیدند که ساحر و مدعی بدینمبهری بدروغ می بود و اسم
- ۷ او بر یسوع بود * با وزیر سرگیوس پاول که مردی صاحب فهم بود
- می بود همان شخص بر بنا و ساوُل را طلب نموده خواست
- ۸ که کلام خدا را استماع نماید * و ایشان را مخالفت نمود علیما
- آن جادوگر که همین است ترجمه اسم آن و خواست که
- ۹ وزیر را از ایمان منحرف گرداند * و ساوُل همان پاول که
- ۱۰ از روح القدس مملو بود در ادنگریته * گفت ای که بری
- تواز همه غشها و هر نوع مکاری ای فرزند شیطان و دشمن
- هر نوع راستی آیا باز خواهی ایستاد از منحرف کردن راه راست
- ۱۱ خداوند * الحال بین که دست خداوند برت و تو کور خواهی شد
- و تاملتی آفتاب را نخواهی دید و در ساعت ظلمت و تاریکی
- ۱۲ بروی افتاده و دور میرزد و دستگیری را می جست * چون
- وزیر این مقدمه را ملاحظه نموده از تعلیم خداوند متخیر شده ایمان
- ۱۳ آورد * و پاول و مصاحبانش از پافروان شده تا پیرگه

- نجات داد و گفت که یعقوب و برادران را ازین خبر آگاهی دهید
 ۱۸ و خود بیرون رفته بجای دیگر روان شد* و چون صبح گردید اضطراب
 ۱۹ کثیری در میان سپاهیان پدید آمد که آیا بطر را چه شد* و هیروود
 او را تفحص نموده نیافت کشتیکچیان را معاقب نموده حکم بر قتل
 ایشان نمود اما او از یهودیه بقیصریه آمده در آنجا اوقات را بسر
 ۲۰ میبرد* و چون هیروود بر اهل صور و صیدا خشنناک بود پس
 ایشان تمامی نزد وی حاضر شده بودند و بلاسته را که بر خوابگاه ملک
 معین بود بر اصلاح امر ترغیب می نمودند زیرا که ملک ایشان
 ۲۱ از ملک او رزق می پذیرفت* و در روز معینی هیروود لباس
 شالامه پوشیده و بر تخت سلطنت نشسته بایشان تکلم
 می نمود* خلق فریاد می نمودند که این آواز خدا است نه آواز
 ۲۲ انسان* و در ساعت فرشته خداوند او را زد زیرا که خدا را
 ۲۳ تمجید نه نمود و شپش بدنش را خورده تارد* و کلام خدا ترقی نموده
 ۲۴ و زیاده شد* و بر بنا و ساؤل خدمت هدایا را تمام نموده از یرو و شالم
 ۲۵ مراجعت نمودند و یوحنا را که ملقب بمارق بود به همراه خود گرفتند*

۱۳ باب سینزدهم

- ۱ بودند در کالیسیای انطاکیه اخبار دهنده و معلم چند چون بر بنا و
 شمعون که به نیلگر اسمی بود و لوقیوس قیروانی و مانابن برادر
 ۲ رضاعی هیروود رئیس ربع و ساؤل* و در اوانی که ایشان خداوند را
 خدمت می نمودند و روزه میگیرفتند روح القدس فرمود که جدا سازید

- یحیی در خود را بانجام رسانید گفت که شما در باره من چه مظهر
می نماید من آن نیستم بلکه این است کیکه بعد از من
می آید که من لائق آن نیستم که تعالینش را از پایهایش کشایم *
- ۲۶ ای برادران ذای انبای دودمان ابراهیم و اشخاصیکه در میان شما
۲۷ خدا ترسید خبر این نجات بشما فرستاده شده است * و ساکنان
یروشالم و بزرگان شان از آنجا که نشناختند او را و نه اقوال
پیغمبرانی را که هر سبت می خوانند حکم به قتلش نموده تمامی را
۲۸ کابل گردانیدند * و با وجودیکه هیچ سبب قتل و روی نیافتند از پیلط
۲۹ خواستند که او را به کشد * و چون تمامی آن چیزهای را که در باره
او نوشته شده بود کابل کردند او را از دار بزیر آورده در قبر گذاشتند *
- ۳۰ پس خدا او را از میان مردگان بر خیرانید * و او در اکثری از روزها
۳۱ بر آنانیکه از جلیل تا بایروشالم همراهن او بودند ظاهر گشت
۳۲ و ایشان شاهدان او در پیش مردم میباشند * و ما این مرده را
۳۳ بشما میدهیم که آن وعده را که به پدران ما شده بود * آنرا خدا برای
ما که فرزندان آنهاستیم کابل نموده است که یسوع را بر خیرانید
است چنانچه در مزمور دوم مرقوم است که تو فرزند منی و من امروز
۳۴ ترا تولید نمودم * فرموده است در بیان آنکه او را از مردگان بر خیرانید
تا آنکه بعد از آن بسوی فساد رو نه نماید که من بشما خواهم داد
۳۵ حقوق ثابتۀ داود را * و باین مضمون در مقامی دیگر می گوید که تو
۳۶ برگزیده خود را خواهی گذاشت که فساد را به بیند * و داود در طبقه

- پا منقولیه آمدند پس یوحنا از آنها جدا شده بسوی یروشالم
 مراجعت نمود * و آنها از برگه عبور نموده بانطاکیه پسندید رسیدند ۱۴
 و در روز سبت به مجمع در آمده به نشستنند * و بعد از تلاوت ۱۵
 توریت و کتب انبیاء و کسای مجمع نزد ایشان فرستاده گفتند ای
 برادران اگر سخن نصیحتی برای مردم دارید بیان کنید * پس ۱۶
 پاؤل برخاسته و بدست خود اشاره نموده گفت ای مردان اسرائیلی
 و مردمان خدا ترس بشنوید * خدای این قوم اسرائیل پدران ما را ۱۷
 برگزیده و این قوم را در غربت در زمین مصر بلند کرد و بدستهای
 بلند آنها را از انجا بیرون آورد * و قریب به مدت چهل سال ۱۸
 آنها را در دشت برداشت نمود * و هفت طائفه را در زمین کنعان ۱۹
 تباہ نموده زمین آنها بایشان قسمت نمود * و بعد ازین داد ۲۰
 ایشانرا احکام در مدت چهار صد و پنجاه سال تا زمان سموئیل
 پینغمبر * دران ایام خواستند بادشاهی را پس خدا ساؤل ابن ۲۱
 قیس از طائفه بنیمین را بایشان داد که چهل سال پادشاهی
 نمود * پس او را از ایشان گرفته داود را برابر ایشان پادشاه نمود ۲۲
 و برای او این شهادت را داد که یافته ام این یثی را مردی
 موافق طبعم که جمیع خواہشهای مرا بجا خواهد آورد * و از نسل ۲۳
 همین شخص خدا بر حسب وعده بجهت اسرائیل نجات دهنده را
 مبعوث نموده است یعنی یسوع * بعد از آنکه یحیی پیش ۲۴
 از آمدنش همگی قوم اسرائیل را ندا ببعوطه توبه داده بود * و چون ۲۵

- ۳۷ قبائل می گردیم * زیرا که خداوند به همین طور ما را فرمود که من ترا مقرر کردم که نور قبائل شوی و تا باقصای زمین سبب نجات گردی *
- ۳۸ و قبائل از شنیدن این سخنان سرور شده کلام خدا را تحسین کردند و چندی مستعد حیات جاوید شده بودند ایسان آوردند *
- ۳۹ در تمامی آن مملکت کلام خداوند جاری شد * و یهودیان زنان خدا پرست متشنخص و بزرگان شهر را ترغیب نموده ایشانرا به معارضه با پاوُل و بر بنا بر انگیزتند و آنها را از سرحدات خود بیرون راندند * پس ایشان خاک پایهای خود را بر ایشان تگانیده
- ۴۰ بایقونیون درآمدند * و شاگردان هر از سرور و روح القدس بودند *

۱۴ باب چهاردهم

- ۱ در ایقونیون چنین اتفاق افتاد که آنها به مسجد یهودیان با اتفاق در آمده بنوعی تکلم نمودند که جمع کشیری از یهودیان و یونانیان
- ۲ ایسان آوردند * اما یهودیانیکه ایسان نمی پذیرفته اند دلهای قبائل را اغوا نموده بر انگیزتند که بدی نمایند با برادران * پس مدت مدیدی بدین منوال در انجامانند و بی پروا در حق خداوند تکلم می نمودند و او بجهت فضل کلام خود شهادت میداد و بخشید ایشانرا اینکه امور
- ۳ عجیبه و غریبه از دست ایشان بظهور رسد * مردم شهر دو فرقه شده
- ۴ بعضی بایهودیان بودند و بعضی با حواریان * و چون قبائل و یهودیان با بزرگان ایشان هنگامه بر پا نمودند که ایشانرا خفیف نموده سنگسار نمایند * آنها ازین مقدمه آگاه گشته بسوی شهرهای مرز و بوم لکاونیه

خودشپیت خدا را اطاعت فرمود و مردوبه پدران خود ملحق شد
 و دید فادرا* و اما آنکس را که خدا بر خیزانید فساد را ندید* ۳۷
 پس ای برادران معلوم باد شمارا که بوساطت اینکس بشما
 بآمرزشن گنایان خبر داده می شود* و هر چیز را که در شریعت
 موسسی شما از ان نتوانستید منزه شمرده شد بوساطت این
 شخص هر کس که ایمان آورد منزه شمرده خواهد گردید* پس ۳۰
 احتیاط کنید که مباد آنچه در کتب پیغمبران مرقوم است بر شما
 واقع شود* که ملاحظه نمائید ای تحقیرکنندگان و تعجب نمائید ۳۱
 و نابود شوید زیرا که من در ایام شما کاری می کنم که شما باور
 نه نمائید هر گاه آنرا کسی از برای شما روایت نماید* چون یهودیان
 از عبادتگاه بیرون رفتند قبائل از ایشان سوال نمودند که این
 کلام در هفتۀ دیگر نیز بانها گفته شود* و چون از مجمع برخاستند
 بسیاری از یهودیان و یهودیان جدید بعقب پاؤل و برنبا رفتند و
 آنها با ایشان تکلم نموده آنها را بند میدادند که در توفیق خدا ثابت
 قدم باشند* و در سبت دیگر قریب به تمام شهر جمع آمدند
 که کلام خدا را استماع نمایند* چون یهودیان طوائف را ملاحظه
 نمودند پر از حسد گردیده اقوال پاؤل را مخالفت کردند و به مخالفت
 نامرأمی گفتند* و پاؤل و برنبا با جرات گفتند که واجب بود که کلام
 خدا نخستین بشما القا شود لیکن چون شما آنرا دور می کنید و حکم
 می نمائید بر خود که شایسته حیات ابدی نیستید الحال بسوی

- مکالمات طوائف را از زبح کردن نزد آنها بجز حمت بعیبار منع می نمودند *
- ۱۹ و یهودی چند از انطاکیه و ایقونیون آمده طوائف را برانگیختند که پاؤل را سنگسار نموده از شهرش بیرون کشیدند بحیثیتی که
- ۲۰ مظنه میداشتند که مرده است * و چون شاگردان بدوراو جمع شدند برخاسته بشهر درآمد و بامدادان با برنبا بشهر
- ۲۱ در باروان شد * و دران شهر مرده میدادند شاگردان چند حاصل نموده بلسطره و ایقونیون و انطاکیه مراجعت نمودند *
- ۲۲ و دلهای شاگردان را استوار می نمودند و پند میدادند که درایمان مقاومت ننماید و اینکه از مصائب بی شمار مرزوار است که
- ۲۳ به ملکوت خدا داخل شویم * و چون کیشان را بجهت آنها در هر کلیسیا مقرر کرده بودند و دعا و روزه نموده آنها را بخداوندی که
- ۲۴ بر او ایمان آورده بودند سپردند * و از پسدیه گذشته بپامفولیہ آمدند * و در پرگه کلام را گفتند و باتلیه آمدند * و از انجا
- ۲۵ بر دریا بانطاکیه رفتند و آنجای است که برای آن کار که کامل کردند
- ۲۶ بتوفیق خدا سپرده شدند * چون داخل شدند اهل کایسیمیا را طلب نموده بآنچه خدا با ایشان نموده بود خبر دادند و اینکه فتح باب ایمان را
- ۲۸ بجهت قبائل نمود * و در انجاندت مدیدی باشاگردان بسر بردند *

۱۵ باب پانزدهم

- ۱ تنی چند از یهودیه آمده برادران را تعلیم میدادند که هرگاه شما بر حسب آئین موسسی ختنه نه نمائید ممکن نیست که نجات یابید *

- ۷ بشهر لسطره و شهر در باد اطراف آنها فرار نمودند * و در آنجا پیوسته
- ۸ آن خبر خوش رارسانیدند * و بود در لسطره مردی که پایهای او
- ضعیف بود و دایم نشسته بود و از شکم مادرش مثل شل بود
- ۹ که گاهی راه نرفته بود * اینکس کلام پاؤل را خود شنیده و او
- ۱۰ در او نگریسته دریافت که در او سنت ایمان که رستگار شود * پس
- باو از بلند گفت که بر پایهای خود راست بر خیز پس او از جا
- ۱۱ حسته و روان شد * چون طوائف آنچه پاؤل نمود ملاحظه نمودند
- باو از بلند در لغت نکاو نی گفتند که خدایان صورت انسان گرفته
- ۱۲ بنزد ما باین آمدند * و بر بنا را به مشتری سستی نمودند و پاؤل را
- ۱۳ بعطارد زیراکه او در کلام مقدم بود * و چون مشتری پیشوای
- شهر آنها بود کاهن آن گادای نرو سربند را بدروازه آورده
- ۱۴ باطوائف خواستند که ذبح نمایند * چون بر بنا و پاؤل آن دو رسول
- این را شنیده رختهای خود را دریده در میان آنها افتاده فریاد
- ۱۵ می نمودند * که ای مردان شما چرا چنین می کنید ما هم چون شما انسان
- استیم و حس داریم و نصیحت مینماییم شما را که از این راه باطل
- برگردید بسوی خدای زنده که آسمان و زمین و دریا و هر آنچه در آنها
- ۱۶ است آفرید * و او در طبقات ساع و گذاشت همگی قبائل را که
- ۱۷ در طرق خویشان رفتار نمایند * و با وجود این خود را نگذاشت بی شهادت
- زیرا که احسان می نمود که از آسمان باران بجهت مانی فرستاد و فصول
- ۱۸ میوه پاد میداد و دلهای ما را از غذا و خوشنودی مملو می نمود * و باین

- ومی شنیدند از پاول و برنبا که بیان می کردند از عجایب و غرایبی که
 خدا در میان قبائل بوساطت آنها بظهور رسانیده بود *
- ۱۳ چون ایشان خاموش شدند یعقوب آغاز سخن نمود که ای
 ۱۴ برادران بشنوید از من * که شمعون بیان نمود که خدا نخست چسان
 توجه فرموده است که بگیرد از قبائل قومی را منسوب با سمش *
- ۱۵ و متفق است بر این کلام پانزدهمین بران چنانچه نگارش یافته
 ۱۶ است * که بعد ازین برخواهم گردید و مسکن منهدم داد و را
 خواهم ساخت و مکانهای ویران آنرا بنا خواهم کرد و او را درست
 ۱۷ خواهم نمود * تا که مابقی مردم و همه قبائل که اسم من بر آنها خوانده
 شده است بچویند خداوند را و این است فرمان خداوند که تمامی
 ۱۸ آن چیزها را بجای آورد * و از ایام قدیم معروف است خدا را
 ۱۹ مجموع افعالش * پس رای من این است که آنکسانی را که
 ۲۰ از میان قبائل بخداوند برگردیده اند زحمت ندهیم * مگر آنکه بگوئیم
 ۲۱ آنها را که از آلودگی بتها و زنا و خفه نموده و خون پیر میزند * زیرا که
 موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی را دارد که ندا
 ۲۲ باو میکنند زیرا که هر سبت می خوانند او را در جماع * آنگاه حواریان
 و کشیشان و مجموع کلیسیا را پسند افتاد که چند نفر را از خود برگزیده
 با پاول و برنبا بطاکیه روانه نمایند یعنی یهودا که بر سباه ملقب
 ۲۳ بود و سیلا را که در میان برادران مردان مکرم بودند * و نوشتند
 چیزی باین معنی بدست ایشان که از حواریان و کشیشان

- ۲ پس چون نزاع و مباحثه بسیار میان پاول و برنبا با آنها واقع شد قرار دادند که پاول و برنبا و تنی چند از آنها برای تحقیق این مسئله نزد حواریان و کشیشان که در یروشالم بودند بروند *
- ۳ پس کلیسیای ایشان را بدرقه نموده از فینیقی و صمریه گذشتند و برگشتن قبائل را تبیین می نمودند و سرور و افزونیدادند به همگی برادران * و چون به یروشالم رسیدند پذیرفتند ایشان را کلیسیای حواریان و کشیشان و آنها بآنچه خداوند بآنها کرده بود خبر دادند *
- ۵ پس تنی چند از طائفه فریسیان که ایمان آورده بودند برخاسته گفتند که آنها را باید ختنه نمود و حکما باید که شریعت موسی را نگاه دارند *
- ۶ پس حواریان و کشیشان جمع آمدند که در این خصوص فکری نمایند * چون مباحثه بسیار واقع شد بطر بر خاسته گفت ای برادران شما میدانید که از اوان قبل خدا از میان ما را برگزیده که قبائل از زبان من کلام مرده را بشنوند و ایمان بیاورند * و عارف القلوب خدا آنها را بران داده است زانرو که روح القدس را بآنها داده است چنانچه بما * و در میان ما و آنها مطلقا تفاوت نگذاشته است از انرو که دلهای آنها را با ایمان مصفی نموده است * پس حال چرا خدا را تجزیه می نماید که طوقی بر گردن شاگردان گذارد که نه پدران ما و نه ما مستعمل توانستیم شد * و حال آنکه اعتقاد داریم که بمحض فضل جناب یسوع مسیح نجات خواهیم یافت چنانچه ایشان نیز * و همگی گروه خاموش بودند

- ۳۷ بپیرادران خود بگذریم و به بدینیم که ایشان چون می باشند* و بر بنا
چنان مصلحت دید که یوحنا را که سسمی بمارق بود با خود همراه
- ۳۸ گیرد* و پاوُل را این اراده بود که شخصی که از پامفولیه از ایشان
جدا شد و بجهت آنکار به همراهی آنها نیامد نباید با خود برداشت*
- ۳۹ پس در میان ناخوشی پیدا شده بنهجیکه از یکدیگر جدا گردیدند پس
۴۰ بر بنا مارق را برداشته بقیصره روان گردید* پاوُل سیلا را اختیار
۴۱ نموده و برادران او را بتوفیق خدا سپرده روان شد* و از میان
شام و قلیقه کلیسیا را استوارکنان عبور نمود*

باب شانزدهم

- ۱ و تاشهری در باولسطره رسیده در انجا تیموثیوس نام شاگردی پسر زنی
۲ یهودی موسی که پدرش یونانی بود می بود* که نزد برادران لسطرانی
۳ و ایقونینی نیک نام میبود* این کس را پاوُل اختیار نمود که با او
در راه باشد پس او را گرفته بعزت یهودیانی که دران نواحی
می بودند ختنه نمود زیرا که می شناختند همگی پدرش را که یونانی بود*
۴ و از شهری که عبور می نمودند آن احکامی را که حواریان و کشیشان
یروشلمی مقدر داشتند بایشان می سپردند که محافظت نمایند*
۵ پس کلیسیا در ایمان استوار می شدند و هر روز در تعداد ایشان
۶ می افزود* پس ایشان از فرگیه و مرزگلیتیه عبور نمودند و روح القدس
۷ آنها را منع کرد که در آسیه اظهار کلام را نمایند* پس بموسییه
رسیدند و سعی نمودند که بد بطینییه بروند لیکن روح آنها را مرخص

- و برادران برادران را که در انطاکیه و شام و قاصیه از قبائل هستند
 ۲۴ سلام باد * و چون شنیدیم که بعضی از قبیل آمده و سخنان
 چند شمارا مشوش و دل‌های شمارا مضطرب نموده اند بسبب
 ۲۵ تاکید بختنه و حفظ شریعت و حال آنکه ما نگفته ایم * لهذا ما را کلام
 پسند افتاد که چند مرد را اختیار نموده با محبوب‌های خود بر بنا و پاوئل
 ۲۶ بر شما بگماریم * این کسانی هستند که جانهای خود را در راه اسم
 ۲۷ خدیو مایسوع سیح گذاشته اند * خلاصه یهودا و سیلا را
 ۲۸ فرستاده ایم و ایشان نیز باین چیرنا خود خبر خواهند داد * که
 روح القدس و ما را اختیار افتاد که دیگر باری بر شما نگذاریم مگر این
 ۲۹ ضروریات * برهیز نمودن از قربانی‌های بت‌ها و خون و خفه نموده و زنا
 چنانچه ازینها خود را محظوظ دارید نیکوئی خواهید پرداخت و السلام *
 ۳۰ پس ایشان مرخص شده بانطاکیه آمدند و همه را جمع نموده نامه را
 ۳۱ تسلیم نمودند * و ایشان مطالعه نموده ازین فرمایش مسمور
 ۳۲ شدند * و یهودا و سیلا چون ایشان نیز اخبار دهندگان می بودند
 ۳۳ برادران را سخنهای بسیار پند داده استوار نمودند * و مدتی
 در آنجا بسر بردند و از برادران مرخص شده بنزد حواریان مراجعت
 ۳۴ نمودند * و سیلا خواهش نمود که در آنجا توقف نماید * و پاوئل
 ۳۵ و بر بنا در انطاکیه اوقات می‌گذرانیدند و با بسیاری دیگر تعلیم
 ۳۶ میدادند و مرده کلام خداوند را میرسانیدند * و بعد از چندی پاوئل
 بر بنا را گفت برگردیم و در هر شهری که در آنجا کلام خداوند خبر دادیم

- می نمود پس پاوُل بهم بر آمده برگشت و بروح گفت که من ترا
میفرمایم باسم یسوع مسیح که از ویرون آئی و او در همان
وقت بیرون شد * چون مالکانش ملاحظه نمودند که امیدگاه نفع
ایشان رفته است پاوُل و سیلا را گرفته به بازار بنزد حکام
بردند * و آنها را بنزد سرداران برده گفتند که این کسان شهر
مارا بسیار زحمت میدهند که یهودی هستند * و ما را بر سومی امر
می نمایند که جائز نیست ما را پذیرفتن و بجا آوردن آنها از آنرو که
رومی هستیم * و خلق بر آنها جمع آمدند و سرداران رختهای ایشان را
کنده بچوب زدن ایشان امر فرمودند * و چون بچوب بسیاری
بر آنها زدند آنها را به محبس در آوردند و حارس را امر فرمودند که
آنها را با احتیاط تمام محافظت نماید * آن شخص آن قدغن یافته
ایشان را بزندان اندرون رانده و پایهای آنها را در کنده مضبوط
نمود * و پاوُل و سیلا در نصف شب دعا و تسبیح خدا را
می نمودند و زندانیان آنها را گوش میدادند * که ناگاه زلزله عظیمی
واقع شد بنهجی که اساس زندان بجنبش درآمد و تمامی درها دفعتاً
باز شد و قیدهای همگی فرو ریخت * و زندانبان بیدار شده دید که
درهای زندان باز شده است پس شمشیر را کشیده خواست
که خود را بکشد زیرا که پنداشت که زندانیان فرار نموده اند * پاوُل
باواز بلند بانگ زد که خود را ضرر رسان که با همه در اینجا میباشیم *
پس روشنائی را طلب نموده باندرون حسته پیش پاوُل

- ۸ نفر بود * پس از امانه موسیه عبور نموده به ترواس آمدند * و در
- ۹ شب در عالم رؤیا پاول را آشکارا شد که مردی مقدونی ایستاده
- و از او استدعاکنان می گفت که تا بمقدونیه گذر کن و ما را مدد کن *
- ۱۰ چون این رؤیا را دید همان لحظه در تفحص بودیم که به مقدونیه برویم
- زیرا که نتیجه گرفتیم که خداوند ما را خوانده است که مرده را با آنها برسانیم *
- ۱۱ پس از ترواس برداشته براه راست تابه صاموتر اکی رسیدیم
- ۱۲ و روز دیگر به نیاپلی در آمدیم * و از آنجا بنیاسپی که اول شهر ازان
- محل از مقدونیه مسکن سازان است در آمده چند روزی
- ۱۳ در آنجا بسر بردیم * و در روز شنبه از شهر بیرون رفته برب
- رودخانه جائیکه رسم نماز بود نشستیم و با آن زنانیکه باهم جمع آمده
- ۱۴ بودند تکلم می نمودیم * که زنی لودیه نام سرخاب فروش که از شهر
- نیاسطیره و خداپرست بود می شنید و خداوند قلب او را کشاده
- ۱۵ تا گفتههای پاول را اعتنا نمود * و چون غوطه خوردند او و خاندان
- او نیز استدعا نمود و گفت که اگر شمارا یقین است که من بخداوند
- ایمان آورده ام پس بخانه من در آمده قرار بگیرد پس باصرار
- ۱۶ بخانه اش برد * از اتفاقات در وقتی که به نمازخانه میرفتیم کنیزکی
- که روح خبر دهنده در او بود و از علم غیب بجهت ما کانش مبالغی
- ۱۷ نفع پیدا می نمود ما را دو چار شده * آنزن بعقب پاول و ما افتاده
- فریاد میکرد و می گفت که این اشخاص بندگان خدای تعالی هستند
- ۱۸ و ما را براه نجات آگاهی می بخشند * و این عمل را روزهای بسیار

۱۷ باب هفتم

- ۱ پس آنها از امفیپلی در اپلونیه عبور نموده به سامونیه قی که در انجا
- ۲ مسجد یهودیان بود رسیدند * و آنچنانکه پاوُل را رسم بود بنزد
- ۳ ایشان آمده در سه سبت از کتاب بایشان گفتگو نمود * و شرح
- میکرد و دلیل می آورد که مسیح را ضرور بود که کشته گردد و از مردگان
- برخیزد و این یسوع که من خبرش را بشنایم همان
- ۴ مسیح است * و تنی چند از ایشان قبول نموده با پاوُل و سیلا
- شریک شدند و بسیاری از یونانیان خداپرست و جمعی از زنان
- ۵ نجیب نیز قبول نمودند * پس یهودیان بی ایمان صد برده
- و او باشی چند از اهل بازار را با خود گرفته و فتنه برانگیخته شهر را
- مضطرب نمودند و بنامه یاسون آمده باراده اینکه ایشان را بسوی
- ۶ خالق کشانند * و چون ایشان را یافتند یاسون و تنی چند از برادران را
- بنزد رؤسای شهر فریاد کنان کشیدند که این اشخاص که زمین را
- ۷ زیر و زبر نموده اند حال باینجا رسیده اند * و یاسون آنها را پذیرفته
- است و حال آنکه ایشان همه بر خلاف احکام قیصر عمل می نمایند
- ۸ و قائل اند بآنکه پادشاهی دیگر هست که یسوع باشد * خالق
- ۹ و بزرگان شهر که این را استماع نمودند مضطرب گردیدند * و از
- ۱۰ یاسون و باقی خلق گرو گرفته آنها را مرخص نمودند * و بدون تعلل
- در شب برادران پاوُل و سیلا را بشهر بریه فرستادند و ایشان
- ۱۱ چون رسیدند مسجد یهودیان درآمدند * و نجیب تر بودند خالق

و سیلانه لرزان بر زمین افتاد * و آنها را بیرون آورده گفت خداوند انا ۳۰
 مرا چه باید کرد که رستگار شوم * گفتندش که بر یسوع مسیح ۳۱
 خداوند ایمان بیاور که تو و خاندانت رستگاری خواهید یافت *
 و کلام خداوند را با او و همگی کسانیکه در خانه او بودند تلقین نمودند * ۳۲
 و او ایشانرا گرفته در همان ساعت شب زخمهای ایشان را ۳۳
 شسته و او و اهل خانه او همگی فی الفور غوطه خوردند * و ایشان را ۳۴
 بخانه خود آورده سفره را نزد ایشان کشاد و خود و خاندان او بایمان
 خدا خرمی میکردند * و چون روز گردید سرداران یساولانرا فرستاده ۳۵
 امر نمودند که آن اشخاص را زانما * پس زندانبان باین کلام ۳۶
 پادشاه را خبر داده که سرداران فرستاده اند که آزاد باشید پس
 حال بیرون آمده بمقامت بروید * پادشاه آنها را گفت که نی نشاید ۳۷
 که بعد از آن که ما را آشکارا زدند با وجود آنکه حجتی بر ما تمام نکردند
 و مردمان رومی هستیم و بزندمان انداختند حالا به پنهانی ما را بیرون
 می آرند بلکه خود آمده ما را بیرون بیاورند * پس یساولان این ۳۸
 خبر را بسرداران رسانیدند و ایشان چون شنیدند که رومی
 هستند ترسیدند * پس آمدند و التماس نموده ایشانرا بیرون ۳۹
 آوردند و استدانمودند که از شهر بیرون روند * پس ایشان ۴۰
 از زندان بیرون آمده بنزد لودیبه آمده و برادران را ملاقات نموده
 آنها را پند داده روان شدند *

- ۲۱ یاوُل در میان کوه مریخ ایستاده گفت که ای مردان اثینیه من
 ۲۲ شمارا چنان می‌پندارم که در هر امر میل به تعبد می‌نمایید * که چون
 می‌گذشتم و معبد های شمارا سیر میکردم قربان گاهی رایا فتم
 که دران خدای غیر معروف مرقوم شده بود پس آنکس که
 شمالا عن شعور او را می‌پرستید من شمارا بهمان اخبار
 ۲۳ می‌نمایم * خدائی که عالم را و آنچه دران است آفرید از انجا که
 او خداوند کار آسمان و زمین است در مساکن از دست ساخته
 ۲۴ قرار نمی‌گیرد * و نه بدست های مردم خدمت کرده می‌شود که
 محتاج باشد به چیزی زیرا که خود به همگی حیات و نفس و همه چیزها را
 ۲۵ داده است * و از یک نوع خون تمامی اصناف خلق را آفرید
 تا بر جمیع روی زمین مسکن گیرند و اوقات معین و حدود مساکن
 ۲۶ ایشانرا مقرر فرموده * تا که خدا را طلب نمایند که شاید او را
 ۲۷ بچویند و یابند و حال آنکه از هیچ کدام از ما دور نیست * که دروی
 میرزیم و حرکت می‌نماییم و موجودیم چنانچه چند نفر از شعرا می
 ۲۸ شما نیز گفته اند که ما از نسل اویم * پس چون از نسل خدا
 هستیم نشاید که مظنه کنیم که طلا یا نقره یا سنگ منقوش
 ۲۹ بصنعت تخیلات مردم شباهت با الهیت دارد * خلاصه الحال
 اوقات جهالت را خدا وا گذاشته است و همگی مردم را در هر جا
 ۳۰ امر توبه میفرماید * زیرا که مقرر فرموده است روزی را که دران روز
 بر خلق عالم بعدالت حکم خواهد نمود بواسطه شخصی که او را

آنجا از مردم تسالونیقی و با کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و کتابها را
 هر روز تفتیش نمودند که آیا چنین است یا نه * پس بسیاری ۱۲
 از آنها و جمعی از زنان یونانی نجیب و مردان نیز ایمان پذیرفتند *
 و چون یهودیان تسالونیقی را معلوم شد که پاؤل در شهر بریه ۱۳
 نیز بکلام خدا ندانی کند با تجار فته خلق را برانگیختند * پس بی تامل ۱۴
 برادران پاؤل را سمت دربار روانه نمودند لیکن سیلا و تیموثیوس
 در آنجا توقف نمودند * و راه نمایان پاؤل او را تا شهر ائینیه ۱۵
 آورده و حکمی بجهت سیلا و تیموثیوس گرفته که زود بنزد وی روانه
 شوند مراجعت نمودند * و وقتی که پاؤل در ائینیه در انتظار می بود ۱۶
 چون ملاحظه نمود که شهر چه سان پر از بت پرستی است
 روح وی متغیر شده * در مجمع با یهودیان و خدا پرستان ۱۷
 دهر روزه در بازار با اشخاصی که ملاقات اتفاق می افتاد گفتگو می نمود *
 و بتنی چند از اپکوریان و استوکیان فیلسوف بر خورده بعضی گفتند ۱۸
 که این یاوه گوچه می خواهد بگوید و بعضی می گفتند که اخبار بخدایان
 بیگانه می نماید زیرا که مرده یسوع و قیامت را بایشان میداد *
 پس او را برداشته بکوه مرخ آوردند و گفتند که شاید ما را بفهمانی ۱۹
 که این تعلیم تازه را که میگوئی چه چیز است * چه این سخنهای تو ۲۰
 بگوش ما غریب می آید می خواهیم بیاییم که از اینها چه چیز
 مدعاست * زانو که تمامی خلق ائینیه و سازان ساکن آنجا را ۲۱
 جز از گفتن و شنیدن سخن تازه خوش نمی گذشت * پس ۲۲

- ۸ و رئیس مجمع که کرسپس نام داشت با همگی خاندان خود
بر خداوند ایمان آورد و بسیاری از قورنیان که این را شنیدند
۹ ایمان آورده غوطه خوردند * و خداوند در شب در عالم رؤیا
پاؤل را فرمود که مترس بلکه حرف زنان باش و خاموش
۱۰ منشین * زیرا که من با توام و هیچ کس را بر تو دستی نخواهد بود
که با تو خصومت نماید چه قوم من در این شهر بسیارند *
۱۱ پس مدت یک سال و شش ماه در میان آنها تعلیم دادم
۱۲ بکلام خدا توقف نمود * و هنگامی که گلیون وزیر اخایه بود یهودیان
۱۳ بهیأت اجتماعی بر پاؤل هجوم آورده او را به محکمه آوردند * و گفتند
که این شخص مردم را امری نماید که خدا را برخلاف شرع
۱۴ پرستش نمایند * چون پاؤل اراده تکلم نموده گلیون یهودیان را
گفت که اگر این مقدمه از ظلم یا خیانت چیزی می بود ای
۱۵ یهودیان شرط عقل بود که شمارا متحمل شوم * لیکن چون این
مسئله هست در خصوص حرف و اسماء و شریعتی که نزد شماست
شما خود میدانید که من نمی خواهم که در چنین امری حاکم باشم *
۱۶ پس آنها را از محکمه راند * و همگی یونانیان رئیس مجمع
۱۷ سوسثنیس را گرفته نزدیک محکمه زدند و گلیون را ازین مقدمه
۱۸ مطلقا اندیشه نبود * و پاؤل بعد از چند روزی که توقف نمود
و سر خود را نخست در کنکریه تراشید زیرا که نذر کرده بود برادران را
۱۹ وداع نموده با پر سکه و اقالا بر دریا بسوی شام رفت * و بافسس

مقرر کرده است و سبب اعتقاد باو این را قرار داده است
 که اورا از میان مردگان بر خیزانید* و چون نقل قیامت مردگان را ۲۲
 شنیدند بعضی استهزا نمودند و بعضی گفتند مرتبه دیگر این
 سخنهارا از تو خواهیم شنید* و باین وضع پاؤل از میان ایشان ۲۳
 بیرون رفت* و چندی ایمان آورده باو ملحق شدند که بودند دران ۲۴
 میان دیونوسیوس مشیر وزنی که دمس نام داشت و بعضی دیگر*

باب ۱۸ هجدهم

بعد از ان پاؤل از ایتلیه بر آمده بقورنثیه آمد* و یافت در انجا او ۱
 مردی یهودی را اقلانام که مولدش پنطه بود و از ایتلیه بازنش
 هر سگله تازه وارد شده بود زیرا که قلو دیوس فرمان داده بود که
 تمامی یهودیان از روم بیرون روند پس بنزد آنها آمد*
 و از انجا که با آنها هم پیشه بود خیمه دوزی باشد بنزد آنها مانده ۲
 مشغول بکار گردید* و در مجمع هر سبت سخن میگفت ۳
 و یهودیان و یونانیان را مایل می ساخت* و چون سیلا و تیموثیوس ۴
 از مقدونیه رسیدند پاؤل جان فشانی نموده نزد یهودیان مدلل
 میکرد که یسوع مسیح است* و از انجا که ایشان مخالفت ۵
 می نمودند و کفر می گفتند او دامن را بر ایشان افشانده گفت که
 خون شما بگردن شما باد من ازین پاکم ازین بعد بنزد قبایل
 خواهم رفت* و از انجا نقل مکان نموده در خانه شخصی یوسطه ۶
 نام خدا پرست که خانه اش متصل به عبادتگاه بود رفت*

۱۹ باب نوزدهم

- ۱ در اوانی که اپلوس در قورنثیه می بود اتفاق افتاد که پاؤل از ممالک
بعیده گذشته بافسس رسید و شاگردان چند را یافت *
- ۲ ایشان را گفت آیا که شما چون ایمان آوردید روح القدس را
یافتید گفتندش که بلکه نیافتیم که روح القدس هست یا نیست *
- ۳ ایشان را گفت که چه قسم غوطه خوردید گفتند غوطه یحیی را *
- ۴ پاؤل گفت بدرستی که یحیی که غوطه تو به میدانیند خالق را
گفت که بر کسی که بعد از من می آید ایمان بیاورید یعنی
- ۵ بر مسیح یسوع * چون این را شنیدند با سم یسوع خداوند
۶ غوطه خوردند * و چون پاؤل بر آنها دست نهاد روح القدس
بر آنها آمده آغاز تکلم بزبان های مختلفه نمودند و بالهام بیان
۷ می نمودند * و مجموع مردان تخمینا دوازده نفر بودند * پس
۸ در عبادتگاه در آمده بی پروا مدت سه ماه در باره ملکوت خدا
۹ مدلل گفتگو می نمود * و چون چند نفر سنگدل می بودند که فرمان
نه بردند و در پیش گروه بر آن طریق بدگویی می نمودند از آنها
جدایشه و شاگردان را جدا نموده هر روز در مکتب شخصی طرنس
۱۰ نام گفتگو می نمود * و مدت دو سال بدین نوع گذشت
به نحی که تمامی ساکنان اسیه چه یهودی و چه یونانی کلام
۱۱ خداوند یسوع را شنیدند * و خدا بر دست پاؤل معجزات
۱۲ پاره ظاهر گردانید * بعدی که دست مالها و دامن رختهائی را که

- رسید و آنها را در آنجا گذاشته خود به عبادتگاه در آمد و بایهودیان
 تکلم فرمود * و ایشان خواستند که مدتی دیگر نزد آنها توقف
 ۲۰ نماید راضی نشد * و آنها را وداع نموده گفت که البته مرا بایست
 ۲۱ که عید آینده را در یروشالم کنم لیکن انشاء الله نزد شما باز خواهم آمد
 و از افسس لنگر برداشت * و بقصریه رسیده رفت و کلیسیارا
 ۲۲ سلام نمود و بانطاکیه روان شد * مدتی در آنجا ماند و از آنجا رفته
 از میان ملک گلتیه و فرگیه بر حسب ترتیب شاکردان را استوار
 ۲۳ کنان گذار می نمود * و مردی یهودی اسمی با پلوس که وطنش
 اسکندریه بود و فصیح و در علم کتابید طولانی داشت بافسس
 آمد * این شخص در راه خداوند تربیت یافته بود و بادل گرم
 ۲۵ گفتگو می نمود و در باره خداوند تعلیم درست می نمود و مطلع
 نبود مگر غوطه یحیی را * همان شخص بی پروایانه در عبادتگاه آغاز
 سخن گفتن نمود چون اقلاد و پرسکاه این را شنیدند او را
 ۲۶ گرفته بطریق خدا درست تر بیان نمودند * چون اراده نمود
 که باخایه عبور نماید برادران پیش کاغذ نوشتند بشاکردان
 که او را بپذیرند و چون رسید بسیار ملک نمود آنانی را که
 ۲۸ بایمان موافق بودند * زیرا که بر یهودیان باکمال استقلال
 آشکارا حجت را تمام می نمود که از کتب بران می آورد
 که یوع سیح است *

- ۲۲ نمایم * و دو نفر از ملازمانش یعنی تیموثیوس و اراستس بمقدونیه
- ۲۳ فرستاده خود در آسیه چند گاهی توقف نمود * و دران اوان
- ۲۴ هنگامه عظیمی در باره این طریق بر پاشد * که شخصی دیمیتریوس
- نام زرگری که مانند هیکل ارتمس هیاکل از نقره می ساخت
- ۲۵ و بجهت کارکنان شغل بسیاری پیدا می نمود * همان شخص
- آنها را و اشخاصی دیگر را که نیز این پیشه را داشتند فراهم
- آورده گفت ای جماعت شما خود میدانید که این شغل مدار
- ۲۶ معاش ما میباشد * و این را نیز می بینید و میشنوید که تنها
- در افسس نه بلکه نزدیک به تمام آسیه این پاؤل خلق بسیاریرا
- ترغیب نموده گمراه کرده است زانرو که می گوید اینها خدایان
- ۲۷ نیستند که بدست ساخته می شوند * و خطر او همین بس
- نیست که پیشه ما را در عرضه تلف شدن می آرد بلکه
- هیکل آن ارتمس ماده خدای عظیم ناچیز شود و بزرگی آنکس
- که همگی آسیه و خلق عالم او را می پرستند بر طرف شود *
- ۲۸ چون ایشان این راشنیده غضب آلوده گشتند و شروع بفریاد
- ۲۹ نموده گفتند که بزرگ است ارتمس افسسیان * و تمامی
- شهر مضطرب شده همگی متفقاً به تماشاگاه دویدند و گایوس
- و ارسطرخس مردم مقدونی همراهن پاؤل را کشیده با خود بردند *
- ۳۰ و پاؤل اراده نمود که به میان خلق در آید شاگردان او را ممانعت
- ۳۱ نمودند * و از رؤسای آسیه اشخاصی که با وی دوست بودند

مس با جلد وی نموده بود آورده بر بیماران می نهادند و امراض
 از ایشان دور می شد و روحهای شریر از آنها بیرون میرفت *
 ۱۳ وقتی چند از یهودیان سیاح که عزایم می خواند سعی نمودند که
 با سم جناب یسوع روحهای پلیده را از اشخاص بیرون
 نمایند و می گفتند که شمارا قسم میدهیم بآن یسوع که پاوُل
 بآن ندا میکند * و از جمله اشخاصی که این عمل را می نمودند
 ۱۴ هفت پسر اسکیوای یهودی امام بزرگ می بودند * و روح
 ۱۵ شریر ایشان را جواب داد که یسوع را می شناسم و پاوُل را
 میدانم لیکن شما چه کاره اید * و آن شخصی که روح شریر
 در وی بود بر آنها حمله نمود و ایشان را بچنگ آورده بجدی
 بر آنها زور آوردند که برهنه و زخم دار از آن خانه فرار نمودند *
 ۱۷ و این واقعه بر بهنگی یهودیان و یونانیان که ساکن افسس بودند
 معلوم گردید خوف بر بهنگی آنها طاری گشته دیگر اسم جناب یسوع را
 مکرر میداشتند * و بسیاری از آنها که ایمان آورده بودند آمده اعتراف
 ۱۸ و انکسار از اعمال خویش می نمودند * و بسیاری از شعبدان
 کتاب را آورده در حضور خلق سوختند و من آنهارا چون حساب
 نمودند پنجاه هزار ریال یافتند * باین سیاق شدت کلام خداوند
 ۲۰ زیاده شده زور پیدا نمود * و بعد ازین مقدمات پاوُل قلبا اراده
 داشت که از مقدونیه و اخیه گذشته بایر و شالم رفته باشد و فرمود
 که بعد از رسیدن بانجام را بایست که روم را نیز سیاحت

۲۰ باب بیستم

- ۱ بعد از تمام این هنگامه پاؤل شاگردان را طلب نمود و دعا نموده
- ۲ جدا شد تا بسوی مقدونیه برود * و از میان آن نواحی گذشته
- ۳ آنها را به سخنهای بسیار بند داد و بیونان آمد * و سه ماه
- در انجا بسر برده چون خواست که از راه دریای بسوی شام روانه شود
- یهودیان در باره او توطیه نمودند پس رایش قرار گرفت که از راه
- ۴ مقدونیه باز گردد * و مصاحبان او تاباسیه با او بودند سو بطر
- بریئی و از تسالونیه قیامان ارسطو حیس و سکوندس و گایوس از دریا
- ۵ و تیموثیوس و از اهل اسیه تخمس و تروفیمس * پس آنها پیش
- ۶ رفته در طرداس ما را انتظار می کشیدند * و بعد از ایام فطیر از فاپهی
- از راه دریای روانه شده در پنجر و زدر طرداس بآنها رسیدیم و مدت
- ۷ هفت روز در انجا توقف نمودیم * و در روز یکشنبه چون شاگردان
- بجهت شکستن نان باهم جمع شده بودند و پاؤل اراده داشت
- که بامدادان رفته باشد بآنها تکلم می نمود و تا نصف شب کلام طول
- ۸ کشید * و دران بالاخانه که جمع شده بودند چند چراغ گذاشته شده بود *
- ۹ و پسری بود او تخمس نام که نزدیک بدریچ نشسته بود و چون
- شدت خواب او را گرفته بود از انجا که پاؤل کلام را طول داد
- او را خواب ربوده از طبقه سوم پائین افتاد چون او را برداشتند
- ۱۰ مرده بود * پاؤل پائین آمده و بر روی او افتاده او را در آغوش
- کشید و گفت مضطرب مباشید که جان او در او هست *

- نزد وی فرستاده سفارش نمودند که به تماشاگاه حاضر نه شود*
 و دیگران فریاد کرده چیزی دیگر می گفتند زیرا که محفلی آشفته بود ۳۲
 و اکثری نمی دانستند که از برای چه آمده اند* پس اسکندر را ۳۳
 از میان گروه پیش طلبیدند و یهودیان او را پیش می بردند
 و اسکندر دست را حرکت داده خواست که پیش مردم
 عذری خواسته باشد* چون ایشان دریافتند که یهودی است ۳۴
 صدائی از همه بلند شد که مدت دو ساعت طول کشید که
 بزرگ است ارتسمن افسسیان* و چون منشی مملکت ۳۵
 ایشان را ساکن گردانید گفت ای مردم افسسی کیست که نمی داند
 که شهر افسسیان امانت دارماده خدای عظیم ارتسمن و صنمی که
 از مشتری افتاده است می باشد* پس چون این نقل را ۳۶
 ممکن نیست که انکار نمایند شمارا باید که آرام گرفته بی تامل
 هیچ کار را نه نماید* زیرا که آوردید شما این اشخاص را که ۳۷
 نه دزدان هیکل اند و نه کفر گویندگان بر ماده خدای شما* پس ۳۸
 اگر دیمیطریوس و هم پیشگان او ادعائی باکسی دارند حال
 وقت عدالت می باشد و وزران شسته اند بایکدیگر معارضه
 نمایند* و در صورتی که چیز دیگر را طالب استید در محکمه شرعی ۳۹
 فیصل خواهد یافت* زیرا که محل خطر است که متهم بفتنهما ۴۰
 شویم بباب مقدمه امروز چه عذری نداریم که توانیم بر این
 هنگامه آورده باشیم* پس این سخنهارا گفته خلق را مرخص نمود* ۴۱

- از روح مقید شده بسوی برو شالم میروم و از آنچه در انجا بر من واقع
 ۲۳ گردد مطلع نیستم * مگر آنکه پیوسته روح القدس در شهر بشهر
 ۲۴ این خبر را میدهد که بنده و زحمتهما بجهت من آماده می باشد * لیکن
 من آنها را به هیچ نه شمرده بلکه جان خود را نیز عزیز نمی دارم
 بجهت خود بشرطی که فرصت یافته دور خود را بمرور بجا آورم و آن
 خدمتی را که از جانب یسوع خداوند ما مورم که به بشارت فضل
 ۲۵ خدا نداکنم * و الحال میدانم که تمامی شما که در میان شما گذشته ام
 و بشارت به ملکوت خدا داده ام بار دیگر صورت مرا نخواهید دید *
 ۲۶ و بجهت این امروز من شمارا گواه می گیرم که من منزه استم
 ۲۷ از خون همگی * زیرا که من باز نایستاده ام از خبر دادن شمارا
 ۲۸ به آنچه شیت خدا است * پس متوجه خود بوده و تمامی آن گله
 که روح القدس شمارا بر آنها اسقوف قرار داده است که بچرانید
 ۲۹ کلیسیای خدا را که بخون خود تحصیل نموده است * زیرا که من این را
 میدانم که بعد از جدائی من گرگان درنده بمیان شما خواهند درآمد
 ۳۰ که برگاه ترحم نخواهند نمود * بلکه از میان شما خود کسان چند
 خواهند برخاست و سخنان کج خواهند گفت تا شاگردان را
 ۳۱ بعقب خود در آورند * پس بشیار باشید و یاد دارید که در مدت
 سه سال شب و روز باز نایستادم و پیوسته باشکها هر یک را
 ۳۲ نصیحت می نمودم * و الحال ای برادران من شمارا بخدای سپارم
 و بکلام انعامش که قادر است بر آنکه شمارا مستعد نماید

- ۱۱ پس بالارفته و نازرا شکسته چشید و قدری گفتگو کرد تا صبح
- ۱۲ گذشته در انخالت روان گردید * و آن پسر را زنده آوردند و
- ۱۳ بسیار مطمئن گردیدند * و ما بگذشتی نشسته پیش با سوس
- رفتم و خواستیم که از انجا پاؤل را با خود بریم چنانچه او که اراده
- ۱۴ خشکی داشت همین نحو مقرر کرده بود * پس چون در اسس
- ۱۵ با ملاقات نمود او را برداشته بمطینه آمدیم * و از انجا از راه دریا
- روز دوم بمقابل کیور رسیدیم و از انجا روز دوم بصاموس رسیدیم
- در طرف گلیون توقف نموده روز دوم وارد ملیطس گردیدیم *
- ۱۶ زیرا که پاؤل اراده داشت که از مقابل افسس بگذرد که مبادا
- ماندن در اسیه بر او لازم گردد و می شنافت که اگر ممکن
- ۱۷ باشد روز پنجم دریر و شالم باشد * پس از ملیطس با فوس
- ۱۸ فرستاده کشیشان کلیمیا را طلب نمود * چون بنزدش
- حاضر شدند ایشان را گفتم که شما را معازم است که از
- روز اول که در اسیه رسیدم چنان همیشه اوقات باشما بوده ام *
- ۱۹ و پیوسته در بندگی خداوند بودم با خشوع بسیار و اشکهای
- یشمار و از ایستهای که از مشورت یهودیان بر من واقع شد *
- ۲۰ و بجه وضع من از آنچه مفید بود بشما از شما هیچ پنهان نداشتم
- بلکه خبر دادم بشما و علانیه خانه بخانه شما را تعالیم میدادم *
- ۲۱ و پیوسته با یهودیان و یونانیان نیز در ندا توبه سوی خدا
- ۲۲ و ایمان بر خداوند ایسوع مسیح مشغول بودم * و اکنون

- ۸ رضائیده از صور بطلمایس رسیدیم و در آنجا برادران را سلام گفته
یک روز بایشان بودیم * و با دادان مصاحبان پاول بیرون آمده
۹ بقیصریه رسیدند و بنجانه قلپ که رسول و یکی از ان هفت نفر بود
در آمده نزد وی ماندیم * و بود این شخص را چهار دختر دوشیزه که
۱۰ بالهام تکلم می نمودند * و چون چند روزی در آنجا توقف نمودیم اخبار
۱۱ دهند از یهودیه رسید که اسمش اگبس بود * چون نزد ما آمد مکر بند
پاول را بر داشته دستها و پایهای خود را بسته گفت که روح القدس
میفرماید که شخصی را که این مکر بند از ان اوست در یروشالم یهودیان
او را باین طور خواهند بست و بدست قبایلش خواهند سپرد *
۱۲ چون این را شنیده همگی ما و کسانی که در آنجا بودند التماس نمودیم
۱۳ که به یروشالم نرود * لیکن پاول ایشان را جواب داد که چه کاری کنید
شما که می گزید و دلم را می شکنید زیرا که من آماده هستم نه محض برای
بسته شدن بلکه برای آنکه در راه اسم خداوند یسوع مرده باشم *
۱۴ پس چون او نمی پذیرفت خاموش گردیدیم گفته که آنچه مشیت خدا
۱۵ است بشود * و بعد از ان ایام تدارک دیده روانه یروشالم گردیدیم *
۱۶ و تنی چند از شاگردان از قیصریه به همراهی ما آمدند تا ما را ببرند نزد
۱۷ کسی که مهمان او باشیم یعنی مناسون قپری شاگرد قدیم * و چون
۱۸ به یروشالم درآمدیم بخوشنودی برادران ما را پذیرفتند * و روز دویم
پاول باتفاق ما نزد یعقوب رفت و همگی کیشان حاضر بودند *
۱۹ پس ایشان را سلام نموده مفضلا آن چیرنائی را که خدا در میان قبایل

- ۳۳ و میراث بخشید شمارا با همگی مقدسان * و نقره یازریا لباس کسی را
 ۳۴ طمع نه نمودم * و شما خود میدانید که خدمت نمودم خود را و مصاحبان را
 ۳۵ بجهت رفع احتیاج باین دستها * و من این همه را بجهت شما بیان
 نمودم که شمارا نیز باید که بمشقت خود صفا را کمک نمائید و یاد آرید
 کلام خداوند یسوع رازیرا که او فرمود که دادن فرخنده تر است
 از گرفتن * و اینها را گفته بزانو در آمده با همگی ایشان دعا نمود *
 ۳۶ و تمامی را گریه بسیاری دست داده بر روی پاؤل افتادند و او را
 ۳۷ می بوسیدند * زیرا که بسیار متالم بودند از آن سخن که گفت دیگر
 ۳۸ بر صورت من نخواهید نگرست و تا کشتی او را بدرقه نمودند *

۲۱ باب بیست و یکم

- ۱ چون از ایشان جدا شده در دریا بر راه راست بکوس آمدیم
 ۲ و روز دوم برود سن و از آنجا به پطره * و در آنجا یاقسیم کشتی را
 ۳ که بفرینیقی عبور می نمود بر آن سوار شده روانه شدیم * و قهره
 ظاهر گشته آن را بردست چپ گذاشته بسوی شام رقییم و بصورت
 ۴ رسیدیم که کشتی بار خود را در آنجا فرود می آورد * و یاقسیم شاگردان را
 و در آنجا هفت روز ماندیم و ایشان پاؤل را با الهام روح گفتند که
 ۵ به یروشالم نرو * چون آن ایام را با تمام رسانیدیم بیرون آمده روانه
 شدیم و ایشان تمامی با زنان و اطفال تا بیرون شهر را بدرقه نمودند
 ۶ و بر ساحل بزانو در آمده دعا نمودیم * و یکدیگر را تحیته گفته ما بر کشتی
 ۷ سوار شدیم و ایشان برگشتند بخانههای خود * و راه دریا را بانجام

- بهیکل داخل نموده است و این مکان مقدس را موش گردانیده
 ۲۹ است * چه قبل ازین تروفیسمس افسسی را در شهر باوی دیده بودند
 ۳۰ و مظنه داشتند که پاؤل او را بهیکل در آورده است * پس همگی شهر
 بحرکت درآمدند و مردم باهم هجوم آورده پاؤل را گرفته از میان هییکلش
 ۳۱ بیرون کشیدند و فی الفور دروازه بسته شد * چون اراده نمودند که او را
 بقتل رسانند سپه سالار لشکر را آگاهی رسید که تمامی یروشالم مخشوش
 ۳۲ شده است * پس او فی الفور سپاه را با یوزباشی برداشته بسوی
 ایشان دوید و چون ایشان سپه سالار و سپاهیانرا دیده از زدن پاؤل
 ۳۳ باز ایستادند * چون سپه سالار رسید او را گرفت و فرمان داد که او را
 بدو زنجیر بندند و پرسش نمود که این کیست و چه کار کرده است *
 ۳۴ و بعضی این سخن را و دیگران سخن دیگر را در میان مردم فریاد میکردند
 پس چون حقیقت امر را توانست فهمید بتسبب اضطراب حکم
 ۳۵ نمود که او را بقلعه در آورند * چون پناه رسید سپاهیان بسبب
 ۳۶ جبرگروه او را برداشتند * زیرا که انبوه خلق از عقب وی می آمدند
 ۳۷ و فریاد می زدند که او را بکش * چون پاؤل بدر قلعه رسید سپه سالار را
 گفت که آیا جائز است مرا که سخنی با تو بگویم او گفت آیتو زبان
 ۳۸ یونانی را آگاهی * آیتو نیستی آن مصری که چندی پیش ازین فتنه
 ۳۹ انگیزته و چهار هزار مرد قتال را به یابان بردی * پاؤل گفت که یهودی
 ۴۰ استم از شهر قلعیه ساکن شهری که بی نام و نشان نیست و خواهش
 من این است که تو مرا رخصت دهی که پیش مردم تکلم نمایم * او چون

- ۲۰ بواسطت خدمتش نموده بود بیان نمود * و ایشان اینهارا شنیده
 خداوند را تعظیم نمودند و او را گفتند که ای برادر من ییثی که چند هزار
 ۲۱ یهود ایمان دار می باشند که در شریعت تعصب دارند * و درباره
 تو چنین یافته اند که همگی یهود را در میان قبایل تعلیم به جدائی نمودن
 از موسی می نمائی که می گوئی اولاد را خسته نه نمایند و رفتار بحسب آئین
 ۲۲ نه نمایند * پس چه باید کردن که البته خلق باهم اتفاق خواهند نمود چراگاه
 ۲۳ خواهند شد که تو آمده * پس این عمل را که ما تو می گوئیم کموده باش
 ۲۴ که هستند نزد ما چهار نفر که نذر نموده اند بجهت خود * تو آن
 اشخاص را برداشته همراه اینها تطهیر نما و بر آنها خرج کن تا که
 سرهای خود را بشراشند تا همگی را معلوم شود که آنچه درباره توشنیده اند
 ۲۵ مطلقا اصلی ندارد بلکه تو خود در محافظت شریعت میکوشی * ولیکن
 درباره قبایل ایمان دار حکم نمودیم و صلاح دیدیم که ایشان امثال
 این چیزها را هیچ بجا نیارند مگر آنکه از قربانیهای بت و از خون و خفه
 ۲۶ شده و زنا به پروریزند * پس پاؤل آن اشخاص را روز دیگر برداشته
 و تطهیر نموده بهیکل در آمد و خبر از تمام شدن ایام طهارت میداد
 تا آنکه هدیه بجهت هر یک از ایشان آورده شود * چون هفت
 ۲۷ روز نزدیک با تمام بود یهودیان اسیر او را در بهیکل ملاقات نموده
 تمامی خلق را برانگیختند و دستهارا بر او دراز نمودند * و فریاد نمودند که
 ۲۸ ای مردان اسرائیلی مدد نمائید که این است آنکس که همگی را در هر جا
 بخلاف است و آئین و این مقام تعلیم می نماید علاوه بر آن یونانیان را

- در انجا با پنج در باره تو مقرر شده است که بجای آری ترا خبر خواهند داد *
- ۱۱ و از انجا که بعزت تابش آن نور نایبنا بودم از همراهان دستگیری
- ۱۲ یافته بدمشق رسیدم * ناگاه مرد متشرعی حنائیه نام که نزد مجموع
- ۱۳ یهود ساکن آنجا نیک نام بود * به نزدیک من آمد و ایستاده
- بمن گفت که ای ساوؤل برادر من بینا شو و من همان لحظه
- ۱۴ دروی نگرستم * و گفت خدای پدران ما ترا اختیار نموده است
- که اراده او را بیایی و آن عادل را به بینی و از دهن او سخن
- ۱۵ بشنوی * که بر آنچه دیدی و شنیدی نزد همه خلق شاهرا خواهی بود *
- ۱۶ و حال چرا تاخیر می نمائی برخاسته غوطه بخور و اسم خداوند را
- ۱۷ خوانده گناهان خود را محو گردان * و چون بایر و سالم مراجعت
- نمودم هنگامی که در هیکل نماز میگذاردم چنین اتفاق افتاد که
- ۱۸ بیهوش گشتم * و دیدم او را که مرا فرمود بشتاب و بزودی
- ازیر و شالم بیرون روزیرا که شهادت ترا در باره من قبول
- ۱۹ نخواهند کرد * من گفتم خداوند ایشان میدانند که آنها را که
- بر تو ایمان آورده بودند پیوسته حبس می نمودم و در مجامع
- ۲۰ میزدم * و چون خون شهید تو استغفار امیر یختند من نیز ایستاده
- ۲۱ و بقتلش متفق بودم و رختهای قاتلان او را نگاهبانی می نمودم * مرا
- ۲۲ فرمود که برو که من ترا سوی قبایل بعیده میفرستم * تا باین
- سخن از او شنیدند آنگاه صدای خود را بلند نموده گفتند که
- این چنین شخصی را از زمین بردار زیرا که مناسب نیست

رضت دادا و اول بر پله ایستاده مردم را بدست اشاره نمود و چون خوب خاموش گردیدند آنها را بلغت عبری مخاطب نموده گفت *

۲۲ باب بیست و دوم

- ۱ ای برادران و پدران الحال من جواب شمارا میدهم به شنوید *
- ۲ و چون شنیدند که بلغت عبری با آنها تکلم می کند بیشتر خاموش
- ۳ می بودند پس او گفت * من مردی یهودی هستم و در طرسوس
- شهر قلقیه متولد گشتم و در این شهر در خدمت جملیل تربیت
- یافته و بد قایق شریعت پدران پرورش یافته و از برای خدا غیور
- ۴ بودم چنانچه امروز شاهمه میباشید * و این طریق را من تا برگ
- د ششمی می نمودم بنوعی که مردان و زنان را بند نموده بزدان
- ۵ می سپردم * چنانچه امام بزرگ و مجموع مشایخ بجهت من شهادت
- میدهند و از ایشان کتابتها به برادران گرفته باین قصد بدمشق میفرستم
- که اشخاص آنجا را نیز بته بایر و شالم کشانم تا که مرا یابند *
- ۶ و هنگامی که در راه بودم و نزدیک بدمشق بود که در ظهر چنین اتفاق
- ۷ افتاد که نور عظیمی از آسمان بدور من درخشید * و من بر جاده افتاده
- آوازی را شنیدم که گفت که ای سادول سادول تو چرا عتوبت
- ۸ می نمائی * من گفتم که تو کیستی خداوند ا جواب داد که من یسوع
- ۹ ناصری هستم که تو عتوبت می نمائی * و همراهم من آن نور را
- دیده هر اسان گشتند و آواز آنکس را که با من حرف میزدند فهمیدند *
- ۱۰ پس گفتم خداوند آنچه کنم آنجناب فرمود بر خیز و بدمشق برو که

- گفت که خدا ترا خواهد زد ای دیوار سفید کرده شده آیا تو نشسته
 که بر من به حسب شریعت حکم نمایی و حال آنکه بر خلاف
 ۳ شرع حکم می نمایی که مرا بزنند * ملازمان گفتندش که آیا تو امام بزرگ
 ۵ خدارا نامز امیگوئی * پادشاه گفت که ای برادران ندانستم که او
 امام بزرگ باشد زیرا که نوشته شده است که تو حاکم قوم خود را
 ۶ بدگو * چون پادشاه یافت که بعضی صدوقیان و بعضی فریسیان
 می باشند در مجلس فریاد نمود که ای برادران من فریسی بسر
 فریسی هستیم و بجهت امید و قیامت مردگان بر من حکم می نمائید *
 ۷ چون این سخن را گفت میان فریسیان و صدوقیان نزاع بر پا
 ۸ شده خلاق بدو فرقه شدند * زیرا که صدوقیان قائل اند بآنکه نه قیامت
 است و نه فرشته و نه روح و فریسیان قائل بهر دو هستند *
 ۹ پس فریاد بسیار نمودند و نویسندگان از طایفه فریسیان بتعصب
 برخاسته گفتند که مادر این شخص هیچ بدی مشاهده نمی نمائیم
 و مبادا که اگر روح یا فرشته با وی تکلم نموده است با خدا معارضه
 ۱۰ نمائیم * و چون نزاع عظیمی برپا شده توهم آنکه مبادا پادشاه را پاره
 پاره نمایند سپه سالار سپاهیان خود را فرمود که پائین آمده او را از میان
 ۱۱ روده در قلعه آورند * و شب دیگر خداوند بنزدش آمده گفت
 پادشاه خاطر جمع دار که بآن نحو که در یروشالم درباره من شهادت
 ۱۲ دادی به همان قسم ترا باید که در روم نیز شهادت دهی * و چون
 روز شنبه چند تن از یهود بایکدیگر عهد بسته هم قسم شدند که بخورند

- ۲۳ که زنده بماند * و چون پیوسته فریاد می نمودند و رختها را می انداختند
- ۲۴ و خاک را بهوای می ریختند * سپه سالار فرمان داد که او را بقلعه
- در آورند و گفت که او را بتازیانه زجر باید نمود تا معانینم بشود که
- ۲۵ بچ سبب این قدر فریاد می نمودند * و در وقتی که او را به تسبیها
- می کشیدند پاؤل یوزباشی را که نزدیک ایستاده بود گفت
- آیا شمار اجازت است که رومی را خصوصاً بی حجتی زجر نمایند *
- ۲۶ چون یوزباشی این را شنیده رفت و سپه سالار را اخبار نمود
- که باخبر باش که چه می کنی زانرو که این شخص رومی است *
- ۲۷ پس سپه سالار بنزد وی آمده گفت مرا بگو که آیا تو رومی هستی
- گفت بلی * سپه سالار جواب داد که من این حق را بمبلغی خطیر
- ۲۸ اکتساب نمودم پاؤل گفت که من چنین متولد شدم * پس
- بدون تامل کسانیکه قصد آزارش داشتند دست از برداشتنند
- و سپه سالار چون یافت که رومی است خائف گردید ازین جهت که
- ۲۹ او را بسته بود * و بامدادان بقصد آنکه درست بیاید که چرا یهودیان بر او
- ادعای نمایند او را از بند خلاص نمود و فرمان داد که امان بزرگ و همگی
- اهل شورا آنها حاضر شوند و پاؤل را باین آورده در میان آنها برپا داشت *

۲۳ باب بیست و سهیوم

- ۱ پاؤل در مجمع نگریمت و گفت ای برادران من تا امروز با خدا
- ۲ به نیت نیکو زندگی کرده ام * و حنائیاه امام بزرگ کسانی را که
- ۳ نزدیک وی ایستاده بودند فرمود که بدینش بزنند * پاؤل بوی

- ۲۳ مطاع گردانیدی * و دو نفر از یوزباشیان را طلب نموده گفت که دو یست نفر از سپاهیانرا مستعد نمائید که بقیصریه رفته باشند و همچنین هشتاد سوار و دو یست نیزه دار را در سعادت
- ۲۴ سیوم از شب * و مرکبی را نیز حاضر سازید که پاؤل را سوار نموده او را سلامت به نزد فیلیکس حاکم برسانند * و باین مضمون
- ۲۵ کاغذی نوشت * که از قلود یاس لوس یاس حاکم گرامی فیلیکس را سلام باد * که چون این مرد را یهود گرفته و قصد قتلش نموده بودند من با سپاه رفته او را را نمودم چون یافته بودم که روی می باشد *
- ۲۸ و باین اراده که یساجم که بجهت باد مغارضه می نمایند او را به مجلس آنها در آردم * و یافتیم که در خصوص سائل شرعیه آنها مغارضه می نمودند و هیچ ادعائی بر او نه نموده اند که مستوجب قتل یابند باشد * و چون مخبر شدم که یهود در باره این شخص توطیه می بینند او را در فعتا بنزد تو فرستادم و مدعیانرا نیز امر نمودم که در حضور تو بر او ادعا نمایند و السلام * پس سپاهیان بآن قسم که مامور شده بودند پاؤل را برداشته در شب تابان تیپطرس آوردند * و باند او این
- ۲۳ حواریانرا گذاشته که با او بزنند خود بسوی قلعه برگشتند * پس ایشان بقیصریه در آمده نامه را بحاکم داده پاؤل را نیز بحضورش در آوردند *
- ۲۴ چون حاکم مطالعه فرمود و استفسار نمود که از چه محل است و آگاه گردید که از قلقیه است * فرمود که من تمامی را چون مدعیانست حاضر شوند از تو خواهم شنید و حکم نمودم که او را در بارگاه هیرو دنگا بدارند *

- ۱۳ و نیاشامند مادامیکه پاول نکشته باشند * و کسانیکه هم قسم گشتند
- ۱۴ میش از چهل نفر بودند * پس ایشان بنزد امان بزرگ
و بزرگان رفته گفتند که ما با خود سوگند خورده ایم که هیچ چیز نه چشیم
- ۱۵ مادامیکه پاول را نکشیم * پس حال شما سپه سالار را با اهل
شور بگوئید که فردا او را بنزد شما آورده باشد گویا باراده آنکه
قصد دارید که در خصوص او زیاده تفتیش نموده باشید و ما میش
از آمدنش بر قتلش مهبیاستیم * و خواهرزاده پاول این توطیه را
- ۱۶ شنیده بقایه درآمد و پاول را خبردار نمود * پاول یکی از
یوزباشی ها را طلب نموده گفت که این پسر را ببر بنزد سپه سالار
زیرا که خبری دارد که بوی بگوید * پس او را برداشته بنزد
- ۱۸ سپه سالار برد و گفت که پاول مقید مرا خوانده خواهش نمود که این
پسر را بنزد تو آرام که خبری دارد که بتو گفته باشد * و سپه سالار
- ۱۹ دست او را گرفته بکناری بردش و گفتش چه داری که بمن
بازگویی * گفت که یهودیان توطیه نموده اند که از تو حوال نمایند که
فردا پاول را در مجلس در آدری که گویا قصد دارند که چیزی
در حقیقت امرش بدقت پرسیده باشند * لیکن از آنها قبول کن
- ۲۱ زیرا که از چهل نفر بیشتر می باشند از آنها که در کمین اند و خود را
بسوگند استوار نموده اند که نخورند و نیاشامند تا او را نکشند و حال
ستعدند و منتظر وعده از تو می باشند * پس سپه سالار آن
- ۲۲ پسر را مرخص نموده و قدغن نمود که هیچ کس را بگوید که مرا ازین مقدمه

- ۱۲ به یروشالم رفتم * و ایشان نه مرا یافتند در هیکل با کسی
گفتگوکنان و نه در میان مردم و نه در مجامع و نه در شهر فتنه انگیزان *
- ۱۳ و نمی توانند که بآنچه مرا متهم می نمایند ثابت نمایند * لیکن
۱۴ نزد تو اقرار می نمایم که در طریقی که آثار ابدعت می نامند خدای
پدرانرا بندگی می نمایم و می پذیرم هر آنچه در شریعت و رسائل رسول
۱۵ نگادش یافته است * و این امید را پیش خدا دارم که اینها
نیز منتظران میباشند که قیامت مردگان عادلان و ظالمان را
۱۶ هم خواهد بود * و درین کوشش می نمایم که نزد خدا و خالق دایما
۱۷ باطنا مطمئن باشم * و بعد از سالهای چند باینرا و هدیهها بجهت
۱۸ قوم خود رسیدم * و دران ایام یهودی چند از اهل اسیه یافتند
۱۹ مرا در هیکل مطهر نه باهنگامه و نه با فتنه * پس باید که آنها پیش
۲۰ تو آمده اگر چیزی از من دارند شکایت نمایند * یا همین اشخاص
بگویند اگر چیزی از ناراستی در من دیده اند در وقتی که در مجلس
۲۱ آنها ایستاده بودم * مگر این یک سخن را که دران میان
ایستاده فریاد نمودم که شما بسبب اعتقاد در باره قیامت
۲۲ مردگان بر من حکم می نمائید * چون فیلیکس این را شنید و آن
طریقه را درست فهمیده بود پس تاخیر انداخته گفت چون
لوسیاس سپه سالار بیاید حقیقت امر شما را خواهم دریافت *
۲۳ و یوزباشی را فرمود که پادشاه را نگاهدارد و او را در استراحت
گذارد و هیچیک از خویشانش را از خدمت یا ملاقات او

۲۴ باب بیست و چهارم

- ۱ بعد از پنج روز حنایاه امام بزرگ با بزرگان و ترطلس نام
 ۲ خطیب رسیده نزد حاکم از پاول شکایت نمودند * و چون
 او را خوانند ترطلس شروع سخن نموده گفت از آنجا که ما
 بوساطت بسیار قرارداد ما می که تو از پیش بینی در این قوم
 ۳ نهاده بسیار آرام یافته ایم * در هر جا و در هر وقت کمال شکر گذاری
 ۴ و اعتراف می کنیم ای فیلیکس گرامی * لیکن از آنجا که مبادات را
 تصدیق دهم استدعای نمایم که تو از راه نوازش مختصری
 ۵ بشنوی * که این مرد را یافتیم ما شیر و فتنه انگیز در میان تسمانی
 یهودیانی که در عالم هستند و یکی از پیشوایان دین گمراه نصاری
 ۶ است * و نیز کوشید که هیکل را ملوث کند ما او را گرفته خواستیم
 ۷ که بر حسب شریعت خود بر او حکم کنیم * لوسیامس سپه سالار
 ۸ آمده بجبر بسیار از دست ما ببردنش نمود * و حکم نمود که
 مدعیانش بنزد تو آمده باشند که تو خود بعد از تحقیق این همه
 ۹ چیز بائی را که بر او ادعای نمایم توانی دریافت نمود * و یهودیان
 ۱۰ نیز متفقاً گفتند که این چنین میباشد * و چون حاکم پاول را
 اشارت نمود که تو نیز حرف خود را بزن او گفت از آنجا که میدانم
 که تو سالهای بسیار است که این قوم را حاکم می باشی
 ۱۱ بخوشنودی و از نقل خود را بیان می نمایم * زیرا که تو می توانی
 تحقیق نمود که پیش از دوازده روز نیست که من بجهت عبادت

- شکایت‌های بسیار و عظیم از پادشاه می‌نمودند که ثابت نمی‌توانستند
 ۸ کرد * و او جواب میداد که من نه بشریعت یهود و نه بهییکل
 ۹ و نه بقیصر مطلقاً تقصیری نموده‌ام * و فیسطس بنابر آنکه خواست
 یهود را نمون سازد پادشاه را گفت که آیا خواهش داری که
 ۱۰ به یروشالم رومی و این قضیه در آنجا نزد من فیصل یابد * پادشاه
 گفت که در محکمه قیصر ایستاده‌ام اینجا باید که درباره من حکم
 کرده شود و هیچ ظلم بر یهود نکرده‌ام چنانچه تو خود بهتر میدانی *
 ۱۱ زیرا که اگر ظلم کرده‌ام و چیزی که قابل قتل باشد کرده باشم
 از مرگ سرنمی‌بیمم لیکن اگر هیچ چیز از آنها که مرا متهم می‌سازند
 اصل ندارد هیچ کس نمی‌تواند که مرا بایشان سپارد پس نظام
 ۱۲ بقیصر میبرم * و بعد از آنکه فیسطس با مشیران شور نمود او را گفت
 ۱۳ که چنانچه قیصر را خوانده البته نزد قیصر خواهی رفت * و روزی چند که
 گذشت اگر پاس پادشاه و بر نیقی به قیصریه آمدند که با فیسطس
 ۱۴ تجیت بجا آرند * و چون ایام بسیاری در آنجا بسر بردند فیسطس
 نزد پادشاه مقدمه پادشاه را بیان نمود و گفت مردیست که فیلکس
 ۱۵ او را در بند گذاشته است * و چون به یروشالم بودم اما آن بزرگ
 و مشایخ یهود در خصوص او مرا آگاه گردانیده می‌خواستند که بر او حکم
 ۱۶ شود * ایشانرا جواب دادم که رو میانرا رسم نیست که هیچ کس را
 بدون آنکه مدعیانرا باندعی علیه باهم جمع نمایند و او را مجال تکلم
 ۱۷ نمودن در خصوص آن ادعای خود بدهند بهلاکت سپارند * چون

- منع نه نماید * بعد از چند روزی فیلیکس بازن خود در وسنه که ۲۴
یهودی بود رسیده بطلب پاؤل فرستاده و سخنی چند در باره
ایمان بر مسیح از او شنید * و در وقتی که او در باره عدالت ۲۵
و پرہیزگاری و محاسبه آینده گفتگومی نمود فیلیکس ترسان شده
گفت الحال برد که من فرصت جسته تر ا باز خواهم خواند * و ۲۶
امید دار بود که پاؤل او را از خواهد داد که او را راٹئی بخشید ازین جهت
بارها اورا می طلبید و با وی معاشرت می نمود * و بعد از اتمام مدت ۲۷
دو سال فیلیکس پر قیوس فیسطس را قایم مقام خود یافته و بجهت
آنکه یهو در امنون سازد فیلیکس پاؤل را بسته گذاشت *

۲۵ باب بیست و پنجم

- چون فیسطس بر مسند حکمرانی متمکن گردید بعد از سه روز از قیصریه ۱
به یروشالم روان گردید * و امام بزرگ و رؤسای یهود بر شکایت ۲
پاؤل او را آگاه نمودند و با استدعا * این را بجای انعام از او درخواستند
که او را به یروشالم به طلبد و در کمین بودند که او را در راه کشته ۳
باشند * اما فیسطس جواب داد که پاؤل در قیصریه نگاه داشته شود ۴
که خود اراده دارم که بزودی رفته باشم * پس آن اشخاصی که ۵
در میان شما قادر می باشند همراه یسایند اگر چیزی درین مرد
میباشد آنرا بر او ادا نمایند * پس پیش از ده روز با آنها بسر برده ۶
بقیصریه رفت و با ندادان به محکمہ نشسته با حضار پاؤل فرمان داد *
و چون حاضر شد یهودیانی که از یروشالم آمده بودند بدو را ایستاده ۷

اورا نزد شما حاضر نمودم خصوصاً نزد تو ای سلطان اگر پاس
 ۲۷ تا که بعد از تحقیق چیزی داشته باشم که بنویسم * زیرا که بیجا
 می نماید مرا که اسیری را بفرستم و ادعائمی که بر او است
 عرض نه نمایم *

۲۶ باب بیست و ششم

۱ اگر پاس پاوئل را گفت که مرخصی که نقل خود را نمایی آنگاه پاوئل
 ۲ دست را دراز نموده باین نوع جواب داد * که ای سلطان اگر پاس
 من این را سعادت خود میدانم که درباره همه آنچه یهود بر من ادعا
 ۳ می نمایند پیش تو امروز جواب داده باشم * خصوصاً چون تو
 از همگی رسوم و سائل یهود آگاه هستی پس از تو سوال
 ۴ می نمایم که بتحمل از من بشنوی * و چون اوقات من از آنکه ای
 طفولیت در میان قوم خود دربروشالم بسر رفت تمامی یهود
 ۵ ازان واقف هستند * و احوال مرا من البدایت میدانند و اگر
 خواسته باشند شهادت می توانند داد که بحسب فرقه که پارسا ترین
 ۶ دین ما هستند زندگانی میکردم یعنی فریسی بودم * و حال
 سبب امید و عده که خدا به پدران ما نموده است مرا در محکم
 ۷ کشیده اند * آن امیدی که دوازده فرقه ما پیوسته شب و روز
 عبادت کنان امیدوارند که بآن برسند درباره همان امید ای سلطان
 ۸ اگر پاس یهودیان با من مخاصمه می نمایند * آیا نزد شما امکان ندارد
 ۹ که خدا مردگان را بر خیزاند * اما مرا این خیال بود که باید اسم یسوع

در اینجا با هم جمع آمدند بی تاخیر روز دوم در محکمه نشسته حکم نمودم
 ۱۸ که این مرد را بیاورند * چون مدعیان ایستادند از آنچه من مظنه
 ۱۹ می کردم هیچ ادعائی بر وی نکرده اند * بلکه در مسئله چند در خصوص
 دهن خود با وی گفتگو می نمودند و بخصوص شخصی مرده یسوع نام
 ۲۰ که پادشاه ییوسته می گفت که اوزنده است * و من درین مسئله
 متخیر بودم پرسیدم او را که می خواهی به یروشالم رفته در اینجا
 ۲۱ این مقدمه فیصله یابد * و چون پادشاه طلب نمود که بگذارند او را
 تاخیر یو عالی در امر او تفتیش نمایند فرمان دادم که نگاه داشته شود
 تا وقتیکه بنزد قیصرش بفرستم * اگر با من فیسطس را گفت که
 ۲۲ من خود می خواهم که ازین شخص چیزی بشنوم گفت که فردا
 خواهی شنید * چون با دادان اگر با من و بر نیقی با شصت تمام
 ۲۳ آمدند و در دیوان خانه نشستند با سپه سالاران و شرفاء شهر
 فیسطس فرمان داد تا پادشاه را آورند * پس فیسطس گفت
 ۲۴ ای اگر با من پادشاه و تمامی مردان که حاضر استید این
 شخص را که می بینید همان است که همگی یهودیه در یروشالم
 و چه در اینجا در باره او بمن فریاد کنان در آویختند که دیگر
 ۲۵ نبایست که زنده باشد * و من چون دریافتم که او عملی
 نکرده است که لائق قتل باشد و او خود هم جناب عالی را
 ۲۶ طلب نمود لهذا عزم نموده ام که او را بفرستم * و چون چیزی
 در دست ندارم که با قای خود در باره او بنویسم ازین جهت

- و در همه مرز و بوم یهودیه و قبائل پیوسته خبر میدادم که توبه نمایند و
- ۲۱ بسوی خدا بگردید و کارهای که شایسته توبه باشد بجا آورید * و بعد از
- همین چیزها یهودیان مرا در هیکل گرفته سعی نمودند که بقتل رسانند *
- ۲۲ اما من بیاری خدا تا امروز ایستاده کوچک و بزرگ را شهادت
- میدهم و هیچ چیز نمی گویم جز آنچه موسی و یسعیاہ ان گفتند
- ۲۳ که خواهد شد * یعنی که مسیح باید که عقوبت کشد و چون
- از مردگان اول بر خیزد نوری بقوم و قبائل خواهد فرستاد *
- ۲۴ و چون این نوع تکلم نمود فیسطس با او از بلند گفت پاؤل دیوانه
- ۲۵ هستی کثرت درس ترا بدیوانگی کشانیده است * گفت
- دیوانه نیستم ای فیسطس گرامی بلکه بر استی و ایشیاری باین
- ۲۶ سخنها حرف میرزنم * که سلطان ازین چیزها آگاه هست
- و پیش او بی پروا حرف میرزنم چون مرا یقین است که هیچ یک
- ازین چیزها بر او مخفی نیست زیرا که اینها در خلوت نشده
- ۲۷ است * ای سلطان اگر پاس آیا باور می کنی یسعیاہ انرا
- ۲۸ میدانم که قبول می کنی * اگر پاس گفت پاؤل را که نزدیک
- ۲۹ است که تو مرا مائل گردانیده سیحی کردم * پاؤل گفت کاشکی
- هم نزدیک بود و هم تمامی نه همین تو بتنهائی بلکه همگی اینانی که
- امروز از من می شنوند آن چنانکه من هستم بشوند جز این بند *
- ۳۰ چون این را گفت سلطان و حاکم و برینقی و همکنان بر خاستند *
- ۳۱ و چون بخلوت رفتند بیکدیگر گفتند که این شخص هیچ عملی که

- ناصریرا مخالفت بسیار نمود * و نیز این چنین میگردد و در یرو و شالم ۱۰
 بسیاری از مقدسان را چون از امامان بزرگ قدرت یافتند در زندان
 بند نمودند و چون بقتل میرسیدند راضی بودند * و در همگی عبادتگاه ۱۱
 باره ایشان از حمت داده جبر بر آنها می نمودند تا کفر بگویند و زیاده
 از حد بر آنها شوریده تابشهای بیرون آنها را تعاقب میگردد *
 درین حال وقتی که بسوی دمشق میرفتم با قدرت و اجازت از ۱۲
 امامان بزرگ * در وسط روز در راه دیدم امی سلطان نوری را از ۱۳
 آسمان که بیش از تابش آفتاب می درخشید بدو من و همراهم
 من * و چون همگی بر زمین افتادیم آوازی را شنیدم که مرا ۱۴
 مخاطب کرده بانعت عبری گفت سادول سادول چرا تو مرا عقوبت
 می نمایی ترا دشوار است بر سینخها لگد زدن * من گفتم که خداوندا ۱۵
 تو کیستی گفت من یسوع هستم که تو مرا عقوبت می نمایی *
 لیکن برخیز و بر پایهای خود بایست که من بهمین جهت بر تو نمودار ۱۶
 گردیدم که ترا خادم و شاهد بر آنچه دیده و آنچه بتو نشان خواهم داد
 قرار دهم * و ترا از قوم و از قبائل آزاد می سازم و الحال ترا بنزد ۱۷
 ایشان میفرستم * تا که چشمهای آنها باز کرده شود ۱۸
 و از تاریکی بنور گردانیده شوند و از قدرت شیطان بخدا و تا آنکه
 آمرزش گناهان و میراث در میان مقدسان بسبب ایمان
 بر من یابند * پس امی سلطان اگر پاس من رویت آسمانی را ۱۹
 نافرمانی نه نمودم * بلکه نخست اهل دمشق را و یرو و شالم را ۲۰

- یوزباشی ملاح و صاحب کشتی را پیش از گفته پاول اعتنا
 ۱۲ نمود* و چون آن بندر نیکو نبود که زمستان در آن توقف نمایند
 اکثر مردم چنان صلاح دیدند که از انجارقوه شاید که بفرینقی برسند
 و زمستان را در انجا بسر برند و آن بندر زیست از قریطی که مواجده
 ۱۳ دارد با مغرب جنوبی و مغرب شمالی* چون باد جنوبی برخاست
 چنان پنداشتند که به مقصود خود رسیده اند پس لنگر برداشته
 ۱۴ از نزدیکی کناره قریطی گذشتیم* بسی نگذشت که باد و طوفانی که
 ۱۵ باور قلیدون سمی است کشتی را فرو گرفت* و از انجا که
 اختیار کشتی را باد گرفت و نتوانست که با باد مقاومت نماید
 ۱۶ بی اختیار روانه شدیم* و از پناه جزیره که سمی بقلوده بود عبور
 ۱۷ نموده بدشواری سفینه را دستگیر نمودیم* و چون آن برداشته
 شده کشتی را به بستن مکر آن ملک نمودند و از ترس آنکه مبادا
 بر ریگستان بیفتد اسباب کشتی را پائین آورده باین قسم
 ۱۸ رانده شدند* چون طوفان بر ما شدت نمود روز دوم کشتی را
 ۱۹ سبک نمودیم* و در روز سیوم اسباب کشتی را بدست
 ۲۰ خود بیرون ریختیم* و چون ایام بسیار منقضی گشت که نه آفتاب
 و نه ستاره ظاهر گردیدند و پیوسته طوفان شدید می زد و بالاخره
 ۲۱ تمامی امید نجات ما منقطع گردید* و بعد از گرسنگی بسیار پاول
 در میان آنها ایستاده گفت ای مردان بایست که سخن مرا
 شنیده از قریطی روانه شوید و این سخنی و زیانرا پیدانه نمائید*

لائق قتل یابند باشد نمی نماید * اگر پامن فیسطوس را گفت که ۲۲
ممکن بود که این شخص آزاد شود اگر قیصر را طلب نه نموده بود *

۲۷ باب بیست و هفتم

۱ چون مقرر شد که باتیلیه رفته باشیم پاول و چند قیدی دیگر را
۲ بیوزباشی یولیوس نام از دسته بستنی سپردند * و بر کشتی
۳ اورامیتی سوار شده روانه شدیم باین اراده که از چند جای آسیه
۴ بگذریم ارسطرخس مقدونی از سلونیتی با اتفاق ما بود * و روز دهم
۵ بصید رسیدیم و یولیوس با پاول بملاطنت سلوک می نمود و او را
۶ اجازت داد که بنزد دوستان خود رفته از ایشان تمتع یابد *
۷ و از آنجا روانه شده از پناه قبره گذشتیم از آن رو که باد مخالف
۸ می بود * و از دریای قلقیه و پامفولییه گذشته بموره لقیه رسیدیم *
۹ آنجا بیوزباشی کشتی اسکندریره رایافته که اراده ایلیه داشت ما را
۱۰ بران سوار نمود * در روز چند آهسته رفته بمشقت تابکنده رسیدیم
۱۱ بجهت آنکه باد اجازت نمیداد و در پناه قریطی تا به سلمونی رسیدیم *
و بدشواری از آنجا گذشته بجائی که سسمی به بندر خوش است
و نزدیک شهر لسیه است رسیدیم * و چون چندی گذشت
و رفتن بر آب در آن وقت با خطر گردید زیرا که ایام روزه
منقضی شده بود پاول سفارش نموده ایشان را گفت *
ای جماعت می بینم که این راه بدشواری و زیان بسیار است
نه مجرد بر ای بار کشتی بلکه جانهای ما را نیز خواهد بود * لیکن

- این است که غذائی بخورید که این نجات از برای شماست
 ۳۵ و موئی از سر هیچ کس از شما نخوابد افتاد * این را گفته و نان را
 گرفته نزد همگی خدا را شکر نمود و شکسته آغاز خوردن نمود *
 ۳۶ و همه خاطر جمع شده ایشان نیز چیزی خوردند * و همگی
 ۳۷ نفوس در کشتی دو یست و هفتاد و شش نفر بودیم *
 ۳۸ چون از خوراک سیر شدند غله را را بد ریاریخته کشتی را سبک
 ۳۹ نمودند * و چون روز شد زمین را باز نشناختند و خلیجی را دیده که
 کناره داشت خواستند که اگر ممکن باشد کشتی را بران برانند *
 ۴۰ پس لنگر را بریده در دریا گذاشتند و دردم بند های سکان را
 باز نموده و بادبان بزرگ را پیش باد کشاده بسوی ساحل راه
 ۴۱ گرفتند * و در جائی که دو صمت دریا بود افتاده بر خشکی راندند
 و پیش کشتی محکم شده ساکن گردید و عقبش از شدت امواج
 ۴۲ شکست * و سپاهیان را مشورت این بود که بندیا را بکشند که
 ۴۳ مبادا کسی شنا کرده بگریزد * لیکن یوزباشی بجهت آنکه می خواست
 که پاؤل را رستگار سازد آنها را ازان اراده باز داشت و فرمان
 داد که هر کس که شنا میداند نخست خود را انداخته بزمین
 ۴۴ برود * و باقی بعضی بر تختها و بعضی بر پاره های شکسته جهاز
 نشینند چنین شد و تمامی بسلامت بخشگی رسیدند *

۲۸ باب بیست و هشتم

او چون رستگار گردیدند یافتند که جزیره ای نامته نام دارد * آن مردمان

- ۲۲ الحال من شمارا سفارش می نمایم که خاطر جمع باشید که مطلقا
- ۲۳ جان شمارا زیان نخواهد بود جز کشتی را * که درین شب مرا
- فرشته آن خدائی که من ازان هستم و عبادتش را می نمایم
- ۲۴ نمودار گردید * و گفت ای پاؤل متوسس که ترا باید نزد قیصر حاضر
- شوی و اینک خدا تمامی همسفران ترا بتو بخشیده است *
- ۲۵ پس ای مردم خاطر جمع باشید که من باور می کنم خدا را که آنچه ان
- ۲۶ که بمن گفته است خواهد شد * و باید که ما بجزیره افتاده شویم *
- ۲۷ و چونکه شب چهاردهم شد و ماهنوز در دریای مدریا پیش و پس
- رانده می شویم در نصف شب ملاحان مظنه می نمودند که ساحلی
- ۲۸ نزدیک است * پس بلد را انداخته بیست بغل یافتند و
- ۲۹ قدری دور رفته و بلد را انداخته پانزده بغل یافتند * و از آنجا که ترسیدند
- که مبادا در سنگلاخ بیفتند از پشت کشتی چهار لنگر انداخته
- ۳۰ و دعای نمودند که روز شود * و چون ملاحان خواستند که از کشتی
- بگریزند سفینه را بدریا پائین نمودند گو یا بقصد آنکه لنگر را از پیش
- ۳۱ جهاز بکشند * پاؤل یوزباشی و سپاهیان را گفت اگر این
- اشخاص در کشتی نمانند ممکن نیست که شما نجات یابید *
- ۳۲ پس سپاهیان ریسمانهای سفینه را بریده گذاشته که در دریا
- ۳۳ افتد * چون روز می شد پاؤل گفت که تمامی چیز می بخورند و گفت
- که امروز روز چهاردهم است که انتظار می کشید و طعام تناول
- ۳۴ نکرده پیوسته گمر سنگی کشیده اید * پس سفارش من

- ۱۲ شکل دیو سکوری بود روانه شدیم * و بس و را کوسه رسیده
- ۱۳ سه روز توقف نمودیم و از آنجا دور گشته بریگیوم رسیدیم * و بعد از
- ۱۴ یکروز باد جنوب و زیده روز دوم پیتولی رسیدیم * در آنجا
- برادران چند را یافته به تکلیف آنها هفت روز توقف نمودیم
- ۱۵ و باین نوع تا بروم آمدیم * و در آنجا برادران احوال ما را شنیده
- باستقبال ما تا بآپو فروم و سه دکان آمدند و پاؤل آنها را دیده
- ۱۶ شکر خدا را بجا آورده خاطر جمع گردید * و چون بروم رسیدیم
- یوزباشی قید بیمار را به کشیکچی باشی سپرده و پاؤل را اجازت داد
- ۱۷ که تنها بماند با شخص سپاهی که او را پاس می نمود * و پاؤل
- بعد از سه روز بزرگان یهود را باهم خوانده چون جمع شدند ایشانرا
- گفت ای برادران باوجودیکه از من برخلاف قوم یار سوم پدران
- هیچ صادر نگشته است مراد در پروشالم بسته بدست ای
- ۱۸ رویان سپردند * و ایشان درباره من تفحص نموده اراده نمودند
- که مرا مرخص نمایند زیرا که هیچ علت قتل در من یافت نشد *
- ۱۹ و چون یهود مخالفت نمودند پس بحکم ضرورت قیصر را طلب نمودم
- ۲۰ لیکن این چنین نیست که شکایت از قوم خود نمایم * و به همین
- سبب شمارا طلب نمودم تا شمارا دیده گفتگو نمایم که بسبب امید
- ۲۱ امرائیل باین زنجیر بسته شدم * ایشان گفتند که مانه کاغذی را
- در خصوص تو از یهودیه یافتیم و نه شخصی از برادران رسیده است
- ۲۲ که خبر یا کلام بدی را در باره تو آورده باشد * اما مناسب است

وحشی مارا بسیار ملاحظت نموده که آتشی آفرودختند و بسبب
 ۳ باران که می بارید و سرما تمامی مارا بنزد خود آوردند * چون
 پاؤل قدری از سیمه جمع کرد و بر آتش گذاشت تیره ماری
 ۴ از گرمی بیرون آمده بردستش چسبید * چون که آن وحشیان
 جانور را دیدند که از دستش آویخته است بایکدیگر گفتند که
 بلاشک که این شخص قاتل است که با وجودی که از دریا رستگار
 ۵ شده است عدالت اقتضای زیستن او نمی کند * اما او جانور را
 ۶ در آتش تگائیده مطلقا ضرری نیافت * لیکن ایشان انتظار
 می کشیدند که اماس کرده یا ناگاه مرده فی الفور خواهد افتاد و چون
 بسیار انتظار کشیدند و دیدند که مطلقا اثری با و نرسید از آن
 ۷ رای برگشته گفتند که این خدا است * و در آن نزدیکی زمینی
 بود از پیلیوس نام مردی که بزرگ آن جزیره بود آن شخص
 ۸ مارا پذیرفته سه روز به مهربانی مهمانی نمود * و چنین واقع
 گردید که پدر پیلیوس بتب و اسهال مبتلا گردیده بستری
 گردیده بود پاؤل به نزد وی آمده دعا نمود و دست بروی نهاد
 ۹ و او شفا یافت * و بعد از آن مقدمه اشخاصی که در جزیره
 ۱۰ بمرضها مبتلا بودند می آمدند و شفامی یافتند * و ایشان مارا
 بسیار عزیز داشتند و چون اراده رفتن نمودیم هر آنچه ما بحتاج ما
 ۱۱ می بود بما کار سازی می نمودند * و بعد از سه ماه در کشتی
 اسکندری که زیستان را در آن جزیره بسر برده بود و بر عماش

- که آنچه مقصود تو است از توبت نویم که ما را معلوم شد که این فرقه را
 ۲۲ در هر جا بد می گویند * پس با وی روزی را مقرر کردند و بسیاری
 در خانه به نزدش آمدند و پیش آنها ملکوت خدا را بیان مدلل
 می فرمود و در حق یسوع حجت را بر آنها تمام می نمود از آئین موسی
 و رسائل رسل از صبح تا شام * بعضی گفته او را قبول نمودند
 ۲۳ و بعضی بی ایمان ماندند * و چون بایکدیگر مخالفت نمودند مرخص
 گردیدند بعد از آنکه پاؤل این سخن را با ایشان گفت که
 روح القدس بواسطت اشعیه پیشمببر نیکو گفته است به پدران ما *
 ۲۴ که به نزد این گروه برو و بگو که پیوسته خواهید شنید و نخواهید فهمید
 و پیوسته خواهید نگر است و نخواهید دید * زیرا که دل این قوم
 ۲۵ سخت شد و گوشها گران گردید و چشمهای خود را بسته اند
 که مبادا بچشمان به بینند و بگوشها بشنوند و بدل به فهمند و بگردند
 و من ایشان را شناسخشم * پس شمارا معلوم باد که بقبائل
 فرستاده شده است نجات خدا و ایشان خواهند شنید *
 ۲۶ و چون این را گفت یهودیان در رفتند و بایکدیگر بسیار
 ۲۷ مباحثه نمودند * و پاؤل در خانه کرایه خود دو سال توقف
 نمود و هر کس را که به نزد وی می آمد می پذیرفت * و به ملکوت
 ۲۸ خدا ندانی کرد و در باره خداوند یسوع مسیح در کمال بی پروایی
 تعلیم می داد و هیچ کس او را منع نمی نمود *

UNIVERSITY OF CHICAGO

48 454 420

